

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
THE ADMINISTRATION'S AND THE TEACHER'S AND THE OPINIONS
TOWARDS, THE ACADEMIC ADMINISTRATION AT PRIMARY
SCHOOLS, THONBURI DISTRICT, BANGKOK.

พระครูปลัดจรรยา จานิสฺสโร (เหลื่องตรีชัย)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๔

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

พระครูปลัดจรรยา ฐานิสฺสโร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๔

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

**THE ADMINISTRATION'S AND THE TEACHER'S AND THE OPINIONS
TOWARDS, THE ACADEMIC ADMINISTRATION AT PRIMARY
SCHOOLS, THONBURI DISTRICT, BANGKOK.**

Phakru Palad Charoon Thanissro (Heungtreechai)

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of

The Requirement for The Degree of

Master of Arts

(Educational Administration)

Graduate School

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Bangkok, Thailand

C.E. 2011

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

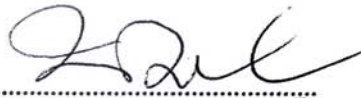
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(พระสุธีธรรมมานูวัตร, ผศ.,ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(พระมหาสม กลฺยาณ, คร.)

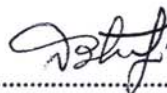
กรรมการ

(ผศ.ดร.เริงชัย หมั่นชนะ)

กรรมการ

(ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย)

กรรมการ

(ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปุ)

กรรมการ

(ผศ.ดร.สมชัย ศรีนอก)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย

ประธานกรรมการ

ผศ.ดร. สมศักดิ์ บุญปุ

กรรมการ

ผศ.ดร. สมชัย ศรีนอก

กรรมการ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : พระครูปลัดจรรยา ฐานิสโร (เหลื่องศรีชัย)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: ผศ.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย ป.ธ.๓, พธ.บ., M.Ed., Ph.D.

: ผศ.ดร. สมศักดิ์ บุญปู้ ป.ธ.๔, พธ.บ., M.A., Ph.D.

: ผศ.ดร. สมชัย ศรีนอก น.ธ.เอก, ป.ธ. ๔, พธ.บ., พธ.ม., Ph.D.

วันที่สำเร็จการศึกษา : ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร และ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ตำแหน่ง, ขนาดโรงเรียน โดยวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้บริหารและครู โรงเรียนประถมศึกษา ๕ โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดราชคฤห์, โรงเรียนก้นตทาราราม, โรงเรียนวัดขุนจันทร์, โรงเรียนบางสะพานนอก,โรงเรียนบางสะพานใน จำนวน ๑๐๘ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง คือ แบบสอบถาม มาตรฐานส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

๑. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๐๘ คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ ๘๑.๕ มีอายุระหว่าง ๒๑ – ๔๐ ปี ร้อยละ ๔๗.๒ และส่วนใหญ่เป็นผู้มีวุฒิการศึกษา ปริญญาโท ร้อยละ ๖๖.๖ มีประสบการณ์ในการทำงาน ๑๑ – ๒๐ ปี ร้อยละ ๒๗.๗ เป็นผู้ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน ร้อยละ ๖๒.๘ ซึ่งโดยภาพรวม ทั้งผู้บริหารและ

ครูต่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ พบว่า อยู่ในระดับ มาก ถึง ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๒. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็น โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้ว ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ โดยที่ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการมากกว่าผู้บริหาร ทั้ง ๗ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

Thesis Title : **The Administration's and the Teacher's and the Opinions towards, the Academic Administration at Primary Schools, Thonburi District, Bangkok.**

Researcher : Phakru Palad Charoon Thanissro (Heungtreechai)

Degree : Master of Arts (Educational Administration)

Thesis Supervisory Committee

: Asst. Prof. Dr. Suddhipong Srivichai, Pali III, B.A., M.Ed., Ph.D.

: Asst. Prof. Dr. Somsak Bunpoo Pali. IV, B.A., M.A., Ph.D.

: Asst. Prof. Dr. Somchai Srinok Pali. IV, B.A., M.A., Ph.D.

Date of Graduation : 15 March 2012

Abstract

The thesis is the objective to study the administrator's the teacher's opinions for the academic management of Thonburi of Primary Schools in Bangkok and to compare the administrator's and the teacher's opinions for academic management at Thonburi Primary Schools in Bangkok according to the testing hypothesis including the gender, the age, the level of education, the experience, the position, and capacity of school by Survey Research and the exemplary groups. Who and the administrators and the teachers in five Primaries Schools, namely : Watrajchakeu School, Watkantatararam School, Watkunchan School, Watbangsakeanok School, Watbangsakeanai School of the total numbers of 108 persons. The instruments used here are the questionnaires of five levels. The data were analyzed by statistic tool such as frequency, percentage, means, standard deviation, t-test, and one – way ANOVA, the correlation coefficient. The level of significance was used to test hypothesis at 0.05 the level of

From the research, it is found that.

1. From the 108 persons administrator's and the teacher's opinions, it is found that most of the answerers of the questionnaires are female at the percentage of 81.5, of the ages between 21 to 40 years at the percentage of 47.2. They all have the stages of education at M.A. at the percentage of 66.6., with the working experiences at the percentage of 27.7. They work in Primary School which have not some students more than 500 persons at the percentage 62.9. In the total form, some average in the total form, the administrator's and the teacher's opinion for

academic had been found that between the many and the medium. The level of significance was used to test hypothesis at 0.05 level of.

2. From the comparison of the administrator's and the teacher's when separate by the age found that some of administrator's and the teacher's opinion by means of total had not be different. The level of significance was used to test hypothesis at 0.05. When it is classified separately, it is found that the administrator's and the teacher's opinions are not different. The level of significance was used to test hypothesis at 0.05. That is to say, the teacher's opinion for academic management have been more than seven parts of administrator, The level of significance was used to test hypothesis at 0.05 level of.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู, ผศ.ดร.สมชัย ศรีนอก ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้ให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณ ผศ.ดร.อินตา ศิริวรรณ, ผศ.ดร.ชวาล ศิริวัฒน์, ผศ.ดร.สิน งามประโคน, ผศ.ดร. เรืองชัย หมั่นชนะ, ดร.ศุภิพร เสวตพงษ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบคุณ คณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย พระมหาสมกฤษยา โณ (ดร.) ประธานคณะกรรมการ ผศ.ดร. เรืองชัย หมั่นชนะ, ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย, ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู, ผศ.ดร.สมชัย ศรีนอก กรรมการในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และขอขอบคุณ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนวัดราชคฤห์, โรงเรียนก้นตฬาราราม, โรงเรียนวัดขุนจันทร์, โรงเรียนบางสะพานนอก, โรงเรียนบางสะพานใน และคณะครู พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่มีส่วนร่วม และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ พระสุทิศ เศรษฐโม ผู้ซึ่งเป็นธุระประสานงานในด้านเอกสารต่าง ๆ พร้อมด้วยคุณทองดี ศรีตระการ ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ จนกระทั่งมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สิ่งอันเป็นสารประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษาวิจัยขอมอบให้เป็นธรรมทาน แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้า และขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชาแด่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า พร้อมทั้งขออานิสงส์ในส่วนนี้ จงบังเกิดมีแก่ท่านผู้มีพระคุณทุกท่าน คือ คุณบิดาและมารดา และผู้มีส่วนช่วยเหลือทุกรูป/คน ของงเป็นผู้มีส่วนในกุศลนี้ด้วย แต่หากมีข้อผิดพลาดประการใด ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

พระครูปลัดจรรยา จานิสฺสโร (เหลื่องศรีชัย)

๖ มกราคม ๒๕๕๕

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ฐ
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๓ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๕
๑.๕ สมมติฐานการวิจัย	๖
๑.๖ คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๖
๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับ	๘
บทที่ ๒ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๙
๒.๑. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน	๙
๒.๒ ขอบข่ายงานวิชาการที่ใช้ในการวิจัย	๒๕
๒.๓. บทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษากับการบริหารงานวิชาการ	๕๔
๒.๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๗
๒.๕. กรอบแนวคิดในการวิจัย	๖๕
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๖๖
๓.๑ ประชากร	๖๖
๓.๒ เครื่องมือ และ การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	๖๖
๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๘
๓.๔ การวิเคราะห์ และ สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๖๘

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๔ ผลการศึกษา	๗๐
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๗๐
๔.๑ ผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหาร และ ครู	๗๑
๔.๒ ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร	๗๕
๔.๓ ศึกษาความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร	๘๓
๔.๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ขนาดโรงเรียน	๕๐
๔.๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ขนาดโรงเรียน	๕๘
๔.๖ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร	๑๐๓
บทที่ ๕ สรุปอภิปราย และข้อเสนอแนะ	๑๐๕
๕.๑. สรุปผลการวิจัย	๑๑๐
๕.๒. อภิปรายผล	๑๑๕
๕.๓. ข้อเสนอแนะ	๑๑๘
บรรณานุกรม	๑๑๕
ภาคผนวก	๑๒๖
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๑๒๗
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	๑๓๖
ภาคผนวก ค ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย	๑๔๓
ประวัติผู้วิจัย	๑๔๕

สารบัญตาราง

ชื่อตาราง	หน้า
๑.๑ แสดงกลุ่มประชากร	๕
๑.๒ แสดงขอบเขตด้านสถานที่	๕
๔.๑ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหาร ในด้านเพศ	๗๑
๔.๒ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารในด้านอายุ	๗๑
๔.๓ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารในด้านระดับการศึกษา	๗๑
๔.๔ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารในด้านประสบการณ์	๗๒
๔.๕ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารในด้านขนาดของโรงเรียน	๗๒
๔.๖ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครู ในด้านเพศ	๗๓
๔.๗ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครู ในด้านอายุ	๗๓
๔.๘ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูในด้านระดับการศึกษา	๗๔
๔.๙ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูในด้านประสบการณ์	๗๔
๔.๑๐ แสดงคำร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูในด้านขนาดของโรงเรียน	๗๔
๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม	๗๕
๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๗๖
๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๗๗
๔.๑๔ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	๗๘
๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๗๙

ชื่อตาราง

หน้า

๔.๑๖	แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	๘๐
๔.๑๗	แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	๘๑
๔.๑๘	แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการนิเทศศึกษา	๘๒
๔.๑๙	แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๘๓
๔.๒๐	แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๘๔
๔.๒๑	แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	๘๕
๔.๒๒	แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๘๖
๔.๒๓	แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	๘๗
๔.๒๔	แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	๘๘
๔.๒๕	แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการนิเทศศึกษา	๘๙
๔.๒๖	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ	๙๐

ชื่อตาราง

หน้า

๔.๒๑	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ	๕๑
๔.๒๒	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๕๓
๔.๒๓	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์	๕๕
๔.๒๔	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	๕๗
๔.๒๕	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ	๕๘
๔.๒๖	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ	๕๙
๔.๒๗	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๑๐๐
๔.๒๘	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	๑๐๑
๔.๒๙	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๑๐๒
๔.๓๐	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์	๑๐๓

ชื่อตาราง	หน้า
๔.๓๗ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	๑๐๔
๔.๓๘ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๑๐๕
๔.๓๙ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	๑๐๖
๔.๔๐ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	๑๐๖
๔.๔๑ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	๑๐๗
๔.๔๒ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร	๑๐๗

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

๒.๑ กระบวนการการบริหารงานวิชาการ, อัมภา บุญช่วย, ๒๕๓๗, หน้า ๑๐

๑๕

๒.๒ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๖๕

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประถมศึกษา เป็นรากฐานของการพัฒนาคุณภาพคนถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพเป็นคนดีคนเก่ง รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบตนเอง ครอบคลุมทั่วสังคมและประเทศชาติ การศึกษาจึงเป็นรากฐานและปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และแก้ปัญหาในสังคม ได้ถ้าทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพสูงแล้วความเจริญก้าวหน้าฐานะทางเศรษฐกิจตลอดจนความเป็นอยู่ของเขาในสังคมจะดีขึ้น

ดังนั้น การให้การศึกษาแก่ประชาชนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากเพราะกระบวนการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากกระบวนการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนา ศักยภาพและความสามารถตลอดจนคุณลักษณะต่าง ๆ ของคน ที่จะเรียนรู้และพัฒนาได้อย่าง ต่อเนื่องและตลอดชีวิต^๑ ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ในหมวด ๒ ได้กล่าวว่าสิทธิและหน้าที่การจัดการศึกษา การจัดการ กระบวนการเรียนรู้ การจัดหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยจะต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาส เสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจัดให้ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และในมาตรา ๑๕ ได้บัญญัติไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการ การศึกษาที่กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ ลงสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในการบริหารงานโรงเรียนทั้ง ๔ ด้าน โดยแบ่งระบบ การบริหารเป็น ๔ ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ, การบริหารงบประมาณ, การบริหารงานบุคคล, และการบริหารทั่วไป^๒

ในการจัดการศึกษาโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการที่จะนำนโยบายหลักสูตร แนวปฏิบัติหรืออื่นๆ ไปสู่การปฏิบัติซึ่งผู้บริหาร โรงเรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา เนื่องจากผู้บริหาร โรงเรียนคือบุคคลที่เป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานของ โรงเรียน

^๑ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, เขตพื้นที่การศึกษา, นิตยสารมิตรครู, ๒๕๔๕, หน้า ๑.

^๒ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๔๕), หน้า ๑ – ๒๔.

มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและตัดสินใจในระดับโรงเรียนภายใต้ข้อจำกัดและเงื่อนไขของทรัพยากร ได้แก่คน เงิน วัสดุ และการจัดการเป็นสำคัญ^๓ ซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องบริหารงานตามขอบข่ายที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเอาไว้ ๔ งานคือการบริหารวิชาการการบริหารบุคคลการบริหารการเงินและงบประมาณและการบริหารทั่วไปโดยเน้นให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดบริหารงานทั้ง ๔ งานนี้ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อให้การจัดการศึกษาในระดับนี้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาระดับพื้นฐานแก่ประชาชนแนวทางการดำเนินงานทั้ง ๔ งาน ได้แก่การบริหารวิชาการการบริหารบุคคลการบริหารการเงินและงบประมาณและการบริหารทั่วไปนั้นการบริหารวิชาการนับว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการบริหารโรงเรียนถือว่าเป็นงานหลักของโรงเรียนส่วนงานอื่นๆ ได้แก่การบริหารบุคคลการบริหารการเงินและงบประมาณและการบริหารทั่วไปเป็นงานรองที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเนื่องจากงานวิชาการเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของแนวทางการดำเนินงานทางวิชาการที่มีต่อการพัฒนานักเรียนและสถานศึกษาโดยจะเห็นได้จากในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารโรงเรียนเนื้อหาของหลักสูตรจะเน้นหนักในเรื่องภารกิจในแนวทางการดำเนินงานทางวิชาการเป็นสำคัญและในการสอบแข่งขันคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนก็เช่นกันจะใช้การทดสอบความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการเป็นหลักเกณฑ์สำคัญอย่างหนึ่งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าภารกิจที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนก็คือแนวทางการดำเนินงานทางวิชาการ โดยผลผลิตของการบริหารวิชาการจะออกมาในรูปของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของแนวทางการดำเนินงานทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน^๔ จึงกล่าวได้ว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวของแนวทางการดำเนินงานทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสำคัญซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะเป็นสิ่งที่ประเมินความสำเร็จของผู้เรียนและเป็นตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนอีกด้วย

^๓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, คู่มือบริหารงานวิชาการระดับประถมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๓๔), หน้า ๓ - ๕.

^๔ เจษฎา แฉ่มประเสริฐ, ISO ๕๐๐๐ กับการประกันคุณภาพการศึกษา, สารพัฒนาหลักสูตร, ๒๕๔๐, หน้า ๓๕.

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาเพราะเป็นงานเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการศึกษาของผู้บริหาร โดยตรงผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารโรงเรียนควรรับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรกเพราะเป็นหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่งคือการศึกษาแก่ผู้เรียนซึ่งผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นผู้นำทางวิชาการ โดยปฏิบัติงานร่วมกับครูกระตุ้นให้ครูได้พัฒนาตนเองให้คำแนะนำและประสานงานให้ครูทุกคนร่วมกันทำงานในด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพ^๔

ซึ่งการบริหารงานด้านวิชาการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้แบ่งงานวิชาการออกเป็น ๑๒ ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การวัดผล, ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน, การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา, การพัฒนาสื่อ, นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา, การพัฒนาแหล่งเรียนรู้, การนิเทศการศึกษา, การแนะแนวการศึกษา, การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา, การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน, การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น, การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา^๕

แสดงให้เห็นได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียนหรือสถาบันศึกษานั้น ๆ ส่วนงานด้านอื่น ๆ จัดเป็นองค์ประกอบที่ทำให้สถาบันดำเนินไปได้ด้วยความราบรื่น และผู้บริหารทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำครูในด้านวิชาการ เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกแห่ง คือการให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอนงานวิชาการ ซึ่งมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจัดว่าเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับตรงหรือทางอ้อมที่อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

^๔ ภิญโญ สาร, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๓๔), หน้า ๓๒๔.

^๕ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖), หน้า ๓๒.

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ตำแหน่ง, ขนาดโรงเรียน

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

๑.๓.๑ **ขอบเขตด้านเนื้อหา** ผู้วิจัยมุ่งศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นขอบข่ายทั้ง ๗ ด้าน คือ

- ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
- ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
- ด้านการนิเทศการศึกษา

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านประชากร

๑. ประชากร

ขอบเขตของประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน ๕ โรงเรียน ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมดจำนวน ๑๐๘ คน โดยแยกออกเป็นฝ่ายผู้บริหาร จำนวน ๘ คน และ ครูผู้สอน จำนวน ๑๐๐ คน ดังนั้นจึงกำหนดใช้ขนาดของประชากรทั้งหมด ๑๐๘ คน เป็นกลุ่มที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน ๑๐๘ คน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๑.๑

ตารางที่ ๑.๑ ตารางแสดงกลุ่มประชากร

โรงเรียน	ผู้บริหาร/ คน	ครู/คน	รวม
วัดราชคฤห์	๑	๒๐	๒๑
ก้นตฬาราราม	๒	๒๒	๒๔
ขุนจันทร์	๑	๑๒	๑๓
บางสะแกนอก	๑	๕	๑๐
บางสะแกใน	๓	๓๗	๔๐
รวม	๘	๑๐๐	๑๐๘

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านสถานที่

ผู้วิจัยได้กำหนดสถานที่เพื่อการวิจัยครั้งนี้คือ

ตารางที่ ๑.๒ ตารางแสดงขอบเขตด้านสถานที่

โรงเรียน	ที่ตั้ง
วัดราชคฤห์	แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
ก้นตฬาราราม	แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
ขุนจันทร์	แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
บางสะแกนอก	แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
บางสะแกใน	แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

๑.๓.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

เริ่มตั้งแต่เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ รวมเป็น
ระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ ผู้บริหารและครูผู้สอนมีแนวทางการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน อย่างไร

๑.๔.๒ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ตำแหน่ง, ขนาดโรงเรียนมีผลต่อ
การบริหารงานวิชาการแตกต่างกันหรือไม่

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

๑.๕.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานครเมื่อจำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ตำแหน่ง, ขนาดโรงเรียนมีความแตกต่างกัน

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึก หรือทัศนคติ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแสดงออกทาง กาย วาจา หรือใจ

๑.๖.๒ **ผู้บริหารโรงเรียน** หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่รับผิดชอบงานวิชาการหรือครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

๑.๖.๓ **ครูผู้สอน** หมายถึง ข้าราชการครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา ๒๕๕๓

๑.๖.๔ **ขนาดโรงเรียน** หมายถึงขนาดของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น ๓ ขนาดได้แก่ขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียน ๕๐๐ คน ขึ้นไปขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คนและขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๒๐๐ คน

๑.๖.๕ **โรงเรียนประถมศึกษา** หมายถึงโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๖ ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

๑.๖.๖ **การบริหารงานวิชาการ** หมายถึงความคิดเห็นต่อแนวทางการดำเนินงานวิชาการตามขอบข่ายและภารกิจของสถานศึกษา ๗ ด้านได้แก่ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ด้านการนิเทศการศึกษาคุณภาพในสถานศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. **ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา** หมายถึง แนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วยการศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ สาระแกนกลางข้อมูลสารสนเทศ, การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม, การประเมินสถานภาพสถานศึกษา, การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆ, การนำหลักสูตรไปใช้ในการ

จัดการเรียนการสอน, การบริหารจัดการ, การใช้หลักสูตรการนิเทศ, การใช้หลักสูตรการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร, การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

๒. **ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้** หมายถึง แนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผน, การจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด, การจัดการการเผชิญสถานการณ์, การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา, การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง, การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง, การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกัน, การปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรม, การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้, การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครองชุมชนท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสมและการส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

๓. **ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน** หมายถึง แนวทางการดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาซึ่งประกอบด้วย การกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา, การส่งเสริมให้ครูทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชา, การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการศึกษาโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง, การจัดให้มีการเทียบโอนความรู้ทักษะประสบการณ์การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน, การส่งเสริมให้ครูนำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน, การให้คำปรึกษาแก่ครูที่มีปัญหาในการวัดผลและการประเมินผล, การกำกับติดตามการวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๔. **ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา** หมายถึง แนวทางการดำเนินงานด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย การศึกษาวิเคราะห์วิจัยการบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา, การส่งเสริมให้ครูศึกษาวิเคราะห์วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แก่กลุ่มสาระการเรียนรู้, การประสานความร่วมมือในการศึกษาวิเคราะห์วิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและงานวิชาการกับสถานศึกษานอกเครือข่ายองค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่น

๕. **ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีทางการศึกษา** หมายถึง แนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีทางการศึกษาซึ่งประกอบด้วย การศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนและแนว

ทางการดำเนินงานทางวิชาการ, การส่งเสริมให้ครูผลิตพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน, การจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ, การประสานความร่วมมือในการผลิตจัดหาพัฒนาและการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษานุคคลครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงาน และสถาบันอื่นการประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๖. **ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้** หมายถึง แนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยการสำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษาชุมชนท้องถิ่นในเขตพื้นที่การศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง, การจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้แก่ครูสถานศึกษาอื่นบุคคลครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง, การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้และประสานความร่วมมือสถานศึกษาอื่นบุคคลครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในการจัดตั้งส่งเสริมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน, การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗. **ด้านนิเทศการศึกษา** หมายถึง แนวทางการดำเนินงานด้านนิเทศภายในซึ่งประกอบด้วย, การจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ, การดำเนินการนิเทศงานวิชาการ, การประเมินผลและการจัดระบบกระบวนการนิเทศ, การปรับปรุงและแก้ปัญหากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษาการสำรวจปัญหาและความต้องการ, การนิเทศการจัดทำแผนและปฏิทินการนิเทศ, การประชุมชี้แจงการจัดทำเครื่องมือ, การนิเทศการเปิดโอกาสให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศ, การดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องการประเมินผลและสรุปผล, การนิเทศและการปรับปรุงและพัฒนา, การนิเทศให้มีประสิทธิภาพ

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. ทราบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

๒. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ตำแหน่ง, ขนาดโรงเรียน

บทที่ ๒

เอกสารและงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จึงได้รวบรวมเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

๒.๑. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

๒.๑.๑ ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

๒.๑.๒ ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

๒.๑.๓ หลักการการบริหารงานวิชาการ

๒.๑.๔ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

๒.๒. ขอบข่ายงานวิชาการที่ใช้ในการวิจัย

๒.๒.๑ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

๒.๒.๒ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

๒.๒.๓ การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนรู้

๒.๒.๔ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๒.๒.๕ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๒.๒.๖ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

๒.๒.๗ การนิเทศการศึกษา

๒.๓. บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษากับการบริหารงานวิชาการ

๒.๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๕. กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

๒.๑.๑. ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการนั้น เป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดในการบริหารโรงเรียน เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการ

ต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชนท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและนอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้

ถวิลย์ อรัญเวศ ได้กล่าวถึงการบริหารงานไว้ว่าการบริหารงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบันได้แบ่งเป็นงานใหญ่ ๆ ได้ ๒ งาน คือ^๑

๑. งานวิชาการ ได้แก่ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้การบริหารงานหลักสูตรและงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒. งานสนับสนุน ได้แก่ กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดสาระหลักสูตรเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาของชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

กมล ภูประเสริฐ ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษาไว้ว่า^๒ หมายถึงการแปลงหลักสูตร ไปสู่การปฏิบัตินำหลักสูตร ไปสู่การสอนการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้ครูได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งมีกิจกรรมที่ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับประเทศที่ได้กำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้โดยการจัดเป็นกลุ่มๆ ไว้เช่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นต้นการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางนี้มีประโยชน์ต่อสถานศึกษาโดยที่ช่วยให้บุคลากรของสถานศึกษาได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางโดยละเอียดเพื่อการจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้รายปีและรายภาคเรียนต่อไปนอกจากนี้จะช่วยให้เกิดแนวคิดที่สถานศึกษาจะมีแนวทางในการจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับชุมชนและท้องถิ่นของตนในส่วนใดบ้าง

๒. การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทรัพยากรสภาพการดำรงชีวิตและปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นโดยตรงแต่เนื่องจากมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางจะเขียนไว้ครอบคลุมค่อนข้างมากถ้า

^๑ ถวิลย์ อรัญเวศ, *สถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ*, วิชาการ, (๒๕๔๕), หน้า ๖.

^๒ กมล ภูประเสริฐ, *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*, (กรุงเทพมหานคร : ทิปป์บริชนัน, ๒๕๔๕), หน้า ๘-๑๐.

สถานศึกษาเห็นว่ามาตรฐานการเรียนรู้มีอยู่แล้วก็อาจกำหนดเฉพาะสาระการเรียนรู้เฉพาะท้องถิ่นที่จำแนกตามช่วงชั้น

๓. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการนำผลจากข้อ ๑ และข้อ ๒ มาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้เป็นรายปี กำหนดเวลาเรียนให้เหมาะสมสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ จะต้องกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้เป็นรายภาคและกำหนดหน่วยกิตให้เหมาะสม

๔. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ต้องนำเอกสารสาระการเรียนรู้ตามข้อ ๓ ที่เกี่ยวข้องกันมาบูรณาการเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อย ๆ เพื่อสะดวกแก่การจัดการเรียนรู้การสอนที่สัมพันธ์กันแต่แต่ละหน่วยการเรียนรู้จะประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้และเวลาเรียนซึ่งเมื่อรวมทุกหน่วยเข้าด้วยกันจะสมบูรณ์ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้เป็นรายภาคหรือรายปีแต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ – ๖ ต้องทำเป็นรายวิชานอกจากนั้นยังต้องดำเนินงานอื่น ๆ ตามที่กำหนดด้วย

จิตรา กาญจนวิบูลย์ กล่าวไว้ว่า “การบริหารงานวิชาการหมายถึงการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวกับงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้งานด้านการเรียนการสอนงานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรหรือการเรียนการสอนการวัดผลและการประเมินผลงานห้องสมุดงานนิเทศภายในและการประชุมอบรมทางวิชาการ”

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวไว้ว่า “การบริหารงานวิชาการหมายถึงการบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน”^๔

อุทัย บุญประเสริฐ กล่าวว่า “การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารโรงเรียนเพราะถือว่าเป็นงานหลักในการบริหารสถานศึกษาและถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา”^๕

จรัส นองมาก กล่าวถึงการบริหารว่า “การทำงานได้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่นการบริหารจำเป็นต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ในการนำเอาทรัพยากรในการบริหารมาประกอบตาม

^๓ จิตรา กาญจนวิบูลย์, การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี, วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕), หน้า ๑๒.

^๔ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ (ฉบับปรับปรุง), (กรุงเทพมหานคร : สาคี, ๒๕๔๓), หน้า ๒.

^๕ อุทัย บุญประเสริฐ, การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๒๕.

กระบวนการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพผู้บริหารจำเป็นต้องทำงานกับคณะบุคคลหรือในกลุ่มเพื่อประกอบกิจให้ได้ตามที่ต้องการ^๖

จันทรานี สวงนาม ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการว่า “การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ”^๗

อัญชลี โพธิ์ทอง และ สมศักดิ์ คงเที่ยง ได้กล่าวว่า งานที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ต้องดำเนินการในโรงเรียนมีอยู่ ๖ งาน วิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด ส่วนงานอื่น ๆ เป็นงานที่สนับสนุนให้การดำเนินงานวิชาการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กล่าวคือ โรงเรียนสามารถพัฒนา นักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร^๘

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงาน วิชาการหมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ^๙

สมคิด บางโม ได้กล่าวว่า หลักการสำคัญที่เป็นกลางสามารถนำไปใช้ได้ในการ ปฏิบัติงานวิชาการทุกแขนง ได้แก่ การจัดทำแผนงานวิชาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของ โรงเรียน อาศัยความร่วมมือกับผู้ร่วมงาน ผู้บริหารต้องกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปให้ ผู้ปฏิบัติ ส่งเสริมให้ผู้ร่วมงานพัฒนาตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เข้าใจจุดหมายของ หลักสูตรมีการติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ^{๑๐}

สุชีพ ทองฉิม ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ ต่อการบริหารการศึกษาเป็นอย่างมาก การจัดการศึกษาจะสำเร็จบรรลุผลตามนโยบายและ จุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลหรือไม่ อยู่ที่ผู้บริหารมีความสามารถ ในการบริหารงานวิชาการเป็นสำคัญ^{๑๑}

^๖ จรัส นองมาก, *ร่วมวงบริหาร*, (กรุงเทพมหานคร : เพิ่มเสริมกิจการพิมพ์, ๒๕๔๑), หน้า ๕๓.

^๗ จันทรานี สวงนาม, *การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา*, (กรุงเทพมหานคร: บั๊กพอซท์, ๒๕๔๕), หน้า ๖.

^๘ อัญชลี โพธิ์ทอง และ สมศักดิ์ คงเที่ยง, *หลักการทฤษฎีการบริหารการศึกษาการประถมศึกษา*, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๒), หน้า ๒๔๓.

^๙ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, *ชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง เล่ม ๓*, บริหารศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๔๔), หน้า ๑๖๓.

^{๑๐} สมคิด บางโม, *หลักบริหารการศึกษา*, (พิมพ์ครั้งที่ ๔), (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนคร, ๒๕๔๐), หน้า ๑๒๘.

^{๑๑} สุชีพ ทองฉิม, *ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๓๘), หน้า ๔๔.

ศิริพรรณ จินดาทอง ได้สรุปความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในสถานศึกษารวมถึงการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นนักเรียนที่ดีมีคุณธรรมสามารถประกอบอาชีพ ช่วยพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป^{๑๒}

อุทัย สิงห์โตทอง ได้สรุปการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อก่อให้เกิดความรู้และประสิทธิผลในการศึกษาของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ^{๑๓}

นงนุช อัมภินวงศ์ ได้สรุปความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุง การพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมภายในหรือภายนอกห้องเรียน^{๑๔}

รัตนา อนันตชาติ ได้สรุปความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนปรับปรุงด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน การนิเทศและการติดตามการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร^{๑๕}

จากแนวคิดดังกล่าว ทำให้ทราบได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับงานด้านหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้องและการจัดการสิ่งที่จะส่งเสริมงานวิชาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนสูงสุด

^{๑๒} ศิริพรรณ จินดาทอง, ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๘), หน้า ๑๐.

^{๑๓} อุทัย สิงห์โตทอง, ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางที่เปิดสอนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต ๑๒, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๘), หน้า ๑๐.

^{๑๔} นงนุช อัมภินวงศ์, ความต้องการพัฒนางานวิชาการของครูโรงเรียนเบญจมานูสรณ์ จังหวัดจันทบุรี, งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒, หน้า ๑๒.

^{๑๕} รัตนา อนันตชาติ, ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอเมืองชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๑, งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัยมหา, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๐, หน้า ๑๒.

ดังนั้น การบริหารงานวิชาการหมายถึงการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรซึ่งเป็นงานรับผิดชอบของโรงเรียนตั้งแต่การบ่งถึงปรัชญาและจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของโรงเรียนด้วยการคำนึงถึงบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ของชุมชนเป็นพื้นฐานประกอบด้วยงาน ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านนิเทศภายใน ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษางานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการเนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดโปรแกรมการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษาซึ่งจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น

ซึ่งสรุปได้ว่า งานวิชาการหมายถึง การบริหารกิจการทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูในด้านแนวคิดกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย จากแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เด็กได้เรียนรู้ที่แท้จริง เรียนรู้กับบุคคลอื่น เรียนรู้อย่างเป็นองค์รวมแสวงหาคำรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพของเด็กให้เป็นคนดี มีพัฒนาด้านอารมณ์ จิตใจสูง มีคุณธรรม ประจําใจ สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างนุ่มนวล เป็นคนเก่ง มีการพัฒนาการทางด้านสติปัญญา มีการพัฒนาการด้านร่างกาย การเลี้ยงดูที่เหมาะสมทั้งกายและใจ

๒.๑.๒ ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

งานที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการมีอยู่หลายงานด้วยกัน แต่งานที่สำคัญมากที่สุดคือ งานวิชาการ ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นงานที่สนับสนุนให้การดำเนินงานวิชาการมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นกล่าวคือ โรงเรียนสามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ เมื่องานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องใช้เวลาในการบริหารให้มากกว่างานอื่น ๆ ซึ่งมีผู้ให้ทัศนะคติเกี่ยวกับความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้หลายท่านดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่า งานวิชาการเป็นสิ่งสำคัญ สถานศึกษาจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัตินเฉพาะ ลักษณะของงานวิชาการจึงเป็นเรื่องที่ครอบคลุมและกว้างขวางมาก การที่จะทำให้จุดมุ่งหมายดังกล่าวประสบความสำเร็จได้ไม่ใช่เรื่องง่าย ความ

สลับซับซ้อน และความละเอียดประณีตในเนื้อหาวิชาการต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่ผู้บริหารน่าจะได้นำแนวทางปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการพัฒนาของสถานศึกษาหรือโรงเรียนนั่นเอง^{๑๖}

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ การบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจของการบริหารงาน โรงเรียนที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนงานอื่น ๆ มีความสำคัญในลักษณะที่เป็นงานสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาสำหรับผู้มีบทบาทหน้าที่ในการบริหาร ได้สนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ทุกฉบับที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถศึกษาหรือตรวจสอบได้จาก^{๑๗}

- ๑ สถานศึกษาหรือโรงเรียนมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการชัดเจน
- ๒ ผู้บริหารโรงเรียนเกิดแนวคิดในการพัฒนางาน
- ๓ ผู้บริหารโรงเรียนและครูตระหนักและร่วมมือพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนอย่างจริงจัง
- ๔ ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คุณหญิง พงศ์ศาสตร์ ได้กล่าวไว้ในเอกสารประกอบการฝึกอบรมว่า การบริหารงานในโรงเรียน สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงหรือยึดเป็นแกนนำ คืองานวิชาการ เพราะเป็นงานที่เปรียบเสมือนสะพานเชื่อมโยงให้ผู้บริหารสัมผัสกับบุคลากรทุกคนในโรงเรียน^{๑๘}

สมคิด โฉมไสว ได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการนับว่าเป็นงานที่สำคัญยิ่งในโรงเรียน เพราะงานวิชาการช่วยพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความคิดแก่นักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์และอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข^{๑๙}

รัตนศักดิ์ มณีรัตน์ ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดในการบริหารงานในโรงเรียน เพราะผลที่เกิดขึ้นจากการงานวิชาการส่งผลต่อตัวนักเรียนโดยตรง ส่วนงานด้านอื่น ๆ นั้นเป็นงานที่สนับสนุนให้งานวิชาการมีประสิทธิภาพสูงขึ้น^{๒๐}

^{๑๖} ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริม, ๒๕๔๕), หน้า ๗.

^{๑๗} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง เล่ม ๓, (กรุงเทพมหานคร : กุรุสภา, ๒๕๔๔), หน้า ๑๕.

^{๑๘} คุณหญิง พงศ์ศาสตร์, การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา, เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง, (กรุงเทพมหานคร : กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา, ๒๕๓๕), หน้า ๔๑.

^{๑๙} สมคิด โฉมไสว, ความต้องการความช่วยเหลือด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางปลาร้า จังหวัดสมุทรปราการ, งานนิพนธ์ปัญหาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๖, หน้า ๒๔.

มิลเลอร์ (Miller, V) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการว่า การจัดโปรแกรมการเรียนและการปฏิบัติตามโปรแกรม ตลอดจนการวัดผล เพื่อที่จะได้ติดตามการเรียนการสอนทั้งครูและนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการบริหารในการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีนั้นเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะละเลยไม่ได้^{๒๑}

แบร์ลี (Bradley, J.) ได้มีแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของงานวิชาการว่า การพัฒนาบุคคลทางการศึกษาในปัจจุบันนี้ เน้นให้ครูเป็นผู้มีทักษะและความชำนาญทางการสอน (งานวิชาการ) เป็นสิ่งสำคัญ ส่วนงานธุรการ งานอื่น ๆ ถือเป็นงานอันดับรอง^{๒๒}

สรุปจากแนวคิดดังกล่าวได้ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง และจัดว่าเป็นงานหลักในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษาเป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สถานศึกษาจะสามารถจัดการบริหารงานวิชาการให้ได้ตามนโยบายและวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากที่สุด

รัตนา อนันตชาติ ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เป็นงานที่สำคัญที่สุด ใช้เวลาในการบริหารงานมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก และถือว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่จะดำเนินงานวิชาการให้เป็นไปอย่างราบรื่น^{๒๓}

สรุป การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งและจัดว่าเป็นงานหลักในการบริหารการศึกษา ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษาเป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถปรับตัวอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข โรงเรียนจะสามารถจัดการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ จะต้องสามารถบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

^{๒๑} รัตน์ศักดิ์ มณีรัตน์, การบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาของผู้บริหาร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากันพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรดิตถ์, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๐, หน้า ๒๒.

^{๒๑} Miller, V. *The public administration of school*. (New York: Macmillan 1965), p.175.

^{๒๒} Bradley, J. *Staff development in further education*. Education Research 1993, pp. 21– 27.

^{๒๓} รัตนา อนันตชาติ, ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอเมืองชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรีเขต ๑, งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๐, หน้า ๑๔.

๒.๑.๓ หลักการการบริหารงานวิชาการ

หวน พินธุพันธ์ ได้ให้หลักการการบริหารงานวิชาการไว้ ๒ หลัก คือ^{๒๔}

๑. หลักแห่งประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่เพิ่มการลงทุนนั้น คือ นักเรียนสามารถสำเร็จการศึกษาตามกำหนดหลักสูตรโดยไม่ออกกลางคัน เรียนเกินเวลาและช้ากว่ากำหนด

๒. หลักแห่งประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลผลิตที่ได้ตามจุดหมายที่วางไว้นั้นคือ นักเรียนมีคุณภาพตามจุดหมายของหลักสูตร มีความสามารถ ทักษะคุณธรรม และการจัดการได้ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกระบวนการบริหารงานวิชาการไว้เป็นขั้นตอนคือ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการ การวางแผน การดำเนินการวางแผน และการประเมิน การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ การทำแผนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การประเมินผลการวัดผลและการนิเทศการสอน การบริหารการศึกษาในด้านวิชาการเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คนจะมีคุณภาพคือ มีความรู้ ความสามารถ ความคิด และเป็นคนดีได้ จะต้องมีการเรียนการสอนหรือจะต้องมีการบริหารงานวิชาการนั่นเอง การบริหารวิชาการจึงถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา

สังัด อุทรานันท์ ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการนั้นผู้บริหารจะคำนึงถึงแต่งานวิชาการด้านเดียวไม่ได้ จะต้องคำนึงถึงด้านต่าง ๆ ควบคู่กันไปด้วย ฉะนั้นขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ควรประกอบด้วยงานต่อไปนี้^{๒๕}

๑. งานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ได้แก่

๑.๑ งานจัดหาบุคลากร

๑.๒ งานพัฒนาบุคลากร

๑.๓ งานบำรุงรักษาบุคลากร

๒. งานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่

๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

๒.๒ งานการทำแผนการสอน

๒.๓ งานจัดตารางสอน

^{๒๔} หวน พินธุพันธ์, *นักบริหารมืออาชีพ*, (นนทบุรี : พินธุพันธ์การพิมพ์, ๒๕๔๕), หน้า ๘ – ๙.

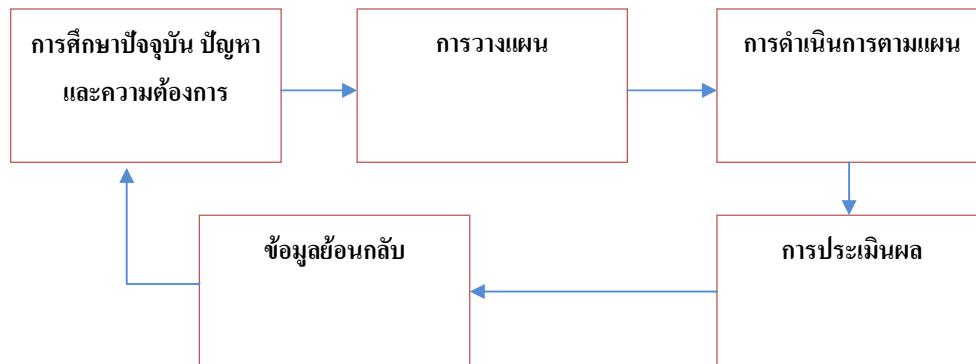
^{๒๕} สังัด อุทรานันท์, *การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย*, (กรุงเทพมหานคร : เจริญผลการพิมพ์, ๒๕๓๒), หน้า ๓๐.

- ๒.๔ งานเลือกหนังสือและแบบเรียน
- ๒.๕ งานพัฒนาหลักสูตรสำหรับชุมชน
- ๓. งานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่
  - ๓.๑ งานเตรียมการสอน
  - ๓.๒ งานพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอน
  - ๓.๓ งานนิเทศการเรียนการสอน
- ๔. งานเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนการสอน
  - ๔.๑ งานระเบียบนักเรียน
  - ๔.๒ งานห้องสมุด
  - ๔.๓ งานบริหารสื่อการสอน
  - ๔.๔ งานแนะแนวการศึกษา
- ๕. งานเกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการศึกษา
  - ๕.๑ งานข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ
  - ๕.๒ งานวัดผลและประเมินผลการเรียน
    - ๕.๓ งานประเมินโครงการ
- ๖. งานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ชุมชน ได้แก่
  - ๖.๑ งานการใช้แหล่งวิทยาการในชุมชน
  - ๖.๒ งานบริการทางวิชาการแก่ชุมชน

อำภา บุญช่วย ได้แสดงความคิดเห็นถึงหลักการกระบวนการบริหารงานวิชาการ
สำหรับผู้บริหารโรงเรียนไว้ ๔ ขั้นตอน คือ^{๒๖}

---

^{๒๖} อำภา บุญช่วย, การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๗),
หน้า ๑๐ – ๑๔.

แผนภูมิที่ ๒.๑ กระบวนการการบริหารงานวิชาการ, อัมภา บุญช่วย, ๒๕๓๗, หน้า ๑๐

ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ การศึกษาอาจทำได้ดังนี้

๑.๑ ข้อมูลต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น

- ๑.๑.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ๑.๑.๒ ยอดรวมแสดงผลการสอบรายปี
- ๑.๑.๓ สถิติการมาเรียนของนักเรียน
- ๑.๑.๔ จำนวนอัตราการเข้าชั้น
- ๑.๑.๕ สื่อการเรียนการสอน
- ๑.๑.๖ การนิเทศภายใน
- ๑.๑.๗ การสอนซ่อมเสริม
- ๑.๑.๘ โครงการต่าง ๆ

๑.๒ ข้อมูลกำหนดที่ต้องยึดเป็นแนวทาง เช่น

- ๑.๒.๑ หลักสูตร เอกสารหลักสูตร หนังสือแบบเรียน
- ๑.๒.๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การประเมินผลการเรียน
- ๑.๒.๓ นโยบายกระทรวง กร หน่วยงานต้นสังกัด เป็นต้น ส่วนวิธีการศึกษา

อาจทำโดยสำรวจ บันทึกรายการ ศึกษาวิจัย ใช้สื่อหรือเครื่องมือ เช่น เครื่องมือประเมินคุณภาพที่หน่วยงานจัดการศึกษา โดยการสัมมนา

ขั้นตอนที่ ๒ การวางแผน

การวางแผนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ รอบคอบ มีขั้นตอน จะทำให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารต้องจัดให้มีการวางแผนงาน โดยปฏิบัติดังนี้

๒.๑ การจัดทำแผนงาน และโครงการวิชาการประจำปี เพื่อให้การวางแผนงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและรับผิดชอบการ

ปฏิบัติงานตั้งแต่ต้น เพื่อทุกคนจะได้มีความสำนึกในความเป็นเจ้าของหน่วยงาน และจะได้ให้ความร่วมมือที่ดี เมื่อกำหนดแผนงานเสร็จแล้วก็จัดทำโครงการสนับสนุนแผนงานวิชาการให้ครอบคลุมงานต่อไปนี้

- ๒.๑.๑ การกำหนดเป้าหมาย และวางแผนงานวิชาการ
- ๒.๑.๒ จัดหารและส่งเสริมการใช้สื่อการเรียนการสอน
- ๒.๑.๓ การวางแผนการสอน
- ๒.๑.๔ การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน
- ๒.๑.๕ การนิเทศการสอน
- ๒.๑.๖ ห้องสมุด
- ๒.๑.๗ การวัดและประเมินผล
- ๒.๑.๘ พัฒนาการสอนในกลุ่มประสบการณ์หรือแผนการเรียนต่าง ๆ
- ๒.๑.๙ การสอนเสริม
- ๒.๑.๑๐ การใช้ทรัพยากรในชุมชนเพื่อการเรียนการสอน
- ๒.๑.๑๑ การรายงานผลการเรียน

๒.๒ การจัดปฏิทินปฏิบัติงาน ในรอบปีการศึกษาหนึ่ง ๆ มีกิจกรรมหลายอย่างที่โรงเรียนต้องปฏิบัติ การจัดให้มีการปฏิบัติงานให้ชัดเจนว่า วันใด เดือนไหน จะประกอบกิจกรรมอะไร ทั้งนี้เพื่อเป็นเครื่องเตือนความจำของผู้รับผิดชอบให้ปฏิบัติงานให้เสร็จตามเวลา

๒.๓ การจัดทำแผนการสอน ผู้บริหาร โรงเรียนควรควบคุม ติดตามการปฏิบัติการสอนของครู ให้เป็นไปตามเนื้อหาและกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือและแผนการสอน

๒.๔ การจัดตารางสอนผู้บริหาร โรงเรียนควรมอบให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและคณะทำงานเป็นผู้จัดทำโดยผู้บริหารคอยควบคุมดูแลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดตารางสอน

๒.๕ การจัดครูสอน ผู้บริหาร โรงเรียนควรคำนึงถึงความต้องการและความถนัดของครู เช่น ครูสอนชั้นประถมศึกษา ควรเป็นผู้ที่เข้าใจเด็กเป็นอย่างดี รู้ความต้องการและความสามารถของนักเรียน

๒.๖ การจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ ๓ การดำเนินตามแผน

ขั้นตอนนี้ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องดำเนินการตามแผนงานวิชาการ ดังนี้

- ๓.๑ ตรวจสอบการเตรียมการสอนหรือบันทึกการสอน
- ๓.๒ ให้ครูเข้าปฏิบัติการสอนตรงตามเวลา

- ๓.๓ ควบคุม กำกับ ติดตาม และนิเทศให้ครูดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการสอนหรือคู่มือครู
- ๓.๔ จัดครูเข้าสอนแทนในกรณีครูไม่มาปฏิบัติการสอน
- ๓.๕ ควบคุม ดูแล ให้ครูจัดสอนซ่อมเสริมนักเรียน
- ๓.๖ สนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- ๓.๗ ควบคุม ติดตาม ให้ครูที่รับผิดชอบงานและโครงการเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินผล

การประเมินผลงานวิชาการเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้ทราบว่าการดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ จะได้หาทางปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไป

- ๔.๑ การประเมินผลการเรียนของนักเรียน มีแนวปฏิบัติ เช่น
  - ๔.๑.๑ จัดหาเรื่องมือประเมินผลทุกชนิด เพื่อให้ครูสะดวกในการใช้
  - ๔.๑.๒ ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการเรียน เพื่อจะได้แนะนำ ช่วยเหลือและให้การนิเทศในลักษณะต่าง ๆ
  - ๔.๑.๓ รับฟังปัญหาในการประเมินผลการเรียน เพื่อจะได้แนะนำช่วยเหลือและให้การนิเทศในลักษณะต่าง ๆ
  - ๔.๑.๔ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียน เพื่อให้ครูใช้สอนซ่อมเสริม
  - ๔.๑.๖ ประเมินผลความก้าวหน้าทางวิชาการของโรงเรียน แล้วนำผลมาเปรียบเทียบกับปีก่อน เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา
- ๔.๒ การประเมินผลโครงการวิชาการของโรงเรียนมีแนวปฏิบัติ เช่น
  - ๔.๒.๑ เป็นผู้ริเริ่มและส่งเสริมการจัดทำโครงการวิชาการของโรงเรียน
  - ๔.๒.๒ พิจารณาและประเมินความสำคัญของโครงการร่วมกับครู
  - ๔.๒.๓ ติดตามและช่วยเหลือการดำเนินการตามโครงการ
  - ๔.๒.๔ ให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานของโครงการ
  - ๔.๒.๕ เป็นผู้ประเมินหรือแต่งตั้งคณะทำงานประเมินผลโครงการ
  - ๔.๒.๖ เป็นผู้ตรวจสอบและตัดสินใจในการปรับปรุงการปฏิบัติงานหรือทำโครงการต่อเนื่อง

๔.๓ การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู มีแนวปฏิบัติ เช่น

๔.๓.๑ สังเกตพฤติกรรมการสอนของครู

๔.๓.๒ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของครูโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น สังเกตความก้าวหน้าของเด็ก ตรวจสอบจากผลงานของเด็ก

๔.๓.๓ รับฟังข้อมูลจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครู

๔.๓.๔ จัดประชุมประเมินผลงานของครู

๔.๓.๕ สรุปการประเมินการทำงานโครงการวิชาการที่ได้รับมอบหมาย

๔.๓.๖ ทำการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า หลักการในการบริหารงานวิชาการนั้นเป็นการบริหารเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล อันหมายถึง การที่ผู้เรียนนั้นได้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้ยังประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ อันเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้

๒.๑.๔ ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ ซึ่งงานวิชาการมีขอบข่ายกว้างขวางในด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน การจัดบริการการสอน การจัดการวัดและประเมินผล รวมทั้งการติดตามผล นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการดังนี้

กิติมา ปริดีดิลก ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงานวิชาการไว้ ๖ ประการคือ^{๒๓}

- ๑ แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ
- ๒ หลักสูตรและการสอน
- ๓ การจัดการเรียนการสอน
- ๔ สื่อการเรียนการสอน
- ๕ การปรับปรุงการเรียนการสอน
- ๖ การวัดและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจของงานวิชาการดังนี้^{๒๔}

๑. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

^{๒๓} กิติมา ปริดีดิลก, การบริหารการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : อักษรวิพัฒน์, ๒๕๓๒), หน้า ๕๗ - ๕๘.

^{๒๔} กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕, (กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖), หน้า ๔๕๒ - ๔๕๓.

๒. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
๓. การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
๔. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา
๕. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
๖. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
๗. การนิเทศการศึกษา
๘. การแนะแนวการศึกษา
๙. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
๑๐. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
๑๑. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
๑๒. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษา

ธีรยุทธ์ เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา ได้แบ่งงานวิชาการออกเป็น ๓ กลุ่มคือ^{๒๕}

๑ งานวิชาการโดยตรง เป็นงานที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ให้ เกิดประสิทธิผล ได้แก่ งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ต้องอาศัยการบริหารหลักสูตร และการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยกระบวนการทางวิชาการ ได้แก่ กระบวนการพัฒนา หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน

๒ งานสนับสนุนงานวิชาการ เป็นงานที่ช่วยสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เป็นงานส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการที่สำคัญ ได้แก่ งานนิเทศการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา

๓ การบริการวิชาการ เป็นงานบริการที่ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้ งาน วิชาการของโรงเรียนดำเนินไปสู่เป้าหมายได้อย่างราบรื่น มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด งาน บริการวิชาการที่สำคัญ ได้แก่ งานแนะแนว งานห้องสมุด งานโสตทัศนูปกรณ์และสื่อการสอน

นงนุช อสัมภินวงศ์ ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับขอบข่ายงานวิชาการไว้ ๔ ด้าน คือ ด้าน หลักสูตรและการนำไปใช้, ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน, ด้านนิเทศและการพัฒนา บุคลากรทางการสอน, และด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน^{๒๖}

^{๒๕} ธีรยุทธ์ เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา, ระบบงานวิชาการในระดับประถมศึกษา แนวการศึกษาชุดวิชาการนิเทศ หน่วยที่ ๑-๗, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๕๓), หน้า ๔๖.

^{๒๖} นงนุช อสัมภินวงศ์, ความต้องการพัฒนางานวิชาการของครูโรงเรียนเบญจมานูสรณ์ จังหวัดนนทบุรี, งานนิพนธ์ ปรียญการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒, หน้า ๑๖.

กมล ภู่งประเสริฐ ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการ ไว้ดังนี้^{๑๑}

๑. การบริหารหลักสูตร
๒. การบริหารการเรียนการสอน
๓. การบริหารการประเมินผลการศึกษา
๔. การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา
๕. การบริหารพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ
๖. การบริหารการวิจัยและพัฒนา
๗. การบริหารโครงการทางวิชาการอื่น ๆ
๘. การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ
๙. การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา

สุเมธ ขามรัตน์ ได้เสนอกรรมงานวิชาการไว้ ๖ ด้านคือ^{๑๒}

- ๑ การวางแผนงานวิชาการ
- ๒ การบริหารงานวิชาการ
- ๓ การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ
- ๔ การจัดการเรียนการสอน
- ๕ การวัดและงานทะเบียนนักเรียน
- ๖ งานประเมินผลงานวิชาการ

จากการศึกษาขอบข่ายการบริหารงานวิชาการพอสรุปได้ว่า งานวิชาการมีขอบข่ายที่กว้าง ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างภายในสถานศึกษา หรือ โรงเรียน ที่ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ การปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งประกอบไปด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, การพัฒนากระบวนการเรียนรู้, การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน, การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา, การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา, การพัฒนาแหล่งเรียนรู้, การนิเทศการศึกษา, การแนะแนวการศึกษา, การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา, การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน, การประสานความร่วมมือในการพัฒนา

^{๑๑} กมล ภู่งประเสริฐ, *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*, (กรุงเทพมหานคร : ทิปส์พับบลิเคชั่น, ๒๕๔๔), หน้า ๕.

^{๑๒} สุเมธ ขามรัตน์, *ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุตรธานี, ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๘, หน้า ๕.*

วิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น, การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษา

๒.๒. ขอบข่ายงานวิชาการที่ใช้ในการวิจัย

จากแนวคิดดังกล่าว งานวิชาการจึงเป็นงานที่มีความสำคัญในสถาบันหรือโรงเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักและภารกิจที่สำคัญของโรงเรียนที่จะต้องให้ความสนใจ และสนับสนุนให้งาน วิชาการดำเนินอย่างจริงจัง ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการที่เป็นประเด็นปัญหา เพื่อนำมาศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไข โดยยึดกรอบแนวคิดในการบริหารงานวิชาการ ตามคู่มือ การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล โดยผู้วิจัยได้เลือกประเด็นปัญหาสำคัญของการ จัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ออกมา ๗ ด้านคือ

๑. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
๒. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
๓. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนรู้
๔. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๕. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
๖. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
๗. การนิเทศการศึกษา

โดยแนวทางในการบริหารงานวิชาการดังกล่าว เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในโรงเรียนนั้น และสามารถครอบคลุมงานในหลายด้าน เพื่อให้การบริหารงานวิชาการเป็นไปอย่างสอดคล้องกับ แนวปฏิรูปทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงได้กำหนดแนว ทางการบริหารงานวิชาการดังนี้

๒.๒.๑ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการกำหนดแผนหรือแนวทาง หรือ ข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละ บุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนรวมถึงลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการ เรียนรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีชีวิตอยู่ในสังคม และโลกอย่างมีความสุข ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องมี ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรเป็นอย่างดี เพื่อดำเนินการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน โดยจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ ทูกรายวิชาที่เป็นพื้นฐานและรายวิชาที่

ต้องเรียนเพิ่มเติมเป็นรายปีหรือรายภาค จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละปีหรือภาค และกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากจุดหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

สมเดช สีแสง ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาดังนี้^{๓๓}

๑. การเตรียมความพร้อม สร้างความตระหนัก ให้ผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญและยอมรับ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การใช้หลักสูตร การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการของสถานศึกษาคณะต่าง ๆ ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ และตามความจำเป็นของสถานศึกษา จัดทำระบบข้อมูล สารสนเทศให้มีข้อมูลใช้ในการศึกษาและมีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ

๒. การจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำสาระของหลักสูตร ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กำหนดโครงสร้างของหลักสูตร จัดทำสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค และกำหนดเวลาเรียน จัดทำคำอธิบายรายวิชา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดทำแผนการเรียนรู้ และจัดทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๓. การวางแผนดำเนินการการใช้หลักสูตร สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จัดทำสื่อใช้ ทำ และพัฒนาสื่อ จัดกระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน วัดผลประเมินผล แนะนำนิเทศ กำกับ ติดตาม และวิจัยเพื่อพัฒนา

๔. การดำเนินการบริหารหลักสูตร (การใช้หลักสูตร)

๕. การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล และการสรุปผลการดำเนินงาน

กรมวิชาการ ได้เสนอสาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๕๔๔ ดังนี้^{๓๔}

๑. หลักการของหลักสูตร มีดังนี้

๑.๑ เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

๑.๒ เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วม

๑.๓ ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ

^{๓๓} สมเดช สีแสง, คู่มือการบริหารการศึกษา, (ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย และพัฒนาวิชาชีพครู, ๒๕๔๕), หน้า ๔๕๕ - ๔๖๐.

^{๓๔} กรมวิชาการ, แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทต้นอ้อแกรมมี จำกัด , ๒๕๔๕)

๑.๔ เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้

๑.๕ เป็นสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

๒. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กำหนดให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้

๒.๑ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์

๒.๒ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า

๒.๓ มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์

๒.๔ มีทักษะกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะการดำเนินชีวิต

๒.๕ รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

๒.๖ มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค

๒.๗ เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ซื่อมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒.๘ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

๒.๙ รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสิ่งดีงามให้สังคม

๓. โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓.๑ ระดับช่วงชั้น กำหนดหลักสูตรเป็น ๔ ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน

๓.๑.๑ ช่วงชั้นที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓

๓.๑.๒ ช่วงชั้นที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖

๓.๑.๓ ช่วงชั้นที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓

๓.๑.๔ ช่วงชั้นที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖

๓.๒ สารการเรียนรู้ กำหนดสารการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น ๘ กลุ่มสาระดังนี้

๓.๒.๑ ภาษาไทย

๓.๒.๒ คณิตศาสตร์

๓.๒.๓ วิทยาศาสตร์

๓.๒.๔ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๓.๒.๕ สุขศึกษาและพลศึกษา

๓.๒.๖ ศิลปะ

๓.๒.๗ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

๓.๒.๘ ภาษาต่างประเทศ

๓.๓ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๓.๓.๑ กิจกรรมแนะแนว

๓.๓.๒ กิจกรรมนักเรียน

๓.๓.๒.๑ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์

๓.๓.๒.๒ กิจกรรมอื่น ๆ เช่น ชมรม ชุมนุม ฯลฯ

๓.๔ มาตรฐานการเรียนรู้

๓.๔.๑ มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓.๔.๒ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

๔. เวลาเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ มีเวลาเรียนประมาณปีละ ๘๐๐ - ๑,๐๐๐ ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ ๔ - ๕ ชั่วโมง จัดเวลาเรียนเป็นรายปี

ช่วงชั้นที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ มีเวลาเรียนประมาณปีละ ๘๐๐ - ๑,๐๐๐ ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ ๔ - ๕ ชั่วโมง จัดเวลาเรียนเป็นรายปี

ช่วงชั้นที่ ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ มีเวลาเรียนประมาณปีละ ๑,๐๐๐ - ๑,๒๐๐ ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ ๔ - ๕ ชั่วโมง จัดเวลาเรียนเป็นรายปี

ช่วงชั้นที่ ๔ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ มีเวลาเรียนปีละไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ ๔-๕ ชั่วโมง จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีการคิณนำหน้าของรายวิชาเป็นหน่วยกิต

สาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจะต้องใช้เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้และการแก้ปัญหา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในการคิด และการทำงาน ได้แก่ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศและ กิจกรรมที่เสริมสร้างการเรียนรู้ นอกจากสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่ม และการพัฒนาตนตามศักยภาพ

บรรพต สุวรรณประดิษฐ์ ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึงการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย และการรวมถึงการผลิตเอกสารต่าง ๆ สำหรับผู้เรียน^{๓๕}

สุนีย์ ภูพัทธ์ ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจเลือกหาทางการเรียนการสอนที่เหมาะสม หรือเป็นที่รวบรวมของทางเลือกที่เหมาะสมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน จนเป็นระบบที่สามารถปฏิบัติได้จริง^{๓๖}

ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จึงหมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนในการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง หลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือ สร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยตัดสินใจเลือกหรือวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้

แนวทางในการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีดังนี้^{๓๗}

๑ ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบหลัก ๑๒ องค์ประกอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ภารกิจ/พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์, โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา, รายวิชาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้, กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, การจัดการเรียนรู้และการส่งเสริมการเรียนรู้, การวัดผลและประเมินผล, การบริหารจัดการหลักสูตร

^{๓๕} บรรพต สุวรรณประดิษฐ์, การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ ๒), (เชียงใหม่: The Knowledge Center, ๒๕๔๔), หน้า ๑๕.

^{๓๖} สุนีย์ ภูพัทธ์, แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร, (เชียงใหม่: The Knowledge Center, ๒๕๔๖), หน้า ๑๕๕.

^{๓๗} กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิเทศ, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖), หน้า ๓๕ - ๔๕.

สถานศึกษา, ความเชื่อมโยงและสอดคล้องในภาพรวมทั้งหมด, รูปแบบของเอกสารหลักสูตรสถานศึกษา

๒ กำหนดสัดส่วนการเรียน

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มสาระที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานทางวิชาการ

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มสาระพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคม

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มสาระพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ สุนทรียภาพ บุคลิกภาพ การแสดงออกและทักษะการจัดการ

๓ กำหนดวิธีการเรียน การเรียนทุกกลุ่มสาระจะต้องมีวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจบทเรียนอย่างแท้จริงโดยไม่ใช้วิธีการท่องจำ และไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายสามารถเรียนอย่างมีความสุข

๔ กำหนดเวลาในการเรียน เวลาในการเรียนกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ควรจัดในช่วงเช้า กลุ่มที่ ๓ ควรจัดในช่วงบ่าย

๕ กำหนดจุดเน้นในการเรียน กลุ่มสาระต่าง ๆ

๖ นิเทศการใช้หลักสูตร

๗ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

๘ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

๒.๒.๒ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ตามมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับปรับปรุง ๒๕๔๕) ที่กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ นั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการเรียนรู้จากการที่ผู้เรียนเคยเป็นผู้รอรับความรู้มาเป็นผู้แสวงหาความรู้ และพัฒนาตนเอง ในขณะที่ครูจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนหรือผู้บอกความรู้ เป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดหรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เอาชีวิตจริงและเงื่อนไขการรับรู้ของผู้เรียนเป็นตัวตั้งผู้เรียนมีอิสรภาพได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาเต็มศักยภาพของความเป็นมนุษย์ ทั้งจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ผู้เรียนได้รับการพัฒนาแบบองค์รวม ได้รับการฝึกให้มีศักยภาพในการสร้างรูปแบบการคิด ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ถูกต้องแม่นยำ ด้วยความรู้สึที่ดี อันเป็นการสร้างบุคลิกภาพที่ดีงาม

เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ เรียนรู้จากการปฏิบัติของตนเอง คิดอย่างมีระบบและมีวิจารณญาณ อยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างมีความสุข เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ประยงค์ ชูรักษ์ ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารโรงเรียน ร่วมกับครูผู้สอนจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดพัฒนาการไปตามเป้าหมายของหลักสูตร^{๔๔}

วิชัย วงศ์ใหญ่ กล่าวว่า การเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกันอยู่ ๓ ประการ คือ ผู้เรียน ผู้สอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การสอนแต่ละครั้งย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสอน เนื้อหาสาระ การแสวงหาความรู้ หรือกวีที่ผู้สอนเลือกมาใช้ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน^{๔๕}

อาภรณ์ ใจเที่ยง ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้^{๔๖}

๑ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ความมุ่งหวังของหลักสูตร คือให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เกิดทักษะกระบวนการต่าง ๆ ผู้สอนต้องศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจัดกิจกรรมการเรียน

๒ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

๓ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับวัย

๔ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา

๕ จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน

๖ จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม

๗ จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความรู้เป็นผลพลอยได้จากการกระทำการทั้งหมด ทั้งนี้เพราะระหว่างผู้เรียนทำการ ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาความคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผน การจัดการและเทคนิคการแสวงหาความรู้ที่เรียกว่า เรียนรู้วิธีแสวงหาความรู้ (Learn How to Learn) ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าตัวความรู้เอง

^{๔๔} ประยงค์ ชูรักษ์, การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา, ปรียญานพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, ๒๕๓๑, หน้า ๑๖.

^{๔๕} วิชัย วงศ์ใหญ่, กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ, (กรุงเทพมหานคร : ชมรมเด็ก, ๒๕๓๗), หน้า ๖๕.

^{๔๖} อาภรณ์ ใจเที่ยง, หลักการสอน, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๖), หน้า ๗๒.

- ๘ จัดกิจกรรมโดยใช้การทำท่ายาคความคิด ความสามารถของผู้เรียน
- ๙ จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- ๑๐ จัดกิจกรรมโดยให้มีบรรยากาศที่รื่นรมย์ สนุกสนาน และเป็นกันเอง
- ๑๑ จัดกิจกรรมแล้วต้องการวัดผลการใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง เพื่อหาข้อดีข้อบกพร่องและนำผลไปปรับปรุงแก้ปัญหาคต่อไป

นวลจิตต์ ชาวดีเกียรติพงศ์ ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้หมายถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต^{๔๐}

อรรถัย มูลคำ และคณะ ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วย^{๔๑}

- ๑ Construct คือการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการแสวงหาข้อมูล ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมาย สังเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อความรู้
- ๒ Interaction คือการให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เรียนรู้จากกัน แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด และประสบการณ์แก่กันและกัน
- ๓ Participation คือการให้ผู้เรียนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด
- ๔ Process & Product คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ กระบวนการ ควบคู่ไปกับผลงาน และข้อความรู้ที่สรุปได้
- ๕ Application คือการให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตัวบ่งชี้ของการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน (พ.ค.ร.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้พัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด หรือการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยกำหนดตัวบ่งชี้การ

^{๔๐} นวลจิตต์ ชาวดีเกียรติพงศ์, การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, ๒๕๔๕), หน้า ๕.

^{๔๑} อรรถัย มูลคำ, สุวิทย์ มูลคำ, นุกูล, คชฤทธิ์ และ นกมล เจนอักษร. CHILD CENTER : STORYLINE METHOD, การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เล่ม ๑ (พิมพ์ครั้งที่ ๑), (กรุงเทพมหานคร : ดวงกมลสมัย, ๒๕๔๔), หน้า ๒๒.

เรียนของผู้เรียนจำนวน ๕ ข้อ และตัวบ่งชี้การสอนของครูจำนวน ๑๐ ข้อ เพื่อใช้เป็นเครื่องตรวจสอบว่า เมื่อใดก็ตามที่เกิดการเรียนรู้หรือการสอนตามตัวบ่งชี้เหล่านี้ เมื่อนั้นได้เกิดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดหรือการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แล้วดังนี้

ตัวบ่งชี้การเรียนของผู้เรียน

- ๑ มีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒ ฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง
- ๓ ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้จากกลุ่ม
- ๔ ฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์ จิตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล
- ๕ ได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบแก้ปัญหาทั้งด้วยตนเอง และร่วมด้วยช่วยกัน
- ๖ ได้ฝึกค้น รวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง
- ๗ เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข
- ๘ ฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน
- ๙ ฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเองและยอมรับผู้อื่น ตลอดจนสนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ของครู

- ๑ เตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ
- ๒ จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้า จูงใจ และเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- ๓ เอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึง
- ๔ จัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
- ๕ ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง
- ๖ ส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนดี และปรับปรุงส่วนด้อยของผู้เรียน
- ๗ ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้
- ๘ ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง
- ๙ ฝึกฝนกริยามารยาทและวินัยตามวิถีวัฒนธรรม
- ๑๐ สังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะความรู้เป็นผลพลอยได้จากการกระทำกิจกรรม ทั้งนี้เพราะในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมผู้เรียนก็จะเกิดการพัฒนาความคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผน การจัดการและเทคนิคการแสวงหาความรู้ที่เรียกว่า เรียนรู้วิธีแสวงหาความรู้ (Learn How to Learn) ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าตัวความรู้เอง

โดยมีแนวทางในการปฏิบัติเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้^{๔๓}

๑ จัดการอบรมและส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๒ ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิดการจัดการ การเผชิญหน้ากับปัญหา การนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการฝึกปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่านทุกกลุ่มสาระ และใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่องมีการบูรณาการทั้ง ๘ สาระ พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาทั้ง ๘ สาระ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ กตัญญูกตเวที เมตตา กรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว มีความประหยัด ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

๓ และจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนของครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

๔ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

๒.๒.๓ การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนการเรียนรู้

กมล ภูประเสริฐ ได้กล่าวไว้ว่า^{๔๔} การวัดผลประเมินผลนั้นมีความสัมพันธ์กัน การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดค่าตัวเลขให้กับสิ่งของหรือเหตุการณ์ใด ๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการใช้ดุลพินิจ หรือค่านิยมในการพิจารณาคุณค่าความเหมาะสม หรือผลสัมฤทธิ์ของเหตุการณ์ โครงการ หรือสิ่งอื่นใดหลังจากการเปรียบเทียบผลการวัดกับเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์หรือเกณฑ์ที่กำหนด

^{๔๓} กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖), หน้า ๓๕ - ๔๕.

^{๔๔} กมล ภูประเสริฐ, การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ทิพย์พับลิเคชั่น, ๒๕๔๔), หน้า ๘๖.

ปัญญา แก้วกัญ ได้กล่าวว่า การวัดผล ประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครูใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน จะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ^{๔๔}

การวัดและ การประเมินผล ในระดับชั้นเรียน มีจุดประสงค์เพื่อจะทราบระดับความก้าวหน้าและความสำเร็จ ผู้สอนจะเข้าใจความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละกลุ่ม รวมทั้งประเมินการจัดกิจกรรม การสอนของตน และผู้ปกครองจะทราบระดับพัฒนาของเด็ก

การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายชั้น และช่วงชั้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน

การประเมินระดับชาติ ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓, ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่ ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, ภาษาอังกฤษ, และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตามที่กระทรวงศึกษากำหนดต่อไปนี้

- ๑ การจบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี (ม.๓)
- ๒ การจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี (ม.๖)

การผ่านช่วงชั้น

- ๑ ต้องเรียนรู้และผ่านการตัดสิน ได้ทุกกลุ่มสาระตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- ๒ ต้องผ่านการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนตามที่สถานศึกษากำหนด
- ๓ ต้องผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด
- ๔ ต้องร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและผ่านการประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

หลักการในการวัดและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ กำหนดให้ การวัดและการประเมินผลการเรียนเป็นไปตามหลักการดังต่อไปนี้

๑ สถานศึกษามีหน้าที่ประเมินผลการเรียน โดยความเห็นชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องของเกณฑ์และการดำเนินการเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียน

๒ การวัดและการประเมินผลการเรียนรายวิชา การคิดจำนวนหน่วยน้ำหนักให้ถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

^{๔๔} ปัญญา แก้วกัญ, การบริหารจัดการการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, ๒๕๔๕), หน้า ๒๕ - ๓๐.

- ๒.๑ การวัดและประเมินผลการเรียนต้องสอดคล้องและครอบคลุมสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
  - ๒.๒ การวัดและประเมินผลการเรียนต้องประกอบด้วยการวัดและการประเมินผลเพื่อปรับพัฒนาผู้เรียนการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน
  - ๒.๓ การประเมินความสามารถของผู้เรียน ในการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน รายปี รายภาค
  - ๒.๔ การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รายปี รายภาค
  - ๒.๕ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายภาค
  - ๒.๖ จัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นรับการประเมินคุณภาพระดับชาติ
  - ๒.๗ การเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษา และรูปแบบการศึกษาในระบบนอกระบบ และการศึกษาคตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามระเบียบการเทียบโอน
- ๓ การประเมินสาระการเรียนรู้ให้ถือปฏิบัติดังนี้
- ๓.๑ แจกให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้
  - ๓.๒ การประเมินผลก่อนเรียน ประกอบด้วย การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน มีแนวปฏิบัติดังนี้
    - ๓.๒.๑ วิเคราะห์ความรู้และทักษะพื้นฐานของเรื่องที่จะเรียน
    - ๓.๒.๒ เลือกวิธีการและจัดทำเครื่องมือสำหรับการประเมินความรู้ และทักษะพื้นฐานอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
    - ๓.๒.๓ ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน
    - ๓.๒.๔ นำผลการประเมินไปดำเนินการ ปรับปรุงผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเพียงพอต่อการดำเนินการสอน และจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่จัดเตรียมไว้
    - ๓.๒.๕ การประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนเรียน เป็นการประเมินผู้เรียนในเรื่องที่จะทำการสอน
  - ๓.๓ การประเมินระหว่างเรียน เป็นการประเมินที่มุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ครูได้วางไว้หรือไม่ การประเมินระหว่างเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

- การวางแผนการเรียนรู้และการประเมินผลระหว่างเรียน เลือกวิธีการประเมินที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ
- การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล
- การประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment)
- ภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ (Tasks)
- เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics)
- การประเมินสภาพจริง (Authentic Assessment)
- การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment)
- กำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียนกับการประเมินผลปลายภาคเรียนหรือ ปลายปี
- จัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน ข้อมูลหลักฐานการประเมินระหว่างเรียนที่พึงแสดง ได้แก่ วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียน ตามวิธีการประเมิน

๓.๔ การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินที่มุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียน เมื่อผ่านการเรียนรู้ช่วงเวลาหนึ่ง ประกอบด้วย การประเมินหลังการเรียน, การประเมินผลการเรียนปลายปี และปลายภาค ซึ่งประกอบด้วย การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์, การเขียน, การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์, การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วิธีการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน

การประเมินรูปแบบนี้ให้ถือปฏิบัติโดย พิจารณาประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน ของผู้เรียนแต่ละคน ตามแนวทางการประเมินที่กำหนดไว้ โดยสรุปผลการประเมินผู้เรียนแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ระดับ ๓	คะแนน	๘๐ - ๑๐๐	เกณฑ์	ดีเยี่ยม
ระดับ ๒	คะแนน	๗๐ - ๗๙	เกณฑ์	ดี
ระดับ ๑	คะแนน	๕๐ - ๖๙	เกณฑ์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
ระดับ ๐	คะแนน	๐ - ๔๙	เกณฑ์	ควรปรับปรุง

ผลการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน นั้นประกอบด้วย อ่านและมีบันทึกการอ่านทุกรายวิชา ๒๐ ครั้ง/ปี ผู้ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ถือว่าไม่ผ่านการประเมิน ต้องปรับปรุง

วิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รายภาคนั้น พิจารณาการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนทุกคนตามแนวทางการประเมินที่กำหนดไว้ สรุปผลการประเมินของผู้เรียนแต่ละคนตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ดังนี้

ระดับ ๓	คะแนน ๘๐ - ๑๐๐	เกณฑ์ ดีเยี่ยม
ระดับ ๒	คะแนน ๗๐ - ๗๙	เกณฑ์ ดี
ระดับ ๑	คะแนน ๕๐ - ๖๙	เกณฑ์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน
ระดับ ๐	คะแนน ๐ - ๔๙	เกณฑ์ ควรปรับปรุง

ดีเยี่ยม , ดี หมายถึงมีพฤติกรรมสูงกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ผ่านเกณฑ์การประเมิน หมายถึง มีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ควรปรับปรุง หมายถึงมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ต่ำกว่าที่สถานศึกษากำหนด

วิธีการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้รับผิดชอบกิจกรรมตรวจสอบการใช้เวลาร่วมกิจกรรมของผู้เรียนและชี้แจงจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมตามที่กำหนด สรุปผลการประเมินกิจกรรมของผู้เรียนแต่ละคนตามเกณฑ์ การประเมินกำหนดไว้ดังนี้

ผ่าน	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่กำหนด
ไม่ผ่าน	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

การตัดสินผลการเรียน

การพิจารณาผลการเรียนเป็นรายวิชา การตัดสินผลการเรียนให้คะแนนระหว่างภาคเรียน รวมกับคะแนนปลายภาคเรียนตามสัดส่วนที่สถานศึกษากำหนด แล้วนำมากำหนดระดับผลการเรียน โดยแยกเป็นรายวิชา ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวนี้เริ่มใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนี้

เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

ระดับผลการเรียน ๔.๐	ช่วงคะแนน	๘๐ - ๑๐๐	คะแนน
ระดับผลการเรียน ๓.๕	ช่วงคะแนน	๗๕ - ๗๙	คะแนน
ระดับผลการเรียน ๓.๐	ช่วงคะแนน	๗๐ - ๗๔	คะแนน
ระดับผลการเรียน ๒.๕	ช่วงคะแนน	๖๕ - ๖๙	คะแนน
ระดับผลการเรียน ๒.๐	ช่วงคะแนน	๖๐ - ๖๔	คะแนน
ระดับผลการเรียน ๑.๕	ช่วงคะแนน	๕๕ - ๕๙	คะแนน
ระดับผลการเรียน ๑.๐	ช่วงคะแนน	๕๐ - ๕๔	คะแนน
ระดับผลการเรียน ๐	ช่วงคะแนน	๐ - ๔๙	คะแนน

อักษรที่ใช้แสดงผลการเรียนที่มีเงื่อนไขในแต่ละวิชาดังนี้

ร หมายถึง รอกการตัดสินหรือรอกการพิจารณาในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถสอบปลายภาคตามเวลาที่กำหนด หรือไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

มส. หมายถึง นักเรียนมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐

ผ หมายถึง ผ่านเกณฑ์ประเมินโดยมีการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาทั้งหมดที่จัดกิจกรรมของแต่ละภาคเรียน และผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมตามที่กำหนด

มผ. หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินโดยมีการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาทั้งหมดที่จัดกิจกรรมของแต่ละภาคเรียน และไม่ผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมที่กำหนด

มก. หมายถึง เรียนโดยไม่นับหน่วยการเรียน มีเวลาเรียนครบร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

การวัดและประเมินผลปลายภาคเรียนเฉพาะผู้ที่มีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชา สำหรับผู้ที่มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในรายวิชานั้นให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ให้ได้รับระดับผลการเรียน “๐” ผู้เรียนที่ทุจริตในการสอบ หรือทุจริตในงานที่มอบหมายให้ทำในรายวิชาใดก็ตาม ให้ได้คะแนน “๐” ในครั้งนั้น ผู้เรียนที่ไม่ได้วัดและประเมินผลปลายภาค ไม่ได้ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย หรือเหตุสุดวิสัยที่ทำให้มาวัดและประเมินไม่ได้ หรือมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ให้ได้ผลการเรียน “ร” ผู้เรียนที่ประสงค์จะเรียนรายวิชาใดโดยไม่ต้องการหน่วยการเรียนให้อยู่ในพินิจของหัวหน้าสถานศึกษาที่จะอนุญาตให้เข้าเรียนได้ และถ้ามีเวลาเรียนครบร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดให้ได้ผลการเรียน “มก” ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนตามระเบียบสถานศึกษาโดยผ่านการประเมินให้ได้ผลการเรียน “ผ” ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินให้ได้ผลการเรียน “มผ”

การอนุมัติการจบหลักสูตร

ผู้เรียนที่จะได้รับการพิจารณาอนุมัติให้จบหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับได้ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- ต้องเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่ม ที่กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตร
- ได้รับการตัดสินผลการเรียนให้ได้ผลการเรียนในแต่ละวิชา ไม่น้อยกว่าระดับ ๑
- ต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนให้ได้ระดับ ๑, ๒, หรือ ๓
- ต้องผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ได้ไม่น้อยกว่าระดับ ๑

- ต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและผ่านการประเมินให้ได้ระดับผ่าน

การเทียบโอนผลการเรียน

ผู้เรียนย้ายสถานศึกษา และสถานศึกษาแห่งใหม่ยินยอมรับเข้าเรียน การเทียบโอนผลการเรียนให้ถือปฏิบัติดังนี้

- ให้ผู้เรียนนำระเบียบแสดงผลการเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับ หรือขั้นพื้นฐาน จากสถาบันศึกษาเดิมไปให้สถานศึกษาแห่งใหม่

- ให้สถานศึกษาแห่งใหม่รับโอนผลการเรียนจากสถานศึกษาเดิมที่มีสาระการเรียนรู้อุดหนุนกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

- พิจารณาให้ระดับผลการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่รับเทียบโอน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียน โดยการนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ และหรือ จากการประกอบอาชีพมาเทียบโอนเป็นผลการเรียนของหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับที่กำลังศึกษาอยู่ การพิจารณาเทียบโอนสถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ดังนี้

- พิจารณาจากหลักฐานการศึกษา ซึ่งจะให้ข้อมูลที่แสดงความรู้ความสามารถของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ

- พิจารณาจากความรู้ ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติจริงการทดสอบการสัมภาษณ์

- พิจารณาจากความสามารถ

การเทียบโอนผลการเรียน จะเป็นการนำผลการศึกษาหลักสูตรหนึ่ง ไปยังอีกหลักสูตรหนึ่งระดับเดียวกัน โดยนำผลการเรียนรู้อย่างไรก็ตาม หรือรายวิชาหรือจำนวนหน่วยกิตการเรียนที่ผ่านการประเมินมาทดสอบแทน และนับต่อเนื่องจากหน่วยการเรียนหรือหน่วยกิจอื่นที่ประสงค์จะเรียนเป็นการเทียบระดับการศึกษาเมื่อจบการศึกษามี ๓ ลักษณะคือ

- ๑ การเทียบวุฒิจากหลักสูตรต่างประเทศเข้าสู่หลักสูตรในประเทศ

- ๒ การเทียบระหว่างหลักสูตรหรือเทียบต่างรูปแบบ เช่น หลักสูตรการศึกษาในระบบและนอกระบบ กับการเรียนรู้ตามอัธยาศัย

- ๓ การเทียบโอนผลการเรียนรู้อยู่ในระดับเดียวกัน หรือต่างรูปแบบกัน

หลักฐานการประเมิน ตามที่กระทรวงศึกษาได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- ระเบียบแสดงผลการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปพ. ๑)
- หลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา (ในประกาศนียบัตร) (ปพ. ๒)
- แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ. ๓)

- แบบแสดงผลการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ปพ. ๔)
- แบบบันทึกการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (ปพ. ๕)
- แบบรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรายบุคคล (ปพ. ๖)
- ใบรับรองผลการศึกษา (ปพ. ๗)
- ระเบียบสะสม (ปพ. ๘)
- แบบบันทึกผลการเรียนรู้ (ปพ. ๙)

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการในการใช้ดุลพินิจ หรือ การพิจารณาคูณค่าที่เหมาะสม หรือผลสัมฤทธิ์ต่าง ๆ ที่ใช้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และความสำเร็จทางการเรียน รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาต่อการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

โดยมีแนวทางในการปฏิบัติเพื่อการ วัดผล ประเมินผล และเทียบโอนการเรียนรู้มีแนวทางปฏิบัติดังนี้^{๔๖}

๑ การกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำเอกสาร หลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา มีการวัดผล และประเมินผล เทียบโอนผลการเรียนและอนุมัติผลการเรียนในสถานศึกษา

๒ จัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น และจัดให้มีการซ่อมแซมกรณีที่มีผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน จัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลประเมินผล จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการอ้างอิง และตรวจสอบเพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

๓ พัฒนาเครื่องมือวัดผล ประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

๒.๒.๔ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา หมายถึง การทำความเข้าใจและส่งเสริมให้มีการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันดีของนักเรียน การร่วมมือกันกำหนดประเด็นปัญหาที่เป็นข้อขัดแย้งหรือข้อความพัฒนาร่วมกันในสถานศึกษา มีการควบคุมดูแลและส่งเสริมการดำเนินการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ มีแนวทางในการปฏิบัติ คือ มีการส่งเสริมและสนับสนุน ให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้และการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน นอกจากนี้ต้องมีการ

^{๔๖} กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล, หน้า ๓๕ - ๔๕.

รวบรวม และเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ หรือการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเน้นในลักษณะการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) ซึ่งมีสาระสำคัญอยู่ที่การแสวงหาข้อเท็จจริงจากการปฏิบัติเพื่อเป้าหมายในการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงาน การดำเนินงานวิจัยจะกระทำเป็นวงจรการวิจัย (Research Cycle) ต่อเนื่องกัน ๔ ขั้นตอน เรียกว่า PAOR ดังนี้

๑ การวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัย สำรวจและทำความเข้าใจกับปัญหาของการปฏิบัติงานแล้วทำการวางแผนที่จะใช้ยุทธวิธีต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา

๒ การปฏิบัติ (Action) เป็นการลงมือทำตามแผนที่วางไว้ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจสำคัญและเป็นกิจกรรมหลักของงานวิจัย

๓ การสังเกต (Observation) เป็นขั้นตอนการติดตามกำกับผลการดำเนินงานหรือปฏิบัติ (Monitoring the Implementation) นักวิจัยจะใช้การสังเกตและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและผลการปฏิบัติตามแผนอย่างมีระบบเพื่อให้ได้สารสนเทศครบถ้วน

๔ การไตร่ตรองและทบทวน (Reflection and Revision) นำผลที่ได้จากการดำเนินงานตามสารสนเทศที่ได้ในขั้นที่ ๓ มาไตร่ตรองหาผลการดำเนินงานที่ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย ก็จะแสวงหายุทธวิธีใหม่มาปรับปรุงการปฏิบัติงานและดำเนินกิจกรรมการวิจัยใหม่ต่อไป

ขอบเขตการวิจัยในชั้นเรียน

๑ ผู้วิจัย การวิจัยในชั้นเรียนมุ่งแสวงหาการแก้ปัญหา แล้วนำกลับมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้จริง ผู้วิจัยต้องเป็นครูผู้รับผิดชอบการสอนโดยตรง นักวิชาการอาจเป็นเพียงที่ปรึกษาหรือให้คำแนะนำด้านเทคนิคเท่านั้น

๒ วิธีการที่ใช้ ใช้การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนจะเกี่ยวข้องกับ

๒.๑ การผลิตสื่อหรือสิ่งประดิษฐ์ (Invention)

๒.๒ การพัฒนาเทคนิควิธีการสอน (Instruction)

๒.๓ การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation) ซึ่งมักจะเป็นวิธีการค้นหาเทคนิควิธีการและพัฒนาเครื่องมือวัดให้มีความเที่ยงตรง และมีประสิทธิภาพสูง

๒.๔ การปรับพฤติกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับจริยธรรม และระเบียบวินัยของนักเรียน

๓ กลุ่มประชากร ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการแก้ไข้ปัญหา ซึ่งอาจเป็นนักเรียนเพียงคนเดียว นักเรียนเป็นกลุ่ม จนไปถึงนักเรียนทั้งชั้นเรียน

๔ สถานที่ เนื่องจากการเรียนรู้ของนักเรียน ในปัจจุบันไม่ได้จำกัดเพียงในห้องเรียนแต่รวมไปถึงสถานที่เรียนรู้ต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วย

๕ เป้าหมาย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

๖ ข้อมูล ได้แก่ ตัวนักเรียน ผู้วิจัย การเก็บข้อมูล การสังเกต การบันทึก การถ่ายภาพ การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ใช้แบบทดสอบประเภทต่าง ๆ การวิเคราะห์ข้อมูลพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน

- ๑ การกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการค้นหา คำตอบ
- ๒ หาข้อมูลพื้นฐาน
- ๓ วางแผนแก้ไข้ปัญหา
- ๔ ลงมือปฏิบัติตามที่วางแผน
- ๕ ทำการสังเกตหรือวัดสิ่งที่เกิดขึ้น
- ๖ วิเคราะห์และแปลผล
- ๗ เขียนรายงาน
- ๘ พิจารณาว่าปัญหาใดควรทำต่อไปได้บ้าง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

- ๑ นักเรียน ได้จากกิจกรรมของนักเรียน พฤติกรรมการแสดงออกต่าง ๆ
- ๒ ผู้ปกครอง การรายงานพฤติกรรม การแสดงความคิดเห็นต่อนักเรียน
- ๓ เพื่อนครู
- ๔ ตนเอง ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากการสังเกต และจดบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน

วิธีการรวบรวมข้อมูล

- ๑ การสังเกต เป็นวิธีการที่นิยมใช้มากที่สุดและมีประโยชน์ต่อการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด
- ๒ แบบทดสอบ เพื่อวัดความสามารถด้วยแบบทดสอบประเภทต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความถนัด

๓ แบบทดสอบ หรือสำรวจต่าง ๆ เพื่อวัดความสนใจ วัดความคิดเห็น เจตคติของนักเรียน เช่น เจตคติของครู ซึ่งมักใช้เมื่อต้องการเก็บข้อมูลกับนักเรียนจำนวนมาก

๔ การสัมภาษณ์ หรือพูดคุยกับนักเรียน หรือผู้ปกครองนักเรียนซึ่งอาจจะใช้แบบมีโครงสร้างโดยเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า หรือการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยไม่ต้องจัดเตรียมลำดับคำถามไว้ล่วงหน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ทำให้หลายวิธี เช่น การบรรยาย การจัดประเภท การอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น การแจกแจงความถี่ นอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพแล้ว อาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติต่าง ๆ เช่น กราฟ ประเภทต่าง ๆ ความถี่ และร้อยละ การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และการวัดการกระจาย ซึ่งมักใช้คู่กัน เช่น ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน มัชฌมฐาน ความเบี่ยงเบน เฉลี่ย ฐานนิยม พิสัย คะแนนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการถดถอย สถิติอ้างอิงประเภทต่าง ๆ กรณีที่มีการสุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียน

- ๑ เพื่อความรู้และทักษะกระบวนการวิจัยให้กับครู โดยเริ่มจากปัญหาที่ปฏิบัติอยู่จริง จะทำให้กระบวนการแก้ปัญหาสนใจยิ่งขึ้น เพราะหวังนำผลไปใช้
- ๒ มีโอกาสแลกเปลี่ยนและร่วมมือกันคิด ร่วมมือแก้ปัญหา ตลอดจนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งกันและกัน
- ๓ นำเสนอและวิจารณ์ผลงานวิจัย จะทำให้นำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้จริง และนำไปทดลองกับกรณีอื่น ๆ ได้ด้วย
- ๔ ร่วมกันวิเคราะห์ เพื่อค้นหาว่าต้องทำอะไรต่อไปอีกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
- ๕ เพื่อสร้างรูปแบบ วิธีการแก้ปัญหา ตลอดจนพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในเชิงทฤษฎีต่อไป

รูปแบบของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

รูปแบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือมีทั้งรูปแบบที่เป็นการร่วมมือแบบเท่าเทียมกัน (Collaborative Research) และเป็นการร่วมมือแบบลำดับชั้น (Hierarchical Collaborative Research) ซึ่งอาจร่วมมือกันได้ดังนี้

- ๑ ร่วมมือกับเพื่อนครู มีเป้าหมายเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน การผลิตสื่อ การใช้เครื่องมือวัดผลและร่วมกันทำงานเป็นทีม

๒ ร่วมมือกับผู้ปกครอง ผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้อง มีเป้าหมายเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการนำผลการวิจัยไปใช้

๓ ร่วมมือกับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการแก้ปัญหา และการใช้ทักษะกระบวนการวิจัย

๔ ร่วมมือกับนักวิชาการ มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มพูนทักษะ กระบวนการวิจัยให้กับครู และร่วมมือกันสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ โดยนักวิชาการ โดยมีพื้นฐานจากการปฏิบัติจริงจากครู

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยมีปัญหาการเรียนรู้เป็นจุดเริ่มต้น ผู้สอนต้องหาวิธีหรือนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา มีการสังเกตและตรวจสอบผลของการแก้ปัญหา การพัฒนา แล้วจึงบันทึก และสะท้อนการแก้ปัญหาหรือการพัฒนานั้น ๆ การวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นการวิจัยขนาดเล็ก (Small Scale) ที่ดำเนินการโดยผู้สอน เป็นกระบวนการที่ผู้สอนสะท้อนการปฏิบัติงานและเป็นการเสริมพลังให้ครูหรือเป็นกระบวนการวิจัยที่ผู้สอนทำการทดลองด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยตรวจสอบผลและปรับวิธีการที่ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนมากที่สุด ทั้งนี้ในปัจจุบันนิยมใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แทนการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้มีความครอบคลุม ซึ่งขอบเขตการวิจัยที่กว้างขวางขึ้นและให้ความชัดเจนว่าเป็นการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนหรือเป็นการนำประโยชน์ของการวิจัยมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนอย่างแท้จริง การวิจัยเป็นงานเสริมงานหลัก โดยงานหลักคือการสอนของผู้สอน เพราะงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้จะต้องเกิดควบคู่กับการเรียนการสอนเสมอ

พิชิต ฤทธิจรูญ ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ครูได้แสวงหาวิธีการหรือนวัตกรรม ทางเลือกในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน^{๔๗}

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการวิจัยในการเข้าถึงซึ่งปัญหาต่าง ๆ อันเกิดขึ้นเนื่องจากระบบการเรียนการสอน โดยการวิจัยนี้ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง ทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรงและเป็นการแก้ปัญหาเพื่อการนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนคุณภาพการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

^{๔๗} พิชิต ฤทธิจรูญ, การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้, ปฏิรูปการวิจัยในชั้นเรียน, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏพระนคร, ๒๕๔๔), หน้า ๒๔.

แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังนี้^{๔๔}

- ๑ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา
- ๒ ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้
- ๓ ประสานความร่วมมือในสถานศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการ กับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถาบันอื่น

๒.๒.๕ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมให้ครูผลิตพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ ประสานความร่วมมือในการผลิตจัดหา พัฒนา และการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการ กับสถานศึกษาหรือโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถาบันอื่น รวมทั้งการประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กิติมา ปรีดีดิถก ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึงวัสดุสิ่งของ ภาพ เครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึงตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดผลดี^{๔๕}

ศิริพงษ์ พะยอมแยม ให้ความหมายว่า สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ เหตุการณ์ที่จะพาเนื้อหาจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนโดยผ่านช่องทางการรับรู้^{๔๖}

วาสนา ชาวหา กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางหรือพาหนะนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด^{๔๗}

^{๔๔} กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล, หน้า ๓๕ - ๔๕.

^{๔๕} กิติมา ปรีดีดิถก, การบริหารการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : อักษรวิพัฒน์, ๒๕๓๒), หน้า ๒๖๘.

^{๔๖} ศิริพงษ์ พะยอมแยม, การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน, (กรุงเทพมหานคร : ชมรมเด็ก, ๒๕๓๓), หน้า ๖๗.

^{๔๗} วาสนา ชาวหา, สื่อการเรียนการสอน, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๓), หน้า ๘.

ดังนั้น สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาจึงเป็นอุปกรณ์เครื่องมือในการนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องมีการส่งเสริม สนับสนุน และให้ครูผู้สอนสามารถใช้สื่อในการเรียนการสอนและจากการที่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาว่า^{๕๒}

๑ ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหา การจัดหา การเลือก การใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อใช้จัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สำหรับเด็กปกติและเด็กพิการการเรียนรู้ร่วม

๒ จัดหาสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างหลากหลาย เพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ

๓ เลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ผ่านการประเมินคุณภาพทางวิชาการ จากคณะกรรมการของสถานศึกษา คณะกรรมการของ สพฐ. และหรือกระทรวงศึกษาธิการแล้ว โดยดำเนินการคัดเลือกในรูปของคณะกรรมการและประเมินการใช้สื่ออย่างสม่ำเสมอ

๔ ผลิต พัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งประเมินคุณภาพสื่อฯ เพื่อเลือกใช้ประกอบการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

๕ มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในสถานศึกษา

๖ ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา และแลกเปลี่ยนการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาที่ทันสมัย สำหรับใช้จัดการเรียนการสอนและพัฒนางานด้านวิชาการกับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา ผู้ปกครอง องค์กรในท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ

๗ ประเมินผลการผลิต จัดหา พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๘ เผยแพร่สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาที่ครูผลิตและพัฒนาให้เพื่อนครูสถานการศึกษา ทั้งภายในและภายนอกเขตพื้นที่การศึกษาได้ใช้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ

^{๕๒} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือปฏิบัติงานข้าราชการครู, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๓๒.

ดังนั้นการเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ครูผู้สอนจะต้องทำการศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดปรัชญา จุดหมาย และหลักการ โครงสร้างของหลักสูตร เพื่อจะได้กำหนดการใช้สื่อการเรียนการสอนให้ตรงกับหลักสูตร เพื่อสื่อที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังที่

กมล เวียสุวรรณ และ นิตยา เวียสุวรรณ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่า คุณค่าของสื่อเพื่อการเรียนการสอน มีดังนี้^{๕๓}

๑ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น ช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินได้อย่างรวดเร็ว ผู้สอนสามารถใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า สามารถถ่ายทอดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

๒ ช่วยให้มีการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลได้มากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกได้หลายวิธี ตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถ

๓ ทำให้วิธีการสอนเป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีการสอนได้นำเอาการวางเงื่อนไขการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์มาใช้เช่น ใช้วิธีการเสริมแรง (Reinforcement) และการให้รางวัลการเรียนรู้

๔ ช่วยให้การสอนได้ผลดียิ่งขึ้น โดยการนำเอาวิธีการสื่อความหมายแบบใหม่มาใช้โดยการใช้สื่อการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้ของจำลองในการนำเอาเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่อยู่ห่างไกลเข้ามาให้ดูใกล้ ๆ สามารถย่นเวลาของภาพและเสียงได้ สามารถขยายสิ่งที่เล็กเกิน หรือย่อสิ่งที่ใหญ่เกินได้ สามารถทำสิ่งที่ยากและซับซ้อนได้ง่ายขึ้น เป็นต้น

๕ ทำให้การเรียนรู้รวดเร็วขึ้น โดยทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคนละซีกโลกได้อย่างฉับพลันจากการใช้สื่อ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ และภาพยนตร์ เป็นต้น สื่อการเรียนการสอนบางประเภท รวบรวมสรรพความรู้เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

๖ ทำให้ผู้เรียนมีความเสมอภาคทางการศึกษา การนำสื่อเข้ามาใช้ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด

อำภา บุญช่วย กล่าวถึงการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนไว้ว่า^{๕๔} การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนของครูมีดังนี้

๑ ต้องสัมพันธ์กับลักษณะเนื้อหาบทเรียน และจุดประสงค์ของเรื่องที่จะสอน

^{๕๓} กมล เวียสุวรรณ และ นิตยา เวียสุวรรณ, แนวคิดการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทต้นอ่อนแกรมมีจำกัด, ๒๕๓๘), หน้า ๗.

^{๕๔} อำภา บุญช่วย, การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ ๒), (กรุงเทพมหานคร: องค์กรศิลปการพิมพ์, ๒๕๓๗), หน้า ๑๐๑.

- ๒ ต้องเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน
- ๓ สื่อต้องเหมาะสมกับความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
- ๔ เหมาะสำหรับสภาพแวดล้อมตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก
- ๕ ถ้ามีสื่อหลายอย่างและจำเป็นต้องเลือก ให้เลือกสื่อที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ
- ๖ ควรใช้สื่อการเรียนการสอนเท่าที่จำเป็น และเลือกสิ่งที่เห็นว่าเหมาะสม สอดคล้อง
- ๗ สิ่งที่จะเลือกต้องเที่ยงตรงในเนื้อหา ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่ถูกต้อง
- ๘ สื่อที่จะเลือกต้องใช้การได้ดี คຸ້ມกับเวลาและการจัดเตรียมสิ่งนั้น
- ๙ จะต้องเลือกให้สอดคล้องกับวิธีการสอน ผู้สอนได้วางไว้และเป็นสื่อที่ผู้สอน มีประสบการณ์ในการใช้และทดลองเข้ามาแล้ว

ในส่วนของผู้บริหารสามารถพิจารณาในการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนของครู โดย สังเกตพฤติกรรมของครูผู้สอน ดังนี้

- ๑ การเตรียมการสอน ทั้งที่เป็นเนื้อหาวิชา และสื่อการเรียนการสอน
- ๒ การใช้สื่อการเรียนการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา
- ๓ การผลิต และปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ
- ๔ มีสถิติการยืมสื่อการเรียนการสอนไปใช้อย่างสม่ำเสมอ และมีการหมุนเวียน สื่อการเรียนการสอน

นิยม ทาแดง และคณะ ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การประยุกต์ หลักการวิทยาศาสตร์กายภาพและวิศวกรรมศาสตร์ให้เป็นวัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ สามารถนำไปใช้ในการนำเสนอ แสดง และถ่ายทอดเนื้อหาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๕๕}

ดังนั้นการเลือกใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น ได้รับการสนับสนุน และส่งเสริม ในการพัฒนา ปรับปรุง จากสถานศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอน นั้น ๆ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้วางไว้ และส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้มีการใช้สื่อได้หลากหลาย และเหมาะสมกับการเรียนการสอนในแต่ละวิชา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการศึกษามากที่สุด

^{๕๕} นิยม ทาแดง และ ชัยขงศ์ พรหมวงศ์, การเรียนการสอน, เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา พฤติกรรมการสอน ประถมศึกษา หน่วยที่ ๑-๕, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, ๒๕๔๕), หน้า ๑.

ซึ่งมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้^{๕๖}

๑ ศึกษาวิเคราะห์ ถึงความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการศึกษา

๒ ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสื่อ การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน

๓ จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับผู้สอนและผู้เรียนอย่างเพียงพอ และมีการประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๔ ศึกษาวิธีการเลือก และ การใช้สื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม หลากหลาย และสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่าง บุคคลของผู้เรียน

๕ ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและ การใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ

๖ จัดให้มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ

๒.๒.๖ การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง การสำรวจแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษาหรือ โรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษาและ สถานที่ใกล้เคียง จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาหรือโรงเรียนอื่น บุคคล ในครอบครัว องค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง จัดตั้งและพัฒนา แหล่งการเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ และประสานความร่วมมือ บุคคล ครอบครัว องค์กรหรือหน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ ร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาหรือโรงเรียน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นรวมอยู่ด้วย

^{๕๖} กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖), หน้า ๓๕ - ๔๕.

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในมาตราที่ ๒๕ ได้ระบุถึงแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน, พิพิธภัณฑ์, หอศิลป์, สวนสัตว์, สวนสาธารณะ, สวนพฤกษศาสตร์, อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ศูนย์กีฬาและนันทนาการ, แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น เป็นต้น

บทบาทของแหล่งเรียนรู้ในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียน แหล่งเรียนรู้ต้องสามารถตอบสนองการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการ (Process of Learning) การเรียนรู้โดยปฏิบัติจริง (Learning by Doing) ทั้งการเรียนรู้ของคนในชุมชนที่มีแหล่งเรียนรู้ของตนเอง และแหล่งเรียนรู้ของคนอื่น เป็นแหล่งกิจกรรม, แหล่งทัศนศึกษา แหล่งฝึกงานและแหล่งประกอบอาชีพของผู้เรียน เป็นแหล่งสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง เป็นห้องเรียนตามธรรมชาติ เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า วิจัย และฝึกอบรม เป็นองค์กรเปิดให้ผู้สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเต็มที่และทั่วถึง สามารถเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้เรียนในเชิงรุก เข้าสู่ทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ประหยัดและสะดวก มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน มีสื่อประกอบต่าง ๆ ประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาอาชีพ

ปัญญา แก้วกียรุ ได้กล่าวว่า แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง การจัดแหล่งการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทุกรูปแบบ เช่น ห้องสมุด การจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมเสริมความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน การใช้แหล่งความรู้ เช่น พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ ศูนย์การกีฬา และนันทนาการ เป็นต้น^{๕๑}

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นไปที่การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน มีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้^{๕๒}

๑. สำรวจแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ทั้งในสถานศึกษาหรือโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง และมีการจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงาน และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง

๒. จัดการหรือจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

^{๕๑} ปัญญา แก้วกียรุ, การบริหารจัดการการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, ๒๕๔๕), หน้า ๒๘.

^{๕๒} กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล, หน้า ๑๕ - ๔๕.

๓ จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ และประสานความร่วมมือสถานศึกษาหรือโรงเรียนอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา ในการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน และส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เต็มศักยภาพ

๔ จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น ๆ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง

๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๒.๗ การนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษา หมายถึง การพูดคุย การทำความเข้าใจที่มีหลักการให้ครูทุกคนร่วมมือกันรับผิดชอบในเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่มาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา หรือโรงเรียน การควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ มีการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

การนิเทศการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของครูให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นในความรู้ด้านการนิเทศการเรียนการสอน เพราะการนิเทศมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ มีเพิ่มขึ้น และการจัดการเรียนการสอนมีเกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา ซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องติดตาม ศึกษาให้มีความรู้ที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพราะการศึกษาคือความเจริญงอกงาม

การนิเทศ เป็นกระบวนการกลางที่ประสานประโยชน์ และนำประโยชน์ของหน่วยงาน ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมมากที่สุด ความจำเป็นในการรักษามาตรฐานทางการศึกษา การพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง การนิเทศการศึกษาจึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

สัจด์ อุทรานันท์ ได้กล่าวขั้นตอนในการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ ๕ ประการดังนี้^{๕๘}

- การวางแผนการนิเทศ เริ่มจากการสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการร่วมกันของบุคลากรภายในโรงเรียน จากนั้นนำเอาปัญหาวิเคราะห์สาเหตุ กำหนดจุดประสงค์ การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา และมอบหมายงานให้บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ รับผิดชอบ
- การให้ความรู้ก่อนดำเนินการนิเทศ อาจดำเนินการโดยบุคลากรภายในโรงเรียนที่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจจะเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภายนอกมาให้ความรู้
- ดำเนินการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาในขณะที่ผู้รับการนิเทศไม่ต้องลงมือปฏิบัติงานตามที่ได้รับรู้แล้ว ผู้นิเทศก็จะทำหน้าที่นิเทศการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของงาน ส่วนผู้บริหารก็จะคอยสนับสนุนการปฏิบัติงานนิเทศให้มีประสิทธิภาพ
- การเสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานนิเทศ ผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างเสริมกำลังใจ คือ ผู้นิเทศจะทำการเสริมสร้างกำลังใจแก่ผู้รับการนิเทศ และอีกผู้หนึ่งคือ ผู้บริหารซึ่งจะต้องสร้างกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานนิเทศทั้งผู้ให้และผู้รับ
- การประเมินผลการนิเทศ การดำเนินการประเมินผลผลิต กระบวนการและปัจจัย

ซารี มณีสรี ได้กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามอย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่างที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาที่มีคุณภาพทั้งด้านการเรียนและการสอน^{๖๐}

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร^{๖๑}

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษานั้นเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ แก่ครูผู้สอนให้สามารถพัฒนาปรับปรุง ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้^{๖๒}

๑ จักระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในโรงเรียน มีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการ การเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา

^{๕๘} สัจด์ อุทรานันท์, การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร : เจริญผลการพิมพ์, ๒๕๓๐), หน้า ๑๒๕.

^{๖๐} ซารี มณีสรี, การนิเทศการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๑๕.

^{๖๑} มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ประมวลสาระชุดวิชา การบริหารหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ ๒), (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๔๕), หน้า ๓๕๖.

^{๖๒} กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล, หน้า ๓๕ - ๔๕.

หรือโรงเรียนโดยประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษาหรือโรงเรียน

๒ ติดตาม ประสานงานกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษาหรือโรงเรียนโดยมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาที่ใกล้เคียง หรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

๒.๓. บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษากับการบริหารงานวิชาการ

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนนั้น ทางกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้สรุปบทบาทในการปฏิรูปทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

พนัส หันนาคินทร์ ได้กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการนั้นประกอบด้วย^{๖๓}

๑ งานเกี่ยวกับครู ได้แก่ การจัดครูมาสอน การมอบหมายงานต่าง ๆ ให้ครูตามความเหมาะสม การสร้างขวัญกำลังใจ การพัฒนาตัวครู การนิเทศ การพิจารณาความดีความชอบ

๒ งานด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่ การแบ่งกลุ่มนักเรียน การส่งเสริมนักเรียนทางวิชาการ การบริการด้านต่าง ๆ การสอนซ่อมเสริม การติดต่อกับผู้ปกครอง

๓ งานด้านหาเครื่องอุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ จัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อบริการด้านนี้แก่ครูผู้สอน การสร้างมาตรฐานการเก็บรักษา และการนำไปใช้ให้เกิดผล

๔ งานด้านการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้หลักสูตร และการประเมินผลนักเรียน เป็นต้น

๕ งานด้านเกี่ยวกับบุคลากรด้านการสอน เช่น การจัดทำทะเบียนประวัติและระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับครู

สนอง เกรือมาก และ วิศิษฐ์ วงศ์จิตรภาพร ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารไว้ว่า ผู้บริหารต้องกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และการวางแผนจัดหา หลักสูตรและเอกสารหลักสูตรให้เพียงพอตามสภาพของโรงเรียน ให้ครูผลิตจัดหาสื่อการเรียน โดยควบคุมดูแลให้ครู

^{๖๓} พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔), หน้า ๖.

นำไปใช้ประกอบการสอนดำเนินการให้มีมูมนั่งสือ มีการส่งเสริมและนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ดำเนินงานวิชาการในโรงเรียน^{๖๔}

อุทัย บุญประเสริฐ กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้นำทางการศึกษาในการที่จะช่วยให้การศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้บริหารจะต้องมีการกิจหลายประการ ซึ่งผลการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ ได้สรุปงานบริหารไว้ ๕ ประการ คือ^{๖๕}

- การบริหารงานวิชาการ
- การบริหารบุคคลทางการศึกษา
- การบริหารธุรการ การเงิน การบัญชี พัสดุและการบริการ
- การบริหารกิจการนักเรียน
- การบริการชุมชน

วิโรจน์ มังคละมณี กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนในด้านการบริหารงานวิชาการ เพราะเป็นผู้กำหนดแนวทาง แบบแผนในการปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้งหมด เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมายของสถานศึกษา หรือเป้าหมายการใช้หลักสูตรของโรงเรียน การทำงานของผู้บริหารจะบรรลุผลได้จะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรต่าง ๆ ในโรงเรียน ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องเป็นผู้มีความสามารถในการวางแผนและปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดไว้ สามารถในการควบคุมติดตามผลการปฏิบัติงานของครูฝ่ายปฏิบัติการให้ดำเนินการด้านการเรียนการสอนไปตามแผนงานที่กำหนด ตามแนวทางของหลักสูตร สามารถในการบริหารงานบุคคล เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพของแต่ละคน และดำเนินไปตามแผนงานของโรงเรียน และความสามารถในการช่วยเหลือ แนะนำบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนให้ปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน^{๖๖}

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการบริหารวิชาการมีขอบเขตที่กว้างขวาง ตั้งแต่การวางแผน การจัดการ การอำนวยความสะดวก การกำหนดนโยบาย และความคุมหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน ฯลฯ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา หรือเป้าหมายของการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ

^{๖๔} สนอง เครื่องมาก และ วิศิษฐ์ วงศ์จิตรพร, คู่มือสอบ ผอ.ปจ.หน.ปอ/ก. ผช.หน.ปอ./ก. อาจารย์ใหญ่, ครูใหญ่, ปฏิบัติ สนอ/ก.โรงเรียน, (นครสวรรค์ : วิสุทธการพิมพ์, ๒๕๒๑), หน้า ๕๓.

^{๖๕} อุทัย บุญประเสริฐ, การประชุมกับการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๒), หน้า ๗๕.

^{๖๖} วิโรจน์ มังคละมณี, ยุทธศาสตร์การบริหารการใช้หลักสูตรในโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, ๒๕๓๕), หน้า ๒๕๘.

การบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษา

พนัส หันนาคินทร์ ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานโรงเรียนนั้นเราเพิ่งถึงการบริหารงานในโรงเรียน ซึ่งถือว่าโรงเรียนเป็นหน่วยงานหน่วยหนึ่ง อันมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาตัวนักเรียนเป็นสำคัญ และเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อภารกิจในโรงเรียนคือ ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นที่จะต้องทำการบริหารโรงเรียนนั้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยชัดเจน^{๖๓}

อำนาจ ถาวร กล่าวว่า การบริหารโรงเรียน คือ กิจกรรมที่กลุ่มบุคคลร่วมมือกันดำเนินการให้การศึกษาแก่สมาชิกของสังคม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่สังคมกำหนดไว้ โดยใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม^{๖๔}

ชาญชัย ศรีไสยเพชร กล่าวว่า โรงเรียนประถมศึกษาเป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เยาวชนที่เข้ารับการศึกษา ที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้มีความรู้ ประสบการณ์ มีทักษะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร บรรลุเป้าประสงค์ของแผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ นั่นคือสร้างคนให้มีคุณภาพที่ประเทศชาติต้องการ^{๖๕}

จากความคิดเห็นของนักวิชาการข้างต้นเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญในการที่จะบริหารโรงเรียนและปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสม ซึ่งตัวผู้บริหารโรงเรียนเองจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานบริหารโรงเรียนและภารกิจสำคัญต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และบริหารงานได้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา เป็นการดำเนินการวางแผน จัดระบบงานภายในโรงเรียน โดยผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้วางแผนและสร้างแนวทางการดำเนินงานติดตาม ให้เป็นแนวทางเดียวกันตามหลักของการบริหารงานทั้ง ๖ ด้าน คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และจัดระบบการศึกษาให้กับผู้เรียนเพื่อให้ได้รับความรู้ ประสบการณ์ มีทักษะ และให้ได้คุณภาพ ตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้

^{๖๓} พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔), หน้า ๗๕.

^{๖๔} อำนาจ ถาวร, การบริหารโรงเรียน, (ละเชิงเทรา : สำนักงานส่งเสริมวิชาการวิทยาลัยครูละเชิงเทรา, ๒๕๓๐), หน้า ๑.

^{๖๕} ชาญชัย ศรีไสยเพชร, การประถมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : คณะวิทยาศาสตร์, วิทยาลัยครู พระนคร, ๒๕๒๗), หน้า ๑๑.

๒.๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครู โรงเรียนประถมศึกษาที่เกี่ยวข้องดังนี้

๒.๔.๑. งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา มโนจิตร ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง “การบริหารงานด้านวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่” พบว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา มีการปฏิบัติในระดับมากทุกด้าน สำหรับปัญหาการบริหารพบว่า หลักสูตรที่ใช้ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพในท้องถิ่น วัสดุและอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และงบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอต่อการนำมาพัฒนาการเรียนการสอนได้^{๑๐}

ไพรวิน จงรักดี ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า การบริหารด้านวัดผลประเมินผล อันดับที่ ๑ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อันดับที่ ๒ หลักสูตรและการนำหลักสูตรใช้เป็นอันดับสุดท้าย เมื่อเปรียบเทียบตามกลุ่มประสบการณ์ พบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ^{๑๑}

บุญเถา นูราณ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู วิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชัยภูมิ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาลำ ได้แก่ ด้านวัสดุประกอบ

^{๑๐} วัฒนา มโนจิตร, การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่, วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๐, หน้า ๓๕ – ๓๖.

^{๑๑} ไพรวิน จงรักดี, การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๑, บทคัดย่อ.

หลักสูตรและสื่อการเรียน ด้านห้องสมุด ด้านการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านนิเทศภายใน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ^๒

วจนา ดิเรกศิลป์ ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี พบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าครมึมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและด้านสื่อการเรียนการสอนในระดับปานกลางส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านวัดผลประเมินผลอยู่ในระดับมาก^๓

สรารุช ทรัพย์อิมเอิบ ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว พบว่าปัญหาการดำเนินงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามสถานภาพตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ผลการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕^๔

สุบิน จันทะนันท์ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษามีปัญหาในการบริหารงานวิชาการ ๔ ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษา และการวัดผลประเมินผลในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง^๕

^๒ บุญเถา บุราณ, ศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชัยภูมิ, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒, หน้า ๖๔ – ๖๕.

^๓ วจนา ดิเรกศิลป์, การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี, งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๓, บทคัดย่อ

^๔ สรารุช ทรัพย์อิมเอิบ, ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว, งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๕, บทคัดย่อ.

^๕ สุบิน จันทะนันท์, การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๓, หน้า ๗๖ – ๘๐.

อารีรักษ์ สุขไทย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง วิสัยทัศน์ของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี ซึ่งจากการวิจัยพบว่า วิสัยทัศน์ของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ และผลจากการเปรียบเทียบวิสัยทัศน์ของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี ตามขนาดของโรงเรียนพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีวิสัยทัศน์โดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และ ในส่วนของประสบการณ์ทางการบริหาร พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถม มีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน^{๖๖}

รัตนา อนันตชาติ ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมืองชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๑ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเมืองชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต ๑ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาที่ปฏิบัติการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕^{๖๗}

ประพันธ์ ปิยะสุข ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ตามความคิดเห็นของครูสายผู้สอน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการบริหารงาน

^{๖๖} อารีรักษ์ สุขไทย, วิสัยทัศน์ของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี, *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรัง ในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๔๖, บทคัดย่อ

^{๖๗} รัตนา อนันตชาติ, ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอเมืองชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต ๑, *งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๐, บทคัดย่อ.

โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน โคนรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน^{๕๔}

จิรากร ทศเกตุ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียน จิตราวีทยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าด้านหลักสูตรในโรงเรียนจิตราวีทยา โดยรวมครูผู้ปฏิบัติการสอน ได้มีการบูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ มีการกำหนดจุดประสงค์ของเนื้อหาแต่ละรายวิชาและมีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน ด้านการจัดการเรียนการสอน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนตลอดจนมีการนำกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย และมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการกลุ่ม แต่ในทางปฏิบัติพบว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้นประสบปัญหาด้วยเหตุของเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีจำกัด ครูผู้ปฏิบัติการสอนจึงจำเป็นต้องสอนเนื้อหาให้ครบตามหลักสูตรในบางครั้งจึงไม่สามารถที่จะยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางได้ ด้านสื่อการสอนมีการแนะนำเผยแพร่สื่อที่เป็นประโยชน์น่าสนใจแก่ครูผู้ปฏิบัติการสอนและมีการจัดโครงการผลิตสื่อตามความต้องการของกลุ่มวิชาและได้รับการอบรมการใช้สื่อการสอน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนสื่อนับไว้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ด้านนิเทศการสอนมีการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ของการนิเทศภายในโรงเรียน และมีการเสนอแนะการแก้ปัญหาของการนิเทศภายในในแต่ละปีการศึกษา และมีส่วนร่วมในการเสนอแนะโครงการทัศนศึกษานอกสถานที่ ด้านการวัดและประเมินผลมีการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหา และมีการประเมินพัฒนาการเรียนด้านพุทธิพิสัย นอกจากนั้นในงานห้องสมุดยังมีการจัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร ไว้ในห้องสมุด เพื่อให้ให้นักเรียนได้ค้นคว้า มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของห้องสมุดเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและมีส่วนร่วมประเมินผลการใช้ห้องสมุด^{๕๕}

วรรณภา นาทับบริษ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์พบว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการทั้งโดยภาพรวม และเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าอยู่ในระดับสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีและเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มประสบการณ พบว่า กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ สูงที่สุด และอยู่ในระดับดีมาก ส่วนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มทักษะวิชา

^{๕๔} ประพันธ์ ปิยะสุข, ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา ถึง อำเภอ เขาชะเมา, งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒.

^{๕๕} จิรากร ทศเกตุ, การปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนจิตราวีทยา, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๕, หน้า ๒๕ – ๒๗.

ภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลางโดยกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนต่ำที่สุดความคิดเห็นของผู้บริหาร กับครูผู้สอน เกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารพบว่าแตกต่างกัน พฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารด้านการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ^{๕๐}

รัชนิกร ลาภบุญอุดม ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับน้อย และเมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา รายได้ การเข้ารับการอบรม และประสบการณ์ในการสอนของครูหัวหน้ากลุ่มสาระ โดยรวมและทุกด้านมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนตัวแปรเพศและอายุ มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕^{๕๑}

สัณญา จันทรงษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลำดับความสำคัญของขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในทรรณะผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จัดลำดับความสำคัญของภารกิจการบริหารงานวิชาการตามลำดับดังนี้ งานการเรียนการสอน, งานด้านหลักสูตร, การนำหลักสูตรไปใช้, งานนิเทศการศึกษา, งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน, งานวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน, งานวัดผลและประเมินผล, งานประชุมอบรมทางวิชาการ, และงานห้องสมุด ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ จัดลำดับความสำคัญของภารกิจการบริหารงานวิชาการเหมือนกัน ๔ ลำดับ แรกตามลำดับดังนี้ งานการเรียนการสอน, งานด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้, งานนิเทศการศึกษา, และงานด้านการวางแผน และกำหนดวิธีการดำเนินงาน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานต่างกันจัดลำดับความสำคัญของภารกิจการบริหารงานวิชาการเหมือนกัน ๖ ลำดับแรก

^{๕๐} วรรณภา นาทับริบ, ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์, *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๑๘, บทคัดย่อ.

^{๕๑} รัชนิกร ลาภบุญอุดม, ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร, *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, ๒๕๔๘, บทคัดย่อ.

ตามลำดับดังนี้ งานการเรียนการสอน, งานด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้, งานนิเทศการศึกษา, และงานด้านการวางแผน และกำหนดวิธีการดำเนินงาน, งานวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน, และงานวัดผล และประเมินผล^{๔๒}

สถิต วงษ์พิทักษ์ ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพบปัญหาด้านหลักสูตรและแกนนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน, ด้านการนิเทศ, ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า การบริหารงานวิชาการโดยรวมด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการนิเทศการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ส่วนด้านการจัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน พบว่า ควรให้บุคลากรในโรงเรียนวางแผนร่วมกันในการบริหารงานวิชาการ^{๔๓}

๒.๔.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

เมลตัน (Melton, Josept.) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา โดยสำรวจความคิดจากครูใหญ่ใน Wayne County ในรัฐมิชิแกน (Michigan) ผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังของตัวครูใหญ่เอง จากการสำรวจการปฏิบัติงานของครูใหญ่ภายในขอบข่ายงาน ๖ ประการคือ^{๔๔}

- ๑ ความเป็นผู้นำของครูใหญ่ในเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอน
- ๒ การแนะนำที่เกี่ยวกับบุคลากรในโรงเรียน
- ๓ ความสัมพันธ์กับชุมชน
- ๔ ความรับผิดชอบในการบริหาร

^{๔๒} สัญญา จันทรัมย์, ลำดับความสำคัญของขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในทรรศนะของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ พิษณุโลก, ๒๕๓๕, บทคัดย่อ.

^{๔๓} สถิต วงษ์พิทักษ์, ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง, งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๕, บทคัดย่อ.

^{๔๔} Melton, Josept. *Perception of the Ideal and Actual Role of Elementary School Principals*, "Dissertation Abstracts International". 19 : April, 1959, pp. 2832 – 2833.

๕ ความรับผิดชอบในการวัดผล

๖ การส่งเสริมความก้าวหน้าทางอาชีพ

ครูใหญ่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันมากในเรื่องความเป็นผู้นำของครูใหญ่ เรื่องหลักสูตร การเรียนการสอน และเรื่องการแนะแนว เกี่ยวกับบุคลากรในโรงเรียน คือต้องการให้ครูใหญ่ได้ใช้เวลาในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น

คาร์ลอสต์ (Carlson, Russell S.) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ตามทรรศนะของศึกษานิเทศก์อำเภอ ครู และครูใหญ่ ในรัฐมอนตอานา โดยสำรวจความคิดเห็นจากครู ๕๔๑ คน ครูใหญ่ ๔๒ คน และศึกษานิเทศก์ ๑๗ คน ผลปรากฏว่า ทั้ง ๓ กลุ่มต้องการให้ครูใหญ่ทำงานให้มากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับงานที่ได้ทำอยู่จริง^{๕๕}

ฟรีแมน (Freeman, Charles Thomas.) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบจากผู้บริหารและครูด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เมืองคาเพลลา ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ปัญหาในเรื่องการบริหารงานวิชาการในเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน การนิเทศการสอน การวิจัย การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การบริหารงานงบประมาณในด้านวิชาการ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การแนะแนว และการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน^{๕๖}

คริม (Crim, Elton.) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานในการพัฒนางานบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา รัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการที่อยู่ในระดับมาก คือ ความต้องการที่จะสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศ การประเมินผล ตลอดจนความต้องการปรับปรุงการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรมีความต้องการระดับมาก^{๕๗}

โบรฟีร์ (Brophy, George Michael) ได้ศึกษาถึง การปฏิบัติงานในการพัฒนางานบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เมืองฮาร์ฟอท ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาคือ ด้านการพัฒนา

^{๕๕} Carlson, Russell S. "Actual Ideal Role Perception of the Elementary Principal as Seem by Superintendents, Teachers and Elementary," *Dissertation Abstracts international*, March, 1971. p. 2333.

^{๕๖} Freeman, Charles Thomas, *A Comparison of K – 8 Schools, Junior High Schools, And Middles Schools With Respect to Student Academic Achievement and Attendance in North Carolina. Dissertation Abstract International.* 2005 , p. 91-A.

^{๕๗} Crim, Elton. *The Development of professional Identity in Student Affairs Administrators. Dissertation Abstract International.* 2006, p. 186-A.

สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นเพราะว่าครูมีงานในหน้าที่หลายอย่าง นอกเหนือจากการสอนมีเวลาที่จะเตรียมจัดทำสื่อ น้อย และไม่มีเวลาชำนาญเรื่องการจัดหาสื่อจากคอมพิวเตอร์^{๘๘}

คอล์เมอร์ (Collmer, J.) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารกับความพึงพอใจในการทำงานของครู โรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเท็กซัส พบว่า ลักษณะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของครูในโรงเรียน และความพึงพอใจของครูมีมากขึ้นเมื่อผู้บริหารได้เปิดเผยพฤติกรรมผู้นำของตนเอง ตลอดจนการให้ความรักความอบอุ่น ขอมรับความคิดเห็นของครู โดยเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่^{๘๙}

ดั๊ก (Duck) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพนั้นผู้บริหารโรงเรียนจะต้องแสดงบทบาทที่เน้นในเรื่องต่อไปนี้ การบริหารงานวิชาการ ว่าด้วยทักษะการอ่าน โดยมีโปรแกรมพัฒนาทักษะทางภาษา, การจัดโครงการสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนและวันหยุด, การบริหารกิจการนักเรียน ว่าด้วยความเข้มงวดด้านระเบียบวินัยของนักเรียน, การบริหารงานบุคคล โดยกำหนดให้ครูพัฒนาแก้ไขการสอนตามความต้องการของนักเรียนภายใต้การคิดวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นระบบ^{๙๐}

จากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้พอสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา และถือได้ว่าเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งมีความสำคัญมาก การแบ่งขอบข่ายการบริหารงานวิชาการออกเป็นได้หลายด้าน เช่น ด้านการวางแผนงานทางวิชาการ งานด้านหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ในการเตรียมการสอน ฯลฯ และสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี ในกรอบงาน ๖ ด้านคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่น, ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน, ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา, ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา, ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้, และด้านการนิเทศการศึกษาเพื่อนำ

---

^{๘๘} Brophy, George Michael. *A Study of The Process Used by Academic Affairs Administrators at Participating Institutions of Higher Education to Select Instructional Technology Tools For Faculty Use in Instruction in Undergraduate Classes*. *Dissertation Abstract International*. 2006, p. 171-A.

^{๘๙} Collmer, J. *A correlation study of principal leadership styles and teacher'job satisfaction*. *Dissertation Abstracts International*, 1990, p. 51(1), 30-A.

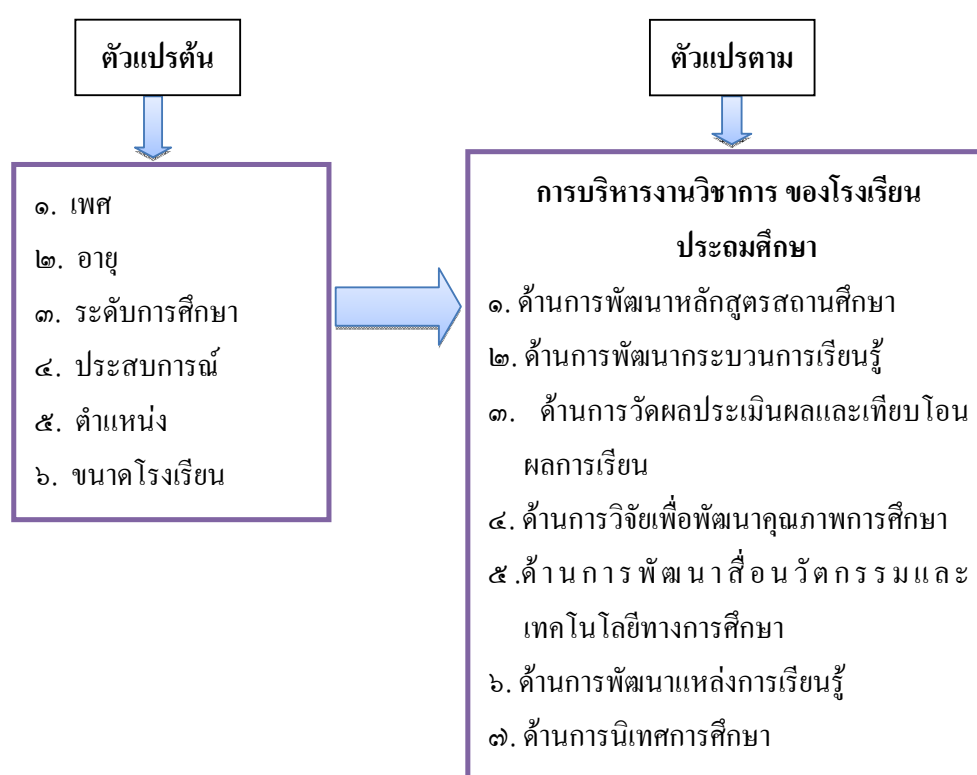
^{๙๐} Duck. *Technology in school: A handbook approaches and ideas*. New York: McGraw-Hill. 1992.

ผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษาต่อไป

๒.๔. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรต้น และตัวแปรตาม โดยกำหนดเป็นแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

แผนภูมิที่ ๒.๒ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ๓.๑ ประชากร
- ๓.๒ เครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- ๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๔ การวิเคราะห์ และ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ ประชากร

๓.๑.๑ ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร, ครู ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จาก ๕ โรงเรียน ซึ่งได้แก่ โรงเรียนวัดราชคฤห์, โรงเรียนก้นตฬาราราม, โรงเรียนวัดขุนจันทร์, โรงเรียนบางสะพานนอก, โรงเรียนบางสะพานใน มีจำนวน ๑๐๘ คน แยกเป็นผู้บริหาร จำนวน ๘ คน และ ครู จำนวน ๑๐๐ คน ดังนั้น จึงใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษาทั้งหมด ๑๐๘ ตัวอย่าง

๓.๒ เครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพพื้นฐานทั่วไปของผู้บริหาร, ครู, และบุคลากร ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อายุงาน, ตำแหน่ง, ขนาดโรงเรียน

ตอนที่ ๒ เป็นแบบทดสอบถึงความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในรายด้าน ๗ ด้าน คือ

๑. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
๒. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
๓. การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
๔. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๕. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๖. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

๗. การนิเทศการศึกษา

โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวทฤษฎีของ ลิเคิร์ต (Likert) ๕ ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็น คำนำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

น้อยที่สุด กำหนดให้มีค่าเท่ากับ ๑ คะแนน

น้อย กำหนดให้มีค่าเท่ากับ ๒ คะแนน

ปานกลาง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ ๓ คะแนน

มาก กำหนดให้มีค่าเท่ากับ ๔ คะแนน

มากที่สุด กำหนดให้มีค่าเท่ากับ ๕ คะแนน

ตอนที่ ๓ เป็นคำถามแบบปลายเปิด (open-end questions) ในรายด้าน๗ ด้าน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร เอกสารงานวิจัย สื่อสิ่งพิมพ์ สารสนเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑. ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

๓. สร้างเครื่องมือ จากกรอบเนื้อหาในคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๔. เสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ

๕. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเชิญผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ IOC (Index of Item-Objective Congruence)

๖. นำเครื่องมือที่ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของครอนบาค(Cronbach)

๗. นำแบบสอบถามที่ทดลองและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. ผู้วิจัยได้ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอรับหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี จำนวน ๕ โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดราชคฤห์, โรงเรียนก้นตฬาราราม, โรงเรียนวัดขุนจันทร์, โรงเรียนบางสะพานนอก, โรงเรียนบางสะพานใน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ร่วมมือ และแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี จำนวน ๕ โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดราชคฤห์, โรงเรียนก้นตฬาราราม, โรงเรียนวัดขุนจันทร์, โรงเรียนบางสะพานนอก, โรงเรียนบางสะพานใน จำนวน ๑๐๘ ชุด พร้อมทั้งอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนตามที่ระบุไว้

๓. เมื่อได้แบบสอบถามมาจำนวน ๑๐๘ ชุด คิดเป็นแบบสอบถามที่ได้รับคืน ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ถือเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป

๓.๔ การวิเคราะห์ และ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาหาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูล ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ใน ๗ ด้าน คือ

๑. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
๒. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
๓. การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
๔. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๕. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
๖. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
๗. การนิเทศการศึกษา

แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย^๑ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	๔.๕๐ – ๕.๐๐	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	๓.๕๐ – ๔.๔๕	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	๒.๕๐ – ๓.๔๕	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	๑.๕๐ – ๒.๔๕	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	๑.๐๐ – ๑.๔๕	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์ข้อมูล ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

๑. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาหาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)
๒. การวิเคราะห์ข้อมูล ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ในรายด้านทั้ง ๗ ด้าน นำมาหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รวมทุกด้าน
๓. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (f – test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ถ้ามีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheff) โดยกำหนดระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

^๑ ส้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (กรุงเทพมหานคร: สุริยาสาน์, ๒๕๓๘), หน้า ๗๓.

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ที่ได้รับคืนมาและมีการตอบคำถามอย่างสมบูรณ์ จำนวน ๑๐๘ ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น ๖ ตอน ประกอบด้วย

๔.๑ ผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหาร และ ครู

๔.๒ ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

๔.๓ ศึกษาความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

๔.๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ขนาดโรงเรียน

๔.๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ขนาดโรงเรียน

๔.๖ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
σ	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ใน t – distribution
f	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ใน f – distribution

๔.๑ ผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหาร และ ครู

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหาร ในด้านเพศ

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	๓	๓๗.๕
	หญิง	๕	๖๒.๕
	รวม	๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ เป็นผู้หญิง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕ และเป็นเพศชาย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารในด้านอายุ

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ	๒๐ - ๓๐ ปี	-	-
	๓๑ - ๔๐ ปี	๒	๒๕.๐
	๔๑ - ๕๐ ปี	๑	๑๒.๕
	๕๑ ปีขึ้นไป	๕	๖๒.๕
	รวม	๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕ และเป็นผู้ที่มีอายุ ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ และที่มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารในด้านระดับการศึกษา

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	ปริญญาตรี	๔	๕๐.๐
	ปริญญาโท	๓	๓๗.๕
	ปริญญาเอก	๑	๑๒.๕
	รวม	๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ และวุฒิปริญญาโท จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ และปริญญาเอก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารในด้านประสบการณ์

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์	๑ - ๑๐ ปี	๑	๑๒.๕
	๑๑ - ๒๐ ปี	๑	๑๒.๕
	๒๑ - ๓๐ ปี	๓	๓๗.๕
	๓๑ ปีขึ้นไป	๓	๓๗.๕
	รวม	๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า เป็นผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ ๒๑ - ๓๐ ปี มีจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ และ ๓๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ ส่วนนอกนั้นเป็นผู้มีประสบการณ์ตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ๑๑ - ๒๐ ปี จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารในด้านขนาดของโรงเรียน

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดของโรงเรียน	มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	๓	๓๗.๕
	มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	๔	๕๐.๐
	มีจำนวนนักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป	๑	๑๒.๕
	รวม	๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารของโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ และเป็นผู้บริหารของโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ และเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนเกินกว่า ๕๐๐ คนขึ้นไป จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครู ในด้านเพศ

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	๑๗	๑๗.๐
	หญิง	๘๓	๘๓.๐
	รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ครู โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน ๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๐ และเป็นเพศชาย จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูในด้านอายุ

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ	๒๐ - ๓๐ ปี	๑๓	๑๓.๐
	๓๑ - ๔๐ ปี	๔๕	๔๕.๐
	๔๑ - ๕๐ ปี	๑๖	๑๖.๐
	๕๑ ปีขึ้นไป	๒๖	๒๖.๐
	รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ผู้ที่เป็นครู โดยส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี มีจำนวนถึง ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐ และมีอายุตั้งแต่ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐ และเป็นผู้ที่มีอายุ ระหว่าง ๔๑ - ๕๐ จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐ และ ๒๐ - ๓๐ ปี มีจำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูในด้านระดับการศึกษา

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๐	๒๐.๐
	ปริญญาตรี	๖๕	๖๕.๐
	ปริญญาโท	๑๑	๑๑.๐
	ปริญญาเอก	-	-
	รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นผู้มีวุฒิปริญญาตรี จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐ และผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และเป็นผู้ที่มีวุฒิปริญญาโท จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๙ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูในด้านประสบการณ์

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์	๑ - ๑๐ ปี	๕๐	๕๐.๐
	๑๑ - ๒๐ ปี	๒๕	๒๕.๐
	๒๑ - ๓๐ ปี	๗	๗.๐
	๓๑ ปีขึ้นไป	๑๔	๑๔.๐
	รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ประสบการณ์ของครูส่วนใหญ่อยู่ที่ ๑ - ๑๐ ปี จำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ และเป็นผู้มีประสบการณ์ ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ปี จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ และ ๓๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐ และสุดท้ายเป็นผู้มีประสบการณ์ ที่ ๒๑ - ๓๐ ปี จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๐

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูในด้านขนาดของโรงเรียน

	สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดของโรงเรียน	มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	๒๐	๒๐.๐
	มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	๖๔	๖๔.๐
	มีจำนวนนักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป	๑๖	๑๖.๐
	รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ครูส่วนใหญ่ เป็นครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน จำนวน ๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐ และเป็นโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ และสุดท้ายเป็นโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนเกินกว่า ๕๐๐ คน จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐ ตามลำดับ

๔.๒ ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขต ธนบุรี กรุงเทพมหานคร

การวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ทั้ง ๗ ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้, ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา, ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา, ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้, ด้านการนิเทศศึกษา รวมทั้งผลการวิจัยเป็นรายชื่อจำนวน ๔๒ ชื่อ

โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	๔.๕๐ - ๕.๐๐	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	๓.๕๐ - ๔.๔๕	หมายถึง	พึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	๒.๕๐ - ๓.๔๕	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	๑.๕๐ - ๒.๔๕	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	๑.๐๐ - ๑.๔๕	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

	ความคิดเห็นของผู้บริหาร	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
	(N= ๘)	μ	มาตรฐาน (σ)	
๑.	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๓.๔๗	๑.๔๔๐	ปานกลาง
๒.	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๓.๑๔	๑.๕๕๓	ปานกลาง
๓.	ด้านการวัดผล ประเมินผล และ การเทียบโอนผลการเรียนรู้	๓.๖๒	๑.๓๘๘	มาก
๔.	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๓.๓๗	๑.๓๖๓	ปานกลาง
๕.	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา	๓.๖๒	๑.๒๕๕	มาก
๖.	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	๓.๒๕	๑.๔๓๘	ปานกลาง
๗.	ด้านการนิเทศศึกษา	๓.๓๓	๑.๕๓๗	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๔๑	๑.๓๘๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = ๓.๔๑$) และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้ว พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ มากที่สุด ในระดับค่าเฉลี่ยที่ ($\mu = ๓.๖๒$) และในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา ($\mu = ๓.๖๒$) , ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = ๓.๔๙$) , ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\mu = ๓.๓๙$) , ด้านการนิเทศศึกษา ($\mu = ๓.๓๓$) , ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ($\mu = ๓.๒๕$) , ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\mu = ๓.๑๔$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (N= ๘)	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
		μ	มาตรฐาน (σ)	
๑.	มีการพัฒนาสาระสำคัญของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน	๓.๗๕	๑.๔๘๘	มาก
๒.	มีการกำหนดการเรียน วิธีการเรียน เวลาเรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ	๓.๗๕	๑.๕๘๑	มาก
๓.	มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและกลุ่มสาระ ต่าง ๆ	๓.๒๕	๑.๖๖๕	ปานกลาง
๔.	มีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียน การสอน	๓.๕๐	๑.๖๐๓	มาก
๕.	มีการพัฒนาหลักสูตรตามกลุ่มสาระต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน	๓.๒๕	๑.๔๘๘	ปานกลาง
๖.	มีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร	๓.๓๗	๑.๓๐๒	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๔๗	๑.๕๒๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๒ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = ๓.๔๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตชนบุรี

กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ลำดับความคิดเห็นที่มากที่สุดได้แก่ การพัฒนาสาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\mu= ๓.๗๕$) และรองลงมาตามลำดับจากมากไปหาน้อยมีการกำหนดการเรียน วิธีการเรียน เวลาเรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ($\mu= ๓.๗๕$), มีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\mu= ๓.๕๐$), มีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร ($\mu= ๓.๓๗$), มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและกลุ่มสาระต่าง ๆ ($\mu= ๓.๒๕$), และ มีการพัฒนาหลักสูตรตามกลุ่มสาระต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน ($\mu= ๓.๒๕$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของ โรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (N = ๘)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. การจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	๓.๗๕	๑.๔๘๘	มาก
๒. มีการส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	๓.๒๕	๑.๕๐๕	ปานกลาง
๓. มีการส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง	๓.๒๕	๑.๗๕๓	ปานกลาง
๔. มีการส่งเสริมปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับผู้เรียน รวมถึงศีลธรรมอันดีงาม	๒.๗๕	๑.๖๖๕	ปานกลาง
๕. มีการปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	๒.๘๘	๑.๘๐๘	ปานกลาง
๖. มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	๓.๐๐	๑.๕๑๒	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๑๔	๑.๖๘๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๓ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = ๓.๑๔$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ลำดับความคิดเห็นที่มากที่สุดได้แก่ มีการ

จัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = ๓.๓๕$), มีการส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($\mu = ๓.๒๕$), มีการส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ($\mu = ๓.๒๕$), มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครองชุมชนมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = ๓.๐๐$), มีการปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ($\mu = ๒.๘๘$) มีการส่งเสริมปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับผู้เรียนรวมถึงศีลธรรมอันดีงาม ($\mu = ๒.๓๕$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้

ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ (N = ๘)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. มีการกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา	๓.๕๐	๑.๖๐๔	มาก
๒. มีการส่งเสริมให้ครูทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชา	๓.๘๘	๑.๔๕๘	มาก
๓. ให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง	๓.๓๕	๑.๓๘๕	มาก
๔. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ประสบการณ์ การพัฒนา และประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	๓.๕๐	๑.๓๐๕	มาก
๕. มีการให้ครูนำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๖๓	๑.๕๐๖	มาก
๖. มีการกำกับติดตามการวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	๓.๕๐	๑.๕๑๒	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๖๒	๑.๔๖๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๖๒$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ ความคิดเห็นที่

มากที่สุดได้แก่ มีการส่งเสริมให้ครูทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชา ($\mu = ๓.๘๘$), ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ($\mu = ๓.๗๕$), มีการให้ครูนำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = ๓.๖๓$), มีการกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา ($\mu = ๓.๕๐$), จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ประสบการณ์ การพัฒนา และประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ($\mu = ๓.๕๐$), มีการกำกับติดตามการวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ($\mu = ๓.๕๐$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (N = ๘)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ ในภาพรวมของสถานศึกษา	๓.๑๓	๑.๔๕๘	ปานกลาง
๒. มีการส่งเสริมให้ครูศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ให้แก่แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	๓.๐๐	๑.๖๐๔	ปานกลาง
๓. มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับการทำวิจัย	๓.๓๘	๑.๕๐๖	ปานกลาง
๔. มีการประสานความร่วมมือในการศึกษาวิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัย	๓.๒๕	๑.๓๘๕	ปานกลาง
๕. มีการให้ครูได้มีการศึกษาหาความรู้จากแหล่ง ความรู้และมีการวิเคราะห์ ตามกลุ่มสาระตน	๓.๗๕	๑.๔๘๘	มาก
๖. มีการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน กับสถานบัน หน่วยงาน หรือสถานศึกษาอื่น	๓.๗๕	๑.๔๘๘	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๓๗	๑.๔๘๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๕ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = ๓.๓๗$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวิจัย และพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีการให้ครู

ได้มีการศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ และมีการวิเคราะห์ตามกลุ่มสาระ ($\mu = ๓.๗๕$), มีการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนกับสถาบัน หน่วยงาน หรือสถานศึกษาอื่น ($\mu = ๓.๗๕$), มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\mu = ๓.๓๘$), มีการประสานความร่วมมือในการศึกษาวิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัย ($\mu = ๓.๒๕$), มีการศึกษาวิจัย และพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา ($\mu = ๓.๑๓$), มีการส่งเสริมให้ครูศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ($\mu = ๓.๐๐$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (N = ๘)		ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑.	มีการศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ และนวัตกรรม ทางการศึกษา	๓.๖๓	๑.๔๐๘	มาก
๒.	มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และแนวทางการดำเนินงานวิชาการ	๓.๖๓	๑.๓๐๒	มาก
๓.	มีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อและนวัตกรรมเพื่อ นำไปใช้ในการเรียนการสอน	๓.๖๓	๑.๔๐๘	มาก
๔.	มีการจัดกาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการ เรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ	๓.๖๓	๑.๓๐๒	มาก
๕.	มีการจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อ การเรียนการสอน	๓.๕๐	๑.๓๐๕	มาก
๖.	การพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาหน่วยงาน และสถาบันอื่นในการประเมินผลการพัฒนาการ	๓.๗๕	๑.๓๘๕	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๓.๖๒	๑.๓๕๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๖ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๖๒$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ได้แก่ การพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาหน่วยงานและสถาบันอื่นในการประเมินผลการพัฒนาการ ($\mu = ๓.๗๕$), มีการศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา ($\mu = ๓.๖๓$), มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและแนวทางการดำเนินงานวิชาการ ($\mu = ๓.๖๓$), มีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อและนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน ($\mu = ๓.๖๓$), มีการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ ($\mu = ๓.๖๓$), มีการจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียน การสอน ($\mu = ๓.๕๐$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (N = ๘)	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
	μ	มาตรฐาน (σ)	
๑. มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ ในภาพรวมของสถานศึกษา	๓.๕๐	๑.๔๑๔	มาก
๒. มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งใน และนอกโรงเรียน	๓.๓๘	๑.๕๐๖	ปานกลาง
๓. มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้เกิด องค์ความรู้ภายในโรงเรียน	๓.๑๓	๑.๗๒๗	ปานกลาง
๔. มีการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม หลักฐานในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน	๓.๕๐	๑.๗๗๓	มาก
๕. มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน สถาบันอื่น ในการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน	๓.๒๕	๑.๒๘๒	ปานกลาง
๖. มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้โดย ครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓.๐๐	๑.๖๐๔	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๒๕	๑.๕๕๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๗ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = ๓.๒๕$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีการศึกษาวิจัย และพัฒนาคุณภาพงาน

วิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา ($\mu = ๓.๕๐$), มีการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักฐานในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน ($\mu = ๓.๕๐$), มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ($\mu = ๓.๓๘$), มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน สถาบันอื่น ในการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน ($\mu = ๓.๒๕$), มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้เกิดองค์ความรู้ภายในโรงเรียน ($\mu = ๓.๑๓$), มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\mu = ๓.๐๐$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการนิเทศศึกษา

	ด้านการนิเทศศึกษา (N = ๘)	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
		μ	มาตรฐาน (σ)	
๑.	มีการจัดระบบการดำเนินการนิเทศงานวิชาการศึกษา	๓.๒๕	๑.๓๕๓	ปานกลาง
๒.	มีการประเมินผลผลการจัดระบบกระบวนการนิเทศ	๓.๑๓	๑.๓๒๓	ปานกลาง
๓.	มีการปรับปรุงและแก้ปัญหากระบวนการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา	๓.๒๕	๑.๔๘๘	ปานกลาง
๔.	มีการนิเทศเพื่อให้ครูมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น	๓.๒๕	๑.๕๘๑	ปานกลาง
๕.	มีการประชุมชี้แจงการจัดทำเครื่องมือและเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศ	๓.๓๘	๑.๖๘๕	ปานกลาง
๖.	มีการดำเนินการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และสรุปผลการนิเทศและการปรับปรุงและพัฒนา	๓.๓๕	๑.๕๘๑	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๓๓	๑.๖๓๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๘ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการนิเทศศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = ๓.๓๓$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีการดำเนินการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และสรุปผลการนิเทศและการปรับปรุงและพัฒนา ($\mu = ๓.๓๕$), มีการประชุมชี้แจงการจัดทำเครื่องมือ และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศ ($\mu = ๓.๓๘$), การปรับปรุงและแก้ปัญหากระบวนการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา ($\mu = ๓.๒๕$), มีการนิเทศเพื่อให้ครูมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

($\mu = ๓.๒๕$), มีการจัดระบบการดำเนินการนิเทศงานวิชาการศึกษา ($\mu = ๓.๒๕$), มีการประเมินผลและการจัดระบบกระบวนการนิเทศ ($\mu = ๓.๑๓$) ตามลำดับ

๔.๓ ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (N = ๑๐๐)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. มีการพัฒนาสาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๔.๐๑	๑.๑๑๔	มาก
๒. มีการกำหนดการเรียน วิธีการเรียน เวลาเรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ	๔.๐๕	๑.๑๒๕	มาก
๓. มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและกลุ่มสาระต่าง ๆ	๔.๑๔	๑.๐๖๓	มาก
๔. มีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	๔.๑๒	๑.๑๓๐	มาก
๕. มีการพัฒนาหลักสูตรตามกลุ่มสาระต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน	๔.๐๔	๑.๑๒๓	มาก
๖. มีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร	๓.๕๗	๑.๐๕๘	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	๔.๐๗	๑.๑๐๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๔.๐๖$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ลำดับความคิดเห็นที่มากที่สุดได้แก่ มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและกลุ่มสาระต่าง ๆ ($\mu = ๔.๑๔$), มีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = ๔.๑๒$) มีการพัฒนาสาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตลอด ($\mu = ๔.๑๐$), มีการกำหนดการเรียน วิธีการเรียน เวลาเรียน ในการเรียนสู่สภาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ($\mu = ๔.๐๕$), มีการพัฒนาหลักสูตร

ตามกลุ่มสาระต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน ($\mu = ๔.๐๔$), มีการติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตร ($\mu = ๓.๕๗$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียน ประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (N = ๑๐๐)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. การจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	๓.๕๗	๑.๐๓๕	มาก
๒. มีการส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	๔.๐๑	๐.๕๓๗	มาก
๓. มีการส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง	๔.๐๕	๐.๕๕๗	มาก
๔. มีการส่งเสริมปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับผู้เรียน รวมถึงศีลธรรมอันดีงาม	๔.๑๖	๐.๘๕๕	มาก
๕. มีการปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	๔.๑๔	๐.๘๕๕	มาก
๖. มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	๓.๘๕	๑.๐๓๘	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	๔.๐๓	๐.๕๖๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๐ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๔.๐๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มี ต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการ พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ลำดับความคิดเห็นที่มากที่สุดได้แก่ มีการส่งเสริมปลูกฝังค่านิยมที่ดี ให้กับผู้เรียน รวมถึงศีลธรรมอันดีงาม ($\mu = ๔.๑๖$), มีการปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ($\mu = ๔.๑๔$), มีการส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ($\mu = ๔.๐๕$), มีการส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับความสนใจของผู้เรียน ($\mu = ๔.๐๑$), การจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้น

ผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = ๓.๕๗$) , มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครองชุมชนมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = ๓.๘๕$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้

ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ (N = ๑๐๐)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. มีการกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา	๓.๕๕	๑.๑๗๖	มาก
๒. มีการส่งเสริมให้ครูทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชา	๓.๕๘	๑.๑๒๗	มาก
๓. ให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง	๓.๘๗	๑.๑๗๗	มาก
๔. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ประสบการณ์ การพัฒนา และประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	๓.๕๕	๑.๑๔๕	มาก
๕. มีการให้ครูนำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	๓.๘๐	๑.๑๕๔	มาก
๖. มีการกำกับติดตามการวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	๓.๗๕	๑.๒๐๘	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๘๓	๑.๐๖๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๑ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๘๒$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มากที่สุดได้แก่ มีการกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา ($\mu = ๓.๕๕$) , และ มีการส่งเสริมให้ครูทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชา ($\mu = ๓.๕๘$) , ให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ($\mu = ๓.๘๗$) , มีการให้ครูนำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = ๓.๘๐$) , มีการกำกับติดตามการวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ไว้ ($\mu = ๓.๓๕$) , จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ประสบการณ์ การพัฒนา และประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ($\mu = ๓.๕๕$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (N = ๑๐๐)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ ในภาพรวมของสถานศึกษา	๓.๗๗	๑.๑๔๔	มาก
๒. มีการส่งเสริมให้ครูศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ให้แก่แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	๓.๘๖	๑.๑๐๑	มาก
๓. มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับการทำวิจัย	๓.๕๓	๑.๐๕๔	มาก
๔. มีการประสานความร่วมมือในการศึกษาวิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัย	๓.๘๕	๑.๑๐๐	มาก
๕. มีการให้ครูได้มีการศึกษาหาความรู้จากแหล่ง ความรู้และมีการวิเคราะห์ ตามกลุ่มสาระตน	๓.๘๕	๑.๐๔๘	มาก
๖. มีการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน กับสถานบัน หน่วยงาน หรือสถานศึกษาอื่น	๓.๘๐	๑.๐๘๒	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๘๕	๑.๐๓๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๒ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๘๕$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครมากที่สุดได้แก่ มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\mu = ๓.๕๓$) , และ มีการประสานความร่วมมือในการศึกษาวิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัย ($\mu = ๓.๘๕$) , มีการส่งเสริมให้ครูศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ($\mu = ๓.๘๖$) , มีการให้ครูได้มีการศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้และมีการวิเคราะห์ตามกลุ่มสาระตน ($\mu = ๓.๘๕$) , มีการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนกับสถานบัน หน่วยงาน

หรือสถานศึกษาอื่น ($\mu = ๓.๘๐$), มีการศึกษาวิจัย และพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา ($\mu = ๓.๘๕$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (N = ๑๐๐)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. มีการศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและนวัตกรรม ทางการศึกษา	๓.๘๖	๐.๘๖๓	มาก
๒. มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และแนวทางดำเนินงานวิชาการ	๓.๘๖	๐.๘๘๓	มาก
๓. มีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อและนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน	๔.๐๐	๐.๘๔๒	มาก
๔. มีการจัดกาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ	๔.๐๔	๐.๘๘๖	มาก
๕. มีการจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน	๔.๐๓	๐.๘๒๖	มาก
๖. การพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาหน่วยงานและสถาบันอื่นในการประเมินผลการพัฒนาการ	๓.๘๕	๐.๘๕๓	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๘๕	๐.๘๖๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๓ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๘๕$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ มีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อและนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน ($\mu = ๔.๐๐$), มีการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ ($\mu = ๔.๐๔$), มีการจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียน การสอน ($\mu = ๔.๐๓$), การพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาหน่วยงานและสถาบันอื่นในการประเมินผลการพัฒนาการ $\mu = ๓.๘๕$, มีการศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ และ

นวัตกรรมทางการศึกษา ($\mu = ๓.๕๖$), มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและ
แนวทางดำเนินงานวิชาการ ($\mu = ๓.๕๖$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียน
ประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (N = ๑๐๐)		ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑.	มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ ในภาพรวมของสถานศึกษา	๓.๕๓	๐.๕๕๖	มาก
๒.	มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและ นอกโรงเรียน	๔.๐๐	๐.๕๔๒	มาก
๓.	มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้เกิด องค์ความรู้ภายในโรงเรียน	๓.๕๕	๐.๕๓๓	มาก
๔.	มีการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม หลักฐานในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน	๓.๕๘	๐.๕๕๔	มาก
๕.	มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน สถาบันอื่น ในการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน	๓.๘๕	๐.๕๕๓	มาก
๖.	มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้โดย ครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓.๘๔	๐.๕๓๕	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		๓.๕๓	๐.๘๕๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๔ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงาน
วิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๒๕$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อ
การบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร มากที่สุดคือ มีการ
ส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ($\mu = ๔.๐๐$), มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
ที่หลากหลายให้เกิดองค์ความรู้ภายในโรงเรียน ($\mu = ๓.๕๕$), มีการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมหลักฐานในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน ($\mu = ๓.๕๘$), มีการศึกษาวิจัยและพัฒนา
คุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา ($\mu = ๓.๕๓$), มีการประสานความร่วมมือ
กับหน่วยงาน สถาบันอื่น ในการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน ($\mu = ๓.๘๕$), มีการส่งเสริมให้ครูใช้
แหล่งเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\mu = ๓.๘๔$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของ โรงเรียน ประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการนิเทศศึกษา

ด้านการนิเทศศึกษา (N = ๑๐๐)	ค่าเฉลี่ย μ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ระดับ
๑. มีการจัดระบบการดำเนินการนิเทศงานวิชาการศึกษา	๓.๕๗	๐.๕๒๖	มาก
๒. มีการประเมินผลและการจัดระบบกระบวนการนิเทศ	๓.๕๖	๐.๕๔๑	มาก
๓. มีการปรับปรุงและแก้ปัญหากระบวนการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา	๔.๐๐	๐.๕๖๔	มาก
๔. มีการนิเทศเพื่อให้ครูมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น	๔.๐๖	๐.๕๑๕	มาก
๕. มีการประชุมชี้แจงการจัดทำเครื่องมือ และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศ	๓.๕๑	๐.๕๘๕	มาก
๖. มีการดำเนินการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และสรุปผลการนิเทศและการปรับปรุงและพัฒนา	๓.๕๕	๐.๕๖๗	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๕๗	๐.๕๕๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๕ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครในด้านการนิเทศศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = ๓.๓๓$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มากที่สุด คือ มีการนิเทศเพื่อให้ครูมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ($\mu = ๔.๐๖$), มีการปรับปรุงและแก้ปัญหากระบวนการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา ($\mu = ๔.๐๐$), มีการจัดระบบการดำเนินการนิเทศงานวิชาการศึกษา ($\mu = ๓.๕๗$), มีการประเมินผลและการจัดระบบกระบวนการนิเทศ ($\mu = ๓.๕๖$), มีการดำเนินการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และสรุปผลการนิเทศและการปรับปรุงและพัฒนา ($\mu = ๓.๕๕$), มีการประชุมชี้แจงการจัดทำเครื่องมือ และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศ ($\mu = ๓.๕๑$) ตามลำดับ

๔.๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
 ประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา,
 ประสบการณ์, ขนาดโรงเรียน

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงาน
 วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

(N=๘)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนก ตามเพศ	เพศชาย (N = ๓)		เพศหญิง (N = ๕)		t-test	Sig
	μ	σ	μ	σ		
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๔.๑๖	๐.๔๔๐	๓.๐๖	๑.๗๒๒	๑.๐๕๔	๐.๓๓๓
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๓.๓๓	๑.๖๐๗	๓.๐๓	๑.๗๖๕	๐.๒๓๕	๐.๘๑๕
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการ เทียบโอนผลการเรียนรู้	๔.๑๖	๐.๖๖๖	๓.๓๐	๑.๖๗๒	๐.๘๓๖	๐.๔๓๕
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	๓.๕๕	๑.๑๐๕	๓.๒๖	๑.๖๗๒	๐.๒๖๕	๐.๗๕๗
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา	๓.๕๔	๑.๐๐๔	๓.๔๓	๑.๕๒๕	๐.๕๐๕	๐.๖๒๕
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	๓.๕๕	๑.๑๐๕	๓.๑๓	๑.๗๐๕	๐.๓๗๖	๐.๗๒๐
ด้านการนิเทศศึกษา	๓.๖๑	๑.๓๓๖	๓.๑๖	๑.๗๗๕	๐.๓๗๑	๐.๗๒๔
รวม	๓.๗๖	๐.๕๔๔	๓.๒๐	๑.๖๖๒	๐.๕๒๖	๐.๖๑๘

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๖ แสดงว่า ผู้บริหาร มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการใน
 โรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นโดยภาพรวม
 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้ว ผู้บริหาร
 ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี
 กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

(N=๘)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามอายุ		Sum of Squares	df	Mean Square	f	Sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	Between Groups	๓.๑๐๒	๒	๑.๕๕๑	๐.๖๗๖	๐.๕๔๘
	Within Groups	๑๑.๔๒๒	๕	๒.๒๘๔		
	total	๑๔.๕๒๔	๗			
ด้านการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้	Between Groups	๖.๔๖๕	๒	๓.๒๓๒	๑.๔๒๐	๐.๓๒๕
	Within Groups	๑๑.๓๘๕	๕	๒.๒๗๑		
	total	๑๗.๘๕๐	๗			
ด้านการวัดผล ประเมินผล และ การเทียบโอนผลการเรียนรู้	Between Groups	๓.๐๗๕	๒	๑.๕๓๗	๐.๗๓๘	๐.๕๒๔
	Within Groups	๑๐.๔๑๑	๕	๒.๐๘๒		
	total	๑๓.๔๘๖	๗			
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	Between Groups	๔.๐๕๐	๒	๒.๐๒๕	๑.๑๑๖	๐.๓๖๗
	Within Groups	๕.๐๔๗	๕	๑.๐๐๙		
	total	๙.๐๙๗	๗			
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	Between Groups	๓.๐๗๕	๒	๑.๕๓๗	๐.๗๓๘	๐.๕๒๔
	Within Groups	๘.๗๔๔	๕	๑.๗๔๙		
	total	๑๑.๘๑๙	๗			
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	Between Groups	๕.๐๖๔	๒	๒.๕๓๒	๑.๓๔๔	๐.๓๔๑
	Within Groups	๕.๔๒๒	๕	๑.๐๘๔		
	total	๑๐.๔๘๖	๗			
ด้านการนิเทศศึกษา	Between Groups	๕.๔๖๕	๒	๒.๗๓๒	๑.๒๓๕	๐.๓๖๗
	Within Groups	๑๑.๐๘๕	๕	๒.๒๑๗		
	total	๑๖.๕๕๐	๗			
รวม	Between Groups	๔.๒๐๒	๒	๒.๑๐๑	๑.๑๑๖	๐.๓๖๗
	Within Groups	๕.๒๒๖	๕	๑.๐๔๕		
	total	๙.๔๒๘	๗			

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๗ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหาร มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามอายุของผู้บริหารโดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่องานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้วพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถม เขตธนบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้านซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(N=๘)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามอายุ		Sum of Squares	df	Mean Square	f	Sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	Between Groups	๓.๑๐๗	๒	๑.๕๕๓	๐.๖๕๘	๐.๕๔๐
	Within Groups	๑๑.๓๕๔	๕	๒.๒๗๑		
	total	๑๔.๕๒๔	๗			
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	Between Groups	๗.๑๗๐	๒	๓.๕๘๕	๑.๖๗๗	๐.๒๗๗
	Within Groups	๑๐.๖๘๘	๕	๒.๑๓๘		
	total	๑๗.๘๕๘	๗			
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	Between Groups	๓.๔๕๘	๒	๑.๗๒๙	๐.๘๖๒	๐.๔๗๗
	Within Groups	๑๐.๖๘๘	๕	๒.๑๓๘		
	total	๑๓.๑๔๖	๗			
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	Between Groups	๑.๖๕๐	๒	๐.๘๒๕	๐.๓๗๐	๐.๗๐๘
	Within Groups	๑๐.๒๔๑	๕	๒.๐๔๘		
	total	๑๑.๘๙๑	๗			
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	Between Groups	๑.๕๗๕	๒	๐.๗๘๗	๐.๓๘๕	๐.๖๕๕
	Within Groups	๑๐.๒๔๑	๕	๒.๐๔๘		
	total	๑๑.๘๑๖	๗			
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	Between Groups	๒.๗๔๓	๒	๑.๓๗๑	๐.๕๘๔	๐.๕๕๒
	Within Groups	๑๑.๗๔๓	๕	๒.๓๔๖		
	total	๑๔.๔๘๖	๗			
ด้านการนิเทศศึกษา	Between Groups	๕.๐๗๒	๒	๒.๕๓๖	๑.๑๐๔	๐.๔๐๑
	Within Groups	๑๑.๔๘๔	๕	๒.๒๙๗		
	total	๑๖.๕๕๖	๗			
รวม	Between Groups	๒.๙๒๘	๒	๑.๔๖๔	๐.๖๕๗	๐.๕๔๑
	Within Groups	๑๐.๕๐๐	๕	๒.๑๐๐		
	total	๑๓.๔๒๘	๗			

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๘ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้วพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิทางการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้าน

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์

(N=๘)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์		Sum of Squares	df	Mean Square	f	Sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	Between Groups	๑.๕๓๒	๓	๐.๖๔๔	๐.๒๐๕	๐.๘๘๘
	Within Groups	๑๒.๕๕๓	๔	๓.๑๔๘		
	total	๑๔.๕๒๔	๗			
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	Between Groups	๔.๕๖๑	๓	๑.๕๒๐	๐.๔๕๗	๐.๗๒๗
	Within Groups	๑๓.๒๕๖	๔	๓.๓๒๔		
	total	๑๗.๘๑๗	๗			
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	Between Groups	๒.๕๖๐	๓	๐.๘๕๓	๐.๓๑๒	๐.๘๑๗
	Within Groups	๑๐.๕๒๖	๔	๒.๖๓๑		
	total	๑๓.๐๘๖	๗			
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	Between Groups	๒.๖๑๖	๓	๐.๘๗๒	๐.๓๓๓	๐.๘๐๔
	Within Groups	๑๐.๔๘๑	๔	๒.๖๒๐		
	total	๑๓.๐๙๗	๗			
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	Between Groups	๑.๕๖๐	๓	๐.๕๒๐	๐.๒๐๓	๐.๘๕๐
	Within Groups	๑๐.๒๕๕	๔	๒.๕๖๕		
	total	๑๑.๘๑๕	๗			
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	Between Groups	๒.๔๖๘	๓	๐.๘๒๓	๐.๒๗๔	๐.๘๔๒
	Within Groups	๑๒.๐๑๕	๔	๓.๐๐๕		
	total	๑๔.๔๘๓	๗			
ด้านการนิเทศศึกษา	Between Groups	๓.๒๐๔	๓	๑.๐๖๘	๐.๓๒๐	๐.๘๑๒
	Within Groups	๑๓.๓๕๒	๔	๓.๓๓๘		
	total	๑๖.๕๕๖	๗			
รวม	Between Groups	๒.๒๒๕	๓	๐.๗๔๓	๐.๒๖๕	๐.๘๔๘
	Within Groups	๑๑.๒๐๐	๔	๒.๘๐๐		
	total	๑๓.๔๒๕	๗			

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๘ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามประสบการณ์โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้วพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้านซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

(N=๘)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน		Sum of Squares	df	Mean Square	f	Sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	Between Groups	๑.๒๗๔	๒	๐.๖๓๗	๐.๒๔๐	๐.๗๘๕
	Within Groups	๑๓.๒๕๐	๕	๒.๖๕๐		
	total	๑๔.๕๒๔	๗			
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	Between Groups	๕.๔๘๕	๒	๒.๗๔๒	๑.๑๐๘	๐.๔๐๐
	Within Groups	๑๒.๓๗๓	๕	๒.๔๗๕		
	total	๑๗.๘๕๘	๗			
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	Between Groups	๑.๑๖๕	๒	๐.๕๘๒	๐.๒๓๗	๐.๗๕๗
	Within Groups	๑๒.๓๑๗	๕	๒.๔๖๓		
	total	๑๓.๔๘๒	๗			
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	Between Groups	๐.๔๖๘	๒	๐.๒๓๔	๐.๐๙๓	๐.๙๑๓
	Within Groups	๑๒.๖๓๐	๕	๒.๕๒๖		
	total	๑๓.๐๙๗	๗			
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	Between Groups	๐.๕๐๒	๒	๐.๒๕๑	๐.๑๑๑	๐.๙๓๗
	Within Groups	๑๑.๓๑๗	๕	๒.๒๖๓		
	total	๑๑.๘๑๙	๗			
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	Between Groups	๐.๗๔๓	๒	๐.๓๗๒	๐.๑๓๕	๐.๘๗๗
	Within Groups	๑๓.๗๔๓	๕	๒.๗๔๖		
	total	๑๔.๔๘๖	๗			
ด้านการนิเทศศึกษา	Between Groups	๒.๐๓๗	๒	๑.๐๑๘	๐.๓๕๑	๐.๗๒๐
	Within Groups	๑๔.๑๕๙	๕	๒.๘๓๘		
	total	๑๖.๑๙๖	๗			
รวม	Between Groups	๑.๐๒๔	๒	๐.๕๑๒	๐.๒๐๖	๐.๘๒๐
	Within Groups	๑๒.๔๐๕	๕	๒.๔๘๑		
	total	๑๓.๔๒๙	๗			

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๐ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหาร มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารที่อยู่ใน โรงเรียนประถมที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้วพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิทางการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้าน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

๔.๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ขนาดโรงเรียน

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

(N=๑๐๐)

ความคิดเห็นของครู จำแนกตาม เพศ	เพศชาย (N=๑๗)		เพศหญิง (N=๘๓)		t-test	Sig
	μ	σ	μ	σ		
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๓.๕๕๑	๑.๐๒๓	๔.๑๐๒	๑.๐๔๓	๐.๕๔๕	๐.๕๘๓
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๓.๘๐๓	๐.๘๖๒	๔.๐๓๖	๐.๘๒๐	๑.๒๓๓	๐.๒๑๕
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการ เทียบโอนผลการเรียนรู้	๓.๖๒๓	๑.๑๓๑	๓.๘๓๑	๑.๐๕๓	๐.๘๕๓	๐.๓๕๔
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	๓.๕๕๘	๑.๐๔๕	๓.๕๐๕	๑.๐๒๓	๑.๒๘๓	๐.๒๐๒
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา	๓.๗๘๔	๐.๘๖๕	๔.๐๔๐	๐.๘๕๓	๑.๑๑๘	๐.๒๖๖
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	๓.๘๕๒	๐.๘๒๖	๓.๕๕๕	๐.๕๑๕	๐.๔๒๕	๐.๖๖๕
ด้านการนิเทศศึกษา	๓.๕๓๑	๐.๘๑๐	๓.๕๘๓	๐.๕๑๕	๐.๒๒๐	๐.๘๒๓
รวม	๓.๗๘๓	๐.๗๕๕	๓.๕๕๑	๐.๘๕๕	๐.๕๔๓	๐.๓๔๖

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๑ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ครู มีต่อการบริหารงาน วิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามเพศโดยภาพรวม ตามลำดับพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมเขตธนบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้ว ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้าน

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

(N=๑๐๐)

ความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ		Sum of Squares	df	Mean Square	f	Sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	Between Groups	๓.๘๐๑	๓	๑.๒๖๗	๑.๑๗๖	๐.๓๒๓
	Within Groups	๑๐๓.๓๘๕	๙๖	๑.๐๗๗		
	total	๑๐๗.๑๘๖	๙๙			
ด้านการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้	Between Groups	๕.๘๓๗	๓	๑.๙๔๖	๒.๕๕๘	๐.๐๓๔*
	Within Groups	๖๒.๒๕๕	๙๖	๐.๖๔๕		
	total	๖๘.๑๔๒	๙๙			
ด้านการวัดผล ประเมินผล และ การเทียบโอนผลการเรียนรู้	Between Groups	๗.๑๑๗	๓	๒.๓๗๒	๒.๑๕๐	๐.๐๕๕
	Within Groups	๑๐๕.๕๓๘	๙๖	๑.๑๐๔		
	total	๑๑๒.๖๕๕	๙๙			
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	Between Groups	๕.๑๓๕	๓	๑.๗๑๒	๑.๖๔๔	๐.๑๘๔
	Within Groups	๕๕.๕๔๕	๙๖	๑.๐๔๑		
	total	๖๐.๖๘๐	๙๙			
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	Between Groups	๔.๗๕๓	๓	๑.๕๘๔	๒.๒๑๘	๐.๑๑๐
	Within Groups	๖๖.๕๗๕	๙๖	๐.๖๙๔		
	total	๗๑.๓๒๘	๙๙			
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	Between Groups	๖.๘๗๖	๓	๒.๒๙๒	๓.๐๑๗	๐.๐๓๔*
	Within Groups	๗๒.๕๓๘	๙๖	๐.๗๖๐		
	total	๗๙.๔๑๔	๙๙			
ด้านการนิเทศศึกษา	Between Groups	๕.๕๓๖	๓	๑.๘๔๕	๒.๔๐๑	๐.๐๗๒
	Within Groups	๗๒.๗๖๓	๙๖	๐.๗๖๘		
	total	๗๘.๓๐๑	๙๙			
รวม	Between Groups	๔.๘๑๓	๓	๑.๖๐๔	๒.๕๖๔	๐.๐๕๕
	Within Groups	๖๐.๐๕๕	๙๖	๐.๖๒๖		
	total	๖๔.๘๖๘	๙๙			

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๒ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ครู มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามอายุของผู้บริหารโดยภาพรวม พบว่า ครู โรงเรียนประถม เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่องานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้วพบว่า ครูโรงเรียนประถม เขตชนบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ใน ๕ ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้, ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา, ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา, ด้านการนิเทศศึกษา ตามลำดับ และ ที่มีความคิดเห็น แตกต่างกัน คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในด้านที่ แตกต่างกัน เป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe')

ตารางที่ ๔.๓๑ เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	μ	๒๐ - ๓๐ ปี	๓๑ - ๔๐ ปี	๔๑ - ๕๐ ปี	๕๑ ปีขึ้นไป
		๔.๕๘๕	๓.๘๓๔	๓.๘๕๕	๔.๑๔๓
๒๐ - ๓๐ ปี	๔.๕๘๕	-	-๐.๗๑๔	-๐.๖๕๔	๐.๔๔๖
๓๑ - ๔๐ ปี	๓.๘๓๔		-	๐.๐๒๑*	๐.๒๖๕
๔๑ - ๕๐ ปี	๓.๘๕๕			-	๐.๒๔๘
๕๑ ปีขึ้นไป	๔.๑๔๓				-

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า ครูที่มีอายุตั้งแต่ ๓๑ - ๔๐ ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มากกว่า ครูที่มีอายุที่มีต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๓๔ เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	μ	๒๐ - ๓๐ ปี	๓๑ - ๔๐ ปี	๔๑ - ๕๐ ปี	๕๑ ปีขึ้นไป
		๔.๕๘๕	๓.๘๓๔	๓.๓๐๘	๔.๑๒๑
๒๐ - ๓๐ ปี	๔.๕๘๕	-	๐.๓๑๕*	๐.๘๘๑	๐.๔๖๘
๓๑ - ๔๐ ปี	๓.๘๓๔		-	๐.๑๖๖*	๐.๒๔๓
๔๑ - ๕๐ ปี	๓.๓๐๘			-	๐.๔๑๓
๕๐ ปีขึ้นไป	๔.๑๒๑				-

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ครูที่มีอายุตั้งแต่ ๓๑ - ๔๐ ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มากกว่า ครูที่มีอายุที่มีต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(N=๑๐๐)

ความคิดเห็นของครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	f	Sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	Between Groups	๐.๑๘๘	๒	๐.๐๙๔	๐.๐๘๕	๐.๙๑๙
	Within Groups	๑๐๗.๐๐๒	๙๗	๑.๑๐๓		
	total	๑๐๗.๑๙๐	๙๙			
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	Between Groups	๐.๕๕๒	๒	๐.๒๗๖	๐.๓๙๖	๐.๖๗๔
	Within Groups	๖๗.๕๘๐	๙๗	๐.๖๙๗		
	total	๖๘.๑๓๒	๙๙			
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	Between Groups	๐.๕๔๒	๒	๐.๒๗๑	๐.๒๓๔	๐.๗๙๒
	Within Groups	๑๑๒.๕๑๓	๙๗	๑.๑๖๐		
	total	๑๑๓.๐๕๕	๙๙			
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	Between Groups	๒.๖๙๒	๒	๑.๓๔๖	๑.๒๗๕	๐.๒๘๔
	Within Groups	๑๐๒.๓๙๑	๙๗	๑.๐๕๖		
	total	๑๐๕.๐๘๓	๙๙			
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	Between Groups	๑.๑๙๕	๒	๐.๕๙๘	๐.๘๐๔	๐.๔๕๑
	Within Groups	๗๒.๑๓๗	๙๗	๐.๗๔๔		
	total	๗๓.๓๓๒	๙๙			
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	Between Groups	๒.๓๕๔	๒	๑.๑๗๗	๑.๔๗๔	๐.๒๓๔
	Within Groups	๗๗.๔๖๐	๙๗	๐.๗๘๘		
	total	๗๙.๘๑๔	๙๙			
ด้านการนิเทศศึกษา	Between Groups	๒.๘๕๐	๒	๑.๔๒๕	๑.๘๐๘	๐.๑๗๐
	Within Groups	๗๖.๔๔๙	๙๗	๐.๗๘๘		
	total	๗๙.๒๙๙	๙๙			
รวม	Between Groups	๐.๗๔๙	๒	๐.๓๗๕	๐.๕๖๗	๐.๕๖๙
	Within Groups	๖๔.๑๒๓	๙๗	๐.๖๖๑		
	total	๖๔.๘๗๒	๙๙			

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๕ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ครู มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้วพบว่า ครูโรงเรียนประถม เขตธนบุรี ที่มีวุฒิทางการศึกษา ที่ต่างกัน มีความคิดเห็น

ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้าน

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์

(N = ๑๐๐)

ความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์		Sum of Squares	df	Mean Square	f	Sig
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	Between Groups	๑.๔๗๖	๓	๐.๔๙๒	๐.๔๔๗	๐.๗๒๐
	Within Groups	๑๐๕.๗๑๔	๙๖	๑.๑๐๑		
	total	๑๐๗.๑๙๐	๙๙			
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	Between Groups	๒.๔๑๐	๓	๐.๘๐๓	๑.๑๗๔	๐.๓๒๔
	Within Groups	๖๕.๗๒๒	๙๖	๐.๖๘๕		
	total	๖๘.๑๓๒	๙๙			
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	Between Groups	๑.๔๖๑	๓	๐.๔๘๗	๐.๔๑๕	๐.๗๔๐
	Within Groups	๑๑๑.๕๕๔	๙๖	๑.๑๕๔		
	total	๑๑๓.๐๑๕	๙๙			
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	Between Groups	๐.๐๕๐	๓	๐.๐๑๗	๐.๐๑๕	๐.๙๕๗
	Within Groups	๑๐๕.๐๓๔	๙๖	๑.๐๙๔		
	total	๑๐๕.๐๘๔	๙๙			
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	Between Groups	๐.๔๙๘	๓	๐.๑๖๖	๐.๒๑๕	๐.๘๘๓
	Within Groups	๗๒.๘๓๕	๙๖	๐.๗๕๖		
	total	๗๓.๓๓๓	๙๙			
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	Between Groups	๑.๕๕๕	๓	๐.๕๑๖	๐.๖๓๘	๐.๕๙๓
	Within Groups	๗๘.๒๕๕	๙๖	๐.๘๑๕		
	total	๗๙.๘๑๐	๙๙			
ด้านการนิเทศศึกษา	Between Groups	๐.๕๔๗	๓	๐.๑๘๒	๐.๒๒๒	๐.๘๘๑
	Within Groups	๗๘.๗๕๒	๙๖	๐.๘๒๐		
	total	๗๙.๒๙๙	๙๙			
รวม	Between Groups	๐.๗๑๐	๓	๐.๒๓๗	๐.๓๕๔	๐.๗๘๕
	Within Groups	๖๔.๑๖๒	๙๖	๐.๖๖๘		
	total	๖๔.๘๗๒	๙๙			

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๖ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ครู มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามประสบการณ์โดยภาพรวม พบว่า

ครูที่มีประสบการณ์ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้วพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถม ที่มีประสบการณ์ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้าน

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	Sum of Squares	df	Mean Square	f	Sig	
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	Between Groups	๔.๔๕๕	๒	๒.๒๒๗	๒.๑๐๕	๐.๑๒๗
	Within Groups	๑๐๒.๗๓๑	๕๗	๑.๐๕๕		
	total	๑๐๗.๑๘๖	๕๙			
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	Between Groups	๖.๕๘๗	๒	๓.๒๙๓	๕.๑๕๑	๐.๐๐๗*
	Within Groups	๖๑.๕๔๕	๕๗	๑.๐๖๓		
	total	๖๘.๑๓๒	๕๙			
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	Between Groups	๗.๒๔๑	๒	๓.๖๒๐	๓.๓๑๕	๐.๐๔๐*
	Within Groups	๑๐๓.๘๑๓	๕๗	๑.๖๓๔		
	total	๑๑๑.๐๕๔	๕๙			
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	Between Groups	๒.๐๐๘	๒	๑.๐๐๔	๐.๕๔๕	๐.๓๕๒
	Within Groups	๑๐๓.๐๗๕	๕๗	๑.๐๖๓		
	total	๑๐๕.๐๘๓	๕๙			
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	Between Groups	๗.๗๔๓	๒	๓.๘๗๑	๕.๗๒๖	๐.๐๐๔*
	Within Groups	๖๕.๕๘๕	๕๗	๑.๑๖๖		
	total	๗๓.๓๒๘	๕๙			
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	Between Groups	๘.๗๒๐	๒	๔.๓๖๐	๕.๕๔๕	๐.๐๐๔*
	Within Groups	๗๑.๐๕๔	๕๗	๑.๒๓๓		
	total	๗๙.๗๗๔	๕๙			
ด้านการนิเทศศึกษา	Between Groups	๖.๑๐๓	๒	๓.๐๕๑	๔.๐๔๔	๐.๐๒๑
	Within Groups	๗๓.๑๕๖	๕๗	๑.๒๘๕		
	total	๗๙.๒๕๙	๕๙			
รวม	Between Groups	๕.๗๒๒	๒	๒.๘๖๑	๔.๖๕๒	๐.๐๑๑
	Within Groups	๕๕.๑๕๐	๕๗	๑.๑๑๐		
	total	๖๐.๘๗๒	๕๙			

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๗ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ครู มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวมพบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนประถมที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้วพบว่า ครูโรงเรียนประถมเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดของโรงเรียนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ใน ๓ ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา, ด้านการนิเทศศึกษา และ ในด้านที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้, ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา, ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในด้านที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe')

ตารางที่ ๔.๓๘ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	μ	นักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	นักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	นักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป
		๔.๓๕๘	๓.๖๖๕	๓.๕๔๗
นักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	๔.๓๕๘	-	๐.๖๕๑	๐.๕๕๔
นักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	๓.๖๖๕		-	๐.๐๕๗*
นักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป	๓.๕๔๗			-

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๘ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน และที่มีนักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มากกว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๓๕ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้

ด้านการวัดผล ประเมินผล และ การเทียบโอนผลการเรียนรู้	μ	นักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	นักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	นักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป
		๔.๕๔๑	๓.๘๕๐	๓.๘๑๒
นักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	๔.๕๔๑	-	๐.๖๕๑	๐.๗๒๕
นักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	๓.๘๕๐		-	๐.๐๗๕*
นักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป	๓.๘๑๒			-

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน และที่มีนักเรียน ๕๐๐ คน ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ มากกว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนมีนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๔๐ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	μ	นักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	นักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	นักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป
		๔.๕๕๐	๓.๘๗๕	๓.๗๕๑
นักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	๔.๕๕๐	-	๐.๖๗๕	๐.๗๕๕
นักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	๓.๘๗๕		-	๐.๐๘๕*
นักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป	๓.๗๕๑			-

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๐ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน และที่มีนักเรียน ๕๐๐ คน ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ มากกว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนมีนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๔๑ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	μ	นักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	นักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	นักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป
		๔.๕๐๐	๓.๘๔๕	๓.๕๕๓
นักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน	๔.๕๐๐	-	๐.๖๕๑	๐.๕๐๗
นักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน	๓.๘๔๕		-	๐.๒๕๖*
นักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป	๓.๕๕๓			-

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๑ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน และที่มีนักเรียน ๕๐๐ คน ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ มากกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนมีนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

๔.๖ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๔.๔๒ แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

(N = ๑๐๘)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู	เพศชาย (N=๒๐)		เพศหญิง (N=๘๘)		t-test	Sig
	μ	σ	μ	σ		
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	๓.๕๘๓	๐.๕๕๖	๔.๐๔๓	๑.๑๐๘	๐.๒๒๕	๐.๘๒๓
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	๓.๗๓๓	๐.๕๖๓	๔.๐๑๗	๐.๕๑๔	๑.๒๔๐	๐.๒๑๘
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้	๓.๗๐๘	๑.๐๗๘	๓.๘๓๕	๑.๐๕๕	๐.๔๘๓	๐.๖๓๐
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๓.๕๕๘	๑.๐๒๔	๓.๘๗๓	๑.๐๖๒	๑.๒๐๓	๐.๒๓๒
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	๓.๘๐๘	๐.๘๖๓	๔.๐๐๕	๐.๕๐๕	๐.๘๘๗	๐.๓๗๗
ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	๓.๘๐๘	๐.๘๔๖	๓.๕๐๕	๐.๕๘๐	๐.๔๒๕	๐.๖๗๒
ด้านการนิเทศศึกษา	๓.๘๘๓	๐.๘๖๘	๓.๕๓๗	๐.๕๘๕	๐.๒๒๖	๐.๘๒๑
รวม	๓.๗๘๓	๐.๗๖๑	๓.๕๔๖	๐.๘๕๐	๐.๗๕๘	๐.๔๕๐

* มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๒ แสดงว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกตามรายด้านแล้ว ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถม เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

บทที่ ๕

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์ ๒ ประการคือ

๑. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร

๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ตำแหน่ง, ขนาดโรงเรียน

โดยจำแนกปัจจัยการศึกษาออกเป็น ๗ ประการคือ

- ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
- ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
- ด้านการนิเทศการศึกษา

ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร) จำนวน ๕ โรงเรียน และพบว่ามีจำนวนกลุ่มประชากรทั้งหมดที่เป็นผู้บริหารและครู จำนวน ๑๐๘ คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ (Check List) มีข้อความจำนวน ๖ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถม เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อความจำนวน ๔๒ ข้อ

ตอนที่ ๓ เป็นคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นความพอใจในด้านต่าง ๆ ทั้ง ๗ ด้าน ลักษณะของคำถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open-end questions) ในรายด้าน ๗ ด้าน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยในส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ปรากฏค่าอำนาจจำแนกวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean : μ) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ) รวมจำนวนที่รวบรวมได้ทั้งสิ้น ๑๐๘ ราย และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยข้อคำถามที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean : μ) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ) ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านเพศ ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t - Test และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งหมดใช้การวิเคราะห์

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พอสรุปผลการวิจัยที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ตามลำดับดังนี้

๕.๑.๑ ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

๕.๑.๑.๑ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๐๘ คน โดยจำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน ๘ คน เป็นชาย ๓ คน หญิง ๕ คน ส่วนใหญ่จะมีอายุ ๕๑ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๘๒.๕ และมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ ๓๗.๕ มีประสบการณ์ตั้งแต่ ๓๑ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๓๗.๕ และเป็นผู้บริหารในโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน ส่วนครู มีจำนวน ๑๐๐ คน โดยแยกเป็นชาย ๑๗ คน ร้อยละ ๑๗.๐ และ หญิง ๘๓ คน ร้อยละ ๘๓.๐ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ เป็นครูที่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๔๕.๐ และส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ระดับ ปริญญาตรี ที่ร้อยละ ๖๕.๐

โดยมีประสบการณ์ ๑ – ๑๐ ปี ร้อยละ ๕๐.๐ และเป็นครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน

ซึ่งโดยภาพรวม ทั้งผู้บริหารและครูต่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ พบว่าอยู่ในระดับ มาก ถึง ปานกลาง และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า

๑ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารต่างมีความคิดเห็นว่าการกำหนดการเรียน วิธีการเรียน เวลาเรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ นั้นมีความสำคัญมากที่สุด เพราะการพัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะดีเช่นไร ถ้ามีการนำหลักสูตรนั้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และถูกกำหนดให้ถูกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของผู้เรียน ย่อมทำให้หลักสูตรนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพ และนอกจากนี้ ยังเห็นว่า เมื่อมีการนำหลักสูตรไปใช้แล้ว ควรมีการติดตามและประเมินผลในการใช้หลักสูตรนั้นด้วย ส่วนครู พบว่า มีความคิดเห็นว่าการจัดทำโครงสร้างของหลักสูตรและกลุ่มสาระต่าง ๆ ก่อนที่จะมีการกำหนดการเรียน วิธีการเรียนและเวลาเรียนตามกลุ่มสาระต่าง ๆ และมีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และสุดท้ายคือการติดตามและประเมินผลในการใช้หลักสูตรนั้น ๆ สรุปว่า ทั้งผู้บริหารและครู ต่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ใกล้เคียงกัน คือควรมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และสุดท้ายก็ควรมีการติดตามผลของการใช้หลักสูตรนั้น ๆ

๒ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรส่งเสริมให้เกิดกระบวนการที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมีการนำภูมิปัญญาของท้องถิ่น ผู้ปกครอง ชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนพร้อมกันนั้นควรปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดี ด้วยการสอดแทรกในกิจกรรมนั้น ๆ แต่ครู กลับมีความคิดเห็นว่าการพัฒนากระบวนการเรียนรู้นั้นควรให้ผู้เรียนมีค่านิยมที่ดี และมีคุณธรรม ที่สอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรให้ ชุมชน ผู้ปกครอง ได้มีส่วนร่วมในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ร่วมในการกำหนดการเรียนการสอน เพื่อให้กระบวนการนั้นเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสรุปว่า ผู้บริหารและครูต่างมีความคิดเห็นต่อ กระบวนการเรียนรู้นั้นว่าเป็นการเกิดขึ้นจากการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นเครื่องกำหนดกระบวนการเรียนรู้ไปสู่ผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ด้วยการอาศัยความร่วมมือของชุมชน ผู้ปกครอง และภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นตัวสร้างกระบวนการเรียนรู้ ให้เกิดขึ้น

๓ ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมให้ครูทำแผนการวัดผล และประเมินผลในแต่ละวิชา และดำเนินการวัดผลตามสภาพความจริง โดยครูต้องนำผลการประเมินนั้นมาพัฒนาการเรียนการสอน

เพื่อให้เป็นไปวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่สำหรับครูผู้สอน มีความคิดเห็นว่า ควรกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลในแต่ละวิชา แล้วจึงให้ครูทำการประเมินผลตามสภาพความจริง เพื่อผลที่ได้จะได้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และครูจะได้นำผลของการประเมินนั้น ๆ ไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสรุปได้ว่า ทั้งผู้บริหารและ ครู ต่างมีความคิดเห็นต่อการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผล การเรียนรู้ ว่าควรจัดทำแนวทางในการประเมิน และวัดผลให้เป็นแนวทางเดียวกันและเป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อที่จะได้นำผลของการประเมินนั้นๆ มาพัฒนา ปรับปรุง การเรียนการสอนให้ดีขึ้นต่อไป

๔ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาว่า ควรให้ครูได้เพิ่มความรู้ในด้านการวิจัย ตามกลุ่มสาระตน โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือสถาบันอื่น ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษา แต่สำหรับครู มีความคิดเห็นว่า ควรมีการส่งเสริมให้ครูเกิดความรู้และความเข้าใจในด้านการทำวิจัย โดยผ่านการประสานงานกับสถาบันอื่น ๆ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของกลุ่มสาระตนและสถานศึกษา สรุปว่า ทั้งผู้บริหาร และครู ต่างมีความคิดเห็นในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ว่า ควรมีการส่งเสริมให้เกิดความรู้และความเข้าใจในด้านการทำวิจัย โดยความร่วมมือกับสถาบันอื่น ๆ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของกลุ่มสาระและสถานศึกษาต่อไป

๕ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาว่า ควรให้สถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้ามาศึกษาถึงความจำเป็น และพัฒนาในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยจัดหา และส่งเสริม ให้ครูได้มีการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา แต่สำหรับครู มีความคิดเห็นว่า ควรมีการส่งเสริมให้ครูได้มีการผลิตสื่อ และนวัตกรรมต่าง พร้อมทั้งการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อพัฒนางานด้านวิชาการ และการเรียนการสอน ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้บริหารและครู ต่างมีความคิดเห็นที่ตรงกัน คือ ควรมีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในด้านสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยประสานงานกับสถาบัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

๖ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ว่า ควรมีการสนับสนุนให้ครูได้มีการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน โดยมีการประสานงานกับกลุ่ม สถาบัน หรือหน่วยงานอื่น ๆ แม้แต่แหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างถาวร สำหรับครู มีความคิดเห็นว่า ควรสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการใช้แหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ จากภายใน และภายนอก โดยประสานงานกับแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง

หน่วยงาน สถาบัน หรือแม้แต่ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความรู้กับผู้เรียนโดยตรง ซึ่งสรุปได้ว่าการใช้แหล่งความรู้ นั้น ควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ง่าย และใกล้ชิดกับผู้เรียน และยังเป็น การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ความภาคภูมิใจต่อชุมชน และสถานศึกษาของตนด้วย

๗ ด้านการนิเทศ พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นในด้านการนิเทศ ว่า ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการนิเทศ เพื่อการพัฒนาปรับปรุง และค้นหากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น สำหรับครู มีความคิดเห็นว่าการนิเทศเป็นกิจกรรมที่ดี เพื่อให้ครูได้มีการคิด และ ค้นหา กระบวนการจัดการเรียนการสอน ให้ดีขึ้น จึงควรมีการจัดกิจกรรมนิเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนา สรุปได้ว่า ทั้งผู้บริหาร และครู ต่างมีความคิดเห็น ว่า เหมือนกันว่า การนิเทศนั้น เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ให้การร่วมมือกันคิด ค้นหา และการมีส่วนร่วมในการปรับปรุง พัฒนา กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ และควรจัดให้มีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนา ของสถานศึกษา

๕.๑.๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์, ขนาดโรงเรียน

๕.๑.๒.๑ ในการวิเคราะห์ผลของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร นั้น ได้จำแนกการวิเคราะห์ ตามลักษณะของสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑ เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์การวิจัยผล โดยจำแนกตามเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t - Test พบว่า ทั้งผู้บริหารและครู ต่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้าน

๒ เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์การวิจัยผล โดยจำแนกตามอายุ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) พบว่า ผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้ง ๗ ด้าน แต่สำหรับครู มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่ไม่แตกต่างกัน ๕ ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา , ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้, ด้านการวิจัยเพื่อ

พัฒนาคุณภาพการศึกษา, ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา, ด้านการนิเทศศึกษา และที่มึ่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ๒ ด้านคือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัย จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในด้านที่ แตกต่างกัน เป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') พบว่า ครูที่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มากกว่า ครูที่มีอายุต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

๓ เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์การวิจัยผล โดยจำแนกตามระดับวุฒิการศึกษา พบว่า ผู้บริหาร และครู ที่มีวุฒิทางการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิทางการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

๔ เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์การวิจัยผล โดยจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ผู้บริหาร และครู ที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕ เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์การวิจัยผล โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ผู้บริหาร และครู ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ผู้บริหารที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับครู ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดของโรงเรียนที่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่ไม่แตกต่างกัน ๓ ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา, ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา, ด้านการนิเทศศึกษา ที่แตกต่างกัน ๔ ด้าน คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้, ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา, ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้ง

ไว้ ดังนั้นผู้วิจัย จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในด้านที่แตกต่างกัน เป็นรายคู่ ทุกด้านโดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน และที่มีนักเรียน ๕๐๐ คนขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มากกว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

๕.๒ อภิปรายผล

๑. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหาร และ ครู ในโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า การกำหนดการเรียนรู้ วิธีการเรียน เวลาเรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ นั้นมีความสำคัญมากที่สุด เพราะการพัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะดีเช่นไร ถ้ามีการนำหลักสูตรนั้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และถูกกำหนดให้ถูกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของผู้เรียน ย่อมทำให้หลักสูตรนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพ และนอกจากนี้ ยังเห็นว่า เมื่อมีการนำหลักสูตรไปใช้แล้ว ควรมีการติดตามและประเมินผลในการใช้หลักสูตรนั้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่า “การบริหารงานวิชาการหมายถึง การบริหารจัดการทุกชนิดในสถานศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ” สมคิด บางโม ได้กล่าวว่า “หลักการสำคัญที่เป็นกลางสามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติงานวิชาการทุกแขนง ได้แก่ การจัดทำแผนงานวิชาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของโรงเรียน อาศัยความร่วมมือกับผู้ร่วมงาน ผู้บริหารต้องกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปให้ผู้ปฏิบัติ ส่งเสริมให้ผู้ร่วมงานพัฒนาตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีการติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ” อัญชลี โพธิ์ทอง และ สมศักดิ์ คงเที่ยง ได้กล่าวว่า “งานที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ต้องดำเนินการในโรงเรียนมีอยู่ ๖ งาน วิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด ส่วนงานอื่น ๆ เป็นงานที่สนับสนุนให้การดำเนินงานวิชาการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กล่าวคือ โรงเรียนสามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร”

๒. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารและครูต่างมีความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนรู้ ว่าเป็นกระบวนการเกิดขึ้นจากการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นเครื่องกำหนดกระบวนการเรียนรู้ไปสู่ผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ด้วยการอาศัยความร่วมมือของชุมชน ผู้ปกครอง และภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นตัวสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ประยงค์ ชูรัตน์ กล่าวว่า “การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้บริหาร

โรงเรียนร่วมกับครูผู้สอนจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดพัฒนาการไปตามเป้าหมายของหลักสูตร” วิชัย วงศ์ใหญ่ กล่าวไว้ว่า “การเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกันอยู่ ๓ ประการ คือ ผู้เรียน ผู้สอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การสอนแต่ละครั้งย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสอน เนื้อหาสาระ การแสวงหาความรู้ หรือวิถีที่ผู้สอนเลือกมาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน” นวลจิตต์ ชาวดีกรีพิงส์ ได้กล่าวไว้ว่า “กระบวนการเรียนรู้หมายถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต”

๓. ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารและ ครูต่างมีความคิดเห็นต่อการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผล การเรียนรู้ ว่าควรจัดทำแนวทางในการประเมินและวัดผลให้เป็นแนวทางเดียวกันและเป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อที่จะได้นำผลของการประเมินนั้นๆ มาพัฒนา ปรับปรุง การเรียนการสอนให้ดีขึ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ กมล ภูประเสริฐ ได้กล่าวไว้ว่า “การวัดผลประเมินผลนั้นมีความสัมพันธ์กัน การวัดผล หมายถึงกระบวนการในการกำหนดค่าตัวเลขให้กับสิ่งของหรือเหตุการณ์ใด ๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการใช้ดุลพินิจ หรือค่านิยมในการพิจารณา คุณค่าความเหมาะสม หรือผลสัมฤทธิ์ของเหตุการณ์ โครงการ หรือสิ่งอื่นใดหลังจากการเปรียบเทียบผลการวัดกับเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์หรือเกณฑ์ที่กำหนด” ปัญญา แก้วกัญญา ได้กล่าวไว้ว่า “การวัดผลประเมินผล เป็นกระบวนการที่ครูใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน จะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ”

๔. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ผู้บริหาร และครู ต่างมีความคิดเห็นในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ว่า ควรมีการส่งเสริมให้เกิดความรู้และความเข้าใจในด้านการทำวิจัย โดยความร่วมมือกับสถาบันอื่น ๆ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของกลุ่มสาระและสถานศึกษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ พิชิต ฤทธิ์จรูญ ได้กล่าวไว้ว่า “การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ครูได้แสวงหาวิธีการหรือนวัตกรรม ทางเลือกในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน”

๕. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานวิชาการ ควรส่งเสริมให้ครูผลิตพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ

ประสานความร่วมมือในการผลิตจัดหา พัฒนา และการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาหรือโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น รวมทั้งการประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ **กิตติมา ปรีดีติลล** ได้กล่าวโดยสรุปว่า “สื่อการเรียนการสอนหมายถึงวัสดุสิ่งของ ภาพ เครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึงตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนเกิดผลดี” และ **ศิริพงษ์ พะยอมแย้ม** ให้ความหมายต่อว่า “สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ เหตุการณ์ที่จะพาเนื้อหาจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนโดยผ่านช่องทางการรับรู้” ซึ่งนอกจากนี้ **วาสนา ชาวหา** ยังได้กล่าวถึง “สื่อการเรียนการสอนหมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางหรือพาหนะนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด”

๖. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ว่า ควรมีการศึกษาแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษาหรือโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานที่ใกล้เคียง และจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาหรือโรงเรียนอื่น บุคคลในครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ และประสานความร่วมมือ บุคคล ครอบครัว องค์กรหรือหน่วยงาน ในการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ให้ใช้ร่วมกัน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาหรือโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นรวมอยู่ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในมาตราที่ ๒๕** “ได้ระบุถึงแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน, พิพิธภัณฑ์, หอศิลป์, สวนสัตว์, สวนสาธารณะ, สวนพฤกษศาสตร์, อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ศูนย์กีฬาและนันทนาการ, แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น” และ **ปัญญา แก้วกียรยุทธ** ได้กล่าวว่า “แหล่งการเรียนรู้หมายถึง การจัดแหล่งการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทุกรูปแบบ เช่น ห้องสมุด การจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมเสริมความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน การใช้แหล่งความรู้ เช่น พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ ศูนย์การกีฬา และนันทนาการ”

๗. ด้านการนิเทศ พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นในด้านการนิเทศ ว่า ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการนิเทศ เพื่อการพัฒนาปรับปรุง และค้นหากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ **ซารี มณีสรี** ได้กล่าวถึง “การนิเทศการศึกษา ว่าเป็นความพยายามอย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่างที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาามีคุณภาพทั้งด้านการเรียนและการสอน” และนอกจากนี้ทาง **มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช** ได้กล่าวว่า “การ

นิเทศนั้นเป็นกระบวนการในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษานั้นเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ แก่ครูผู้สอน ให้สามารถพัฒนาปรับปรุง ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลของการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งได้รวบรวมและสรุปจาก แบบสอบถามในตอนที ๓ ซึ่งเป็นคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นความพอใจในด้านต่าง ๆ ลักษณะของคำถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open-end questions) ในรายด้าน ๗ ด้าน ดังต่อไปนี้

๑ ในสถานศึกษาควรมีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ตระหนักถึงความคิดเห็น ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยทุกฝ่ายต่างมีส่วนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๒ ในสถานศึกษา ควรทำการศึกษา และวิจัย ถึงระบบการจัดการเรียนการสอน ภายใน และภายนอก ว่ามีความเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นเช่นไร และควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาไป ในด้านใด

๓ สถานศึกษาต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการบริหารงานวิชาการที่ ต้องการเห็นผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และเติบโตเป็นคนดีของสังคม ดังคำที่ว่า “สถานศึกษาจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการทั้งสิ้น”

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑ ควรเพิ่มปริมาณของกลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น และ ควรขยายเขตในการเก็บตัวอย่าง เพื่อเปรียบเทียบกันระหว่างเขตต่อเขตด้วย

๒ ควรขยายเขตการวิจัยไปสู่ ภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่เป็นมหภาค ต่อไป

๓ นอกจากนี้ควรวิจัยถึงประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ ของการบริหารงาน วิชาการ ในสถานศึกษาทุกระดับ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย :

ข. ข้อมูลทฤษฎีภูมิ :

(๑) หนังสือ :

กมล ภู่งประเสริฐ. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์บริษัท, ๒๕๔๕.

กมล เว็สุวรรณ และ นิตยา เว็สุวรรณ. แนวคิดการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทต้นอ้อแถมมีจำกัด, ๒๕๓๕.

กรมวิชาการ. แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๔๔. กรุงเทพมหานคร: บริษัทต้นอ้อแถมมี จำกัด, ๒๕๔๕

กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖.

กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์,
๒๕๔๖.

กิตติมา ปรีดีดิลก. การบริหารการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์,
๒๕๓๒.

เจษฎา เข้มประเสริฐ. ISO ๕๐๐๐ กับการประกันคุณภาพการศึกษา. สารพัฒนาหลักสูตร,
๒๕๔๐.

จันทราณี สงวนนาม. การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บั๊กพอยท์, ๒๕๔๕.

จรัส นองมาก. ร่วมวงบริหาร. กรุงเทพมหานคร : เสริมกิจการพิมพ์, ๒๕๔๑.

ชาญชัย ศรีไสยเพชร. การประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์. วิทยาลัยครู
พระนคร, ๒๕๒๘.

ชารี มณีศรี. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, ๒๕๔๒.

คุณหญิง พงศ์ศาสตร์. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. เอกสารประกอบการฝึกอบรม
หลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง. กรุงเทพมหานคร: กองการมัธยมศึกษา,
๒๕๓๕.

ถวิลย์ อรัญเวศ. สถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ. วิชาการ, ๒๕๔๕.

- ธีรยุทธ์ เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา. ระบบงานวิชาการในระดับประถมศึกษา แนวการศึกษาชุดวิชาการนิเทศ
หน่วยที่ ๑ - ๓. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๕๓.
- นวลจิตต์ เขาวดีกิริติพงศ์. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน
ปฏิรูปการศึกษา, ๒๕๔๕.
- นิยม ทาแดง และ ชัยยงค์ พรหมวงศ์. การเรียนการสอน. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา
พฤติกรรมการสอนประถมศึกษา หน่วยที่ ๑ - ๕. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช, ๒๕๔๕.
- บรรพต สุวรรณประดิษฐ์. การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ ๒). เชียงใหม่ :
The Knowledge Center, ๒๕๔๔.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร : สำดี,
๒๕๔๓.
- . การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริม, ๒๕๔๕.
- ปัญญา แก้วกีร. การบริหารจัดการการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาชั้น
พื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, ๒๕๔๕.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
๒๕๒๔.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๐.
- พิชิต ฤทธิจัญญ. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ. ปฏิรูปการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร:
สถาบันราชภัฏพระนคร, ๒๕๔๔.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕.
ลาดพร้าว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๔๕.
- ภิญโญ สาธร. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๓๔.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ประมวลสาระชุดวิชา การบริหารหลักสูตรและกระบวนการเรียน
การสอน (พิมพ์ครั้งที่ ๒). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๔๕.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร:
ชมรมเด็ก, ๒๕๓๗.
- วิโรจน์ มังคะละมณี. ยุทธศาสตร์การบริหารการใช้หลักสูตรในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ประสานมิตร, ๒๕๓๕.
- วาสนา ชาวหา. สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๗.

ศิริพงษ์ พะยอมรัมย์. การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : ชมรมเด็ก, ๒๕๓๓.

สงัด อุทรานันท์. การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: เจริญผล การพิมพ์, ๒๕๓๒.

สนอง เครือมาก และ วิศิษฐ์ วงศ์จิตรราพร. **คู่มือสอบ ผอ.ปจ.,หน.ปอ/ก. ผช.หน.ปอ./ก, อาจารย์ใหญ่, ครูใหญ่, ปฏิบัติ สนอ/ก.โรงเรียน.** นครสวรรค์ : วิสุทธิการพิมพ์, ๒๕๒๑.

สมคิด บางโม. หลักบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ ๔). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร, ๒๕๔๐.

สมเดช สีแสง. **คู่มือการบริหารการศึกษา.** ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย และพัฒนาวิชาชีพครู, ๒๕๔๕.

สุนีย์ ภูพิทักษ์. **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร.** เชียงใหม่ : The Knowledge Center, ๒๕๔๖.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวงศึกษาธิการ. **คู่มือปฏิบัติงานข้าราชการครู.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๓.

“.....”. **ชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง เล่ม๓. บริหารศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๔๔.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. เขตพื้นที่การศึกษา, นิตยสารมิตรครู, ๒๕๔๕.

หวน พันธุ์พันธ์. **นักบริหารมืออาชีพ. นนทบุรี : พันธุ์พันธ์การพิมพ์, ๒๕๔๕.**

อัญชลี โพธิ์ทอง และ สมศักดิ์ คงเที่ยง. **หลักการทฤษฎีการบริหารการศึกษาการประถมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๒.

อุทัย บุญประเสริฐ. **การประชุมกับการบริหาร.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๒.

“.....”. **การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน.** กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

อรทัย มูลคำ, สุวิทย์ มูลคำ, นุกูล คชฤทธิ์ และ นภดล เจนอักษร. **CHILD CENTER : STORYLINE METHOD.** การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เล่ม ๑ (พิมพ์ครั้งที่ ๑). กรุงเทพมหานคร: ดวงกมลสมัย, ๒๕๔๔.

อำนวยการ. การบริหารโรงเรียน. ฉะเชิงเทรา : สำนักงานส่งเสริมวิชาการวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา, ๒๕๓๐.

อำภา บุญช่วย. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพมหานคร: อนงค์ศิลป์ การพิมพ์, ๒๕๓๗.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๖.

(๒) วิทยานิพนธ์

จิตรรา กาญจนวิบูลย์. การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

จิรากร ทศเกตุ. การปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนจิตราวิทยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๕.

นงนุช อสัมภินวงศ์. ความต้องการพัฒนางานวิชาการของครูโรงเรียนเบญจมานุสรณ์ จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒.

บุญเถา บราณ. ศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒.

ประพันธ์ ปิยะสุข. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอเขาชะเมา. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒.

ประยงค์ ชูรักษ์. การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, ๒๕๓๑.

ไพรวิน จงรักดี. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๑.

- รัชนิกร ลาภบุญอุดม. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, ๒๕๔๕.
- รัตนา อนันตชาติ. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอเมืองชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต ๑, **งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต**, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๐.
- รัตนศักดิ์ มณีรัตน์. การบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรดิตถ์. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต**. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๐.
- วังนา ดิเรกศิลป์. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี. **งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต**. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๓.
- วัฒนา มโนจิตร. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่. **วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๐.
- วรรณภา นาทับريب. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต**. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตมหาวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๕.
- ศิริพรรณ จินดาทอง. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต**. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๘.
- สมคิด โฉมไสว. ความต้องการความช่วยเหลือด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ. **งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต**. สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๖.

- สัณญา จันทรัมย์. ลำดับความสำคัญของขบข่ายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
ในทรรณะของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหาร
การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, ๒๕๓๕.
- สถิต วงษ์พิทักษ์. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดระยอง. **งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต.** สาขา
การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๕.
- สราวุธ ทรัพย์อัมเมิบ. ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว. **งานนิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๕.
- สุชีพ ทองฉิม. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหาร
การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๓๘.
- สุบิน จันทะนันท์. การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์. **วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต.** สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ, ๒๕๔๓.
- สุเมธ ขามรัตน์. ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.**
สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๘.
- อารีรักษ์ สุขไทย, วิสัยทัศน์ของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี, **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต,** สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยา
ลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๔๖.
- อุทัย สิงโตทอง. ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
มัธยมศึกษาขนาดกลางที่เปิดสอนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา
เขต ๑๒. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต.** สาขาการบริหารการศึกษา.
บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๘.

(๓) ภาษาอังกฤษ:

Best, John W. and Kahn, Jame V. **Research in Education . (5th ed).** *New Jersey : Prentice-hall Inc.* 1986.

Bradley, J. **Staff development in further education.** *Education Research* 1993.

Brophy, George Michael. **A Study of The Process Used by Academic Affairs Administrators at Participating Institutions of Higher Education to Select Instructional Technology Tools For Faculty Use in Instruction in Undergraduate Classes.** *Dissertation Abstract International.* 2006.

Carlson, Russell S. **Actual Ideal Role Perception of the Elementary Principal as Seen by Superintendents, Teachers and Elementary,** *Dissertation Abstracts international, March,* 1971.

Collmer, J. **A correlation study of principal leadership styles and teacher'job satisfaction.** *Dissertation Abstracts International,* 1990.

Crim, Elton. **The Development of professional Identity in Student Affairs Administrators.** *Dissertation Abstract International.* 2006.

Duck. **Technology in school : A handbook approaches and ideas.** *New York: McGraw-Hill.* 1992.

Freeman, Charles Thomas, **A Comparison of K – 8 Schools, Junior High Schools, And Middles Schools With Respect to Student Academic Achievement and Attendance in North Carolina.** *Dissertation Abstract International.* 2005.

Miller,V. **Thepublic administration of school,** *New york: Macmillan,* 1965.

Melton, Josept. **Perception of the Ideal and Actual Role of Elementary School Principalship,** *“Dissertation Abstracts International”.* 19 : April, 1959.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรีกรุงเทพมหานคร

*****

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรีกรุงเทพมหานครซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนโดยที่

๑. แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรีกรุงเทพมหานครของท่านซึ่งไม่มีถูกผิด ท่านมีอิสระในการแสดงออกอย่างเต็มที่
๒. แบบสอบถามนี้จะมีคุณค่าอย่างยิ่ง ก็ต่อเมื่อท่านได้ให้คำตอบที่ครบถ้วน และตรงไปตรงมา โดยการตัดสินใจของท่านแต่เพียงผู้เดียว
๓. คำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

- ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรีกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ ๓ เป็นคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตธนบุรีกรุงเทพมหานครในด้านต่าง ๆ ทั้ง ๗ ด้าน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดีและขออนุโมทนามา ณ โอกาสนี้

พระครูปลัดจรรยา ฐานิสฺสโร

นิสิตปริญญาโท พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดเติมข้อความให้สมบูรณ์ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามสภาพความเป็นจริง
 เกี่ยวกับตัวท่าน

๑. เพศ

๑. ชาย๒. หญิง

๒. อายุ

๑. ๒๐ - ๓๐ ปี๒. ๓๑ - ๔๐ ปี๓. ๔๑ - ๕๐ ปี๔. ๕๑ ขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

๑. ต่ำกว่าปริญญาตรี๒. ปริญญาตรี๓. ปริญญาโท๔. ปริญญาเอก

๔. ประสบการณ์

๑. ๑ - ๑๐ ปี๒. ๑๑ - ๒๐ ปี๓. ๒๑ - ๓๐ ปี๔. ๓๑ ปี ขึ้นไป

๕. ตำแหน่ง

๑. ผู้บริหาร๒. ครู

๖. ขนาดของโรงเรียน

๑. โรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน)๒. โรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนไม่เกิน ๕๐๐ คน)๓. โรงเรียนขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน ๕๐๐ คน ขึ้นไป)

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่องานวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษาเขตธนบุรีกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามสภาพที่เป็น
จริง ช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว โดยแบ่งออกเป็น ๕ ระดับ และกรุณาตอบให้ครบ
ทุกข้อ ความหมายของแต่ละระดับได้แก่

- ๕ หมายถึง ระดับการความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครอยู่
ในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง ระดับการความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครอยู่
ในระดับมาก
- ๓ หมายถึง ระดับการความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครอยู่
ในระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง ระดับการความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครอยู่
ในระดับพอใช้
- ๑ หมายถึง ระดับการความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครอยู่
ในระดับน้อยที่สุด

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
		๕	๔	๓	๒	๑	
	๓. ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้						
๓.๑	มีการกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา						
๓.๒	มีการส่งเสริมให้ครูทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชา						
๓.๓	ให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง						
๓.๔	จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ประสบการณ์การพัฒนา และประเมินผลให้ได้มาตรฐาน						
๓.๕	มีการให้ครูนำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน						
๓.๖	มีการกำกับติดตามการวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้						
	๔. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา						
๔.๑	มีการศึกษาวิจัย และพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา						
๔.๒	มีการส่งเสริมให้ครูศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้						
๔.๓	มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย						
๔.๔	มีการประสานความร่วมมือในการศึกษาวิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัย						
๔.๕	มีการให้ครูได้มีการศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ และมีการวิเคราะห์ ตามกลุ่มสาระตน						
๔.๖	มีการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนกับสถานบัน หน่วยงาน หรือสถานศึกษาอื่น						

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
		๕	๔	๓	๒	๑	
	๕. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา						
๕.๑	มีการศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา						
๕.๒	มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและแนวทางดำเนินงานวิชาการ						
๕.๓	มีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อและนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน						
๕.๔	มีการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ						
๕.๕	มีการจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน						
๕.๖	การพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาหน่วยงานและสถาบันอื่นในการประเมินผลการพัฒนาการ						
	๖. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้						
๖.๑	มีการศึกษาวิจัย และพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา						
๖.๒	มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน						
๖.๓	มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้เกิดองค์ความรู้ภายในโรงเรียน						
๖.๔	มีการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักฐานในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน						
๖.๕	มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานสถาบันอื่น ในการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน						
๖.๖	มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น						

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
		๕	๔	๓	๒	๑	
	๗. ด้านการนิเทศศึกษา						
๗.๑	มีการจัดระบบการดำเนินการนิเทศงานวิชาการศึกษา						
๗.๒	มีการประเมินผลและการจัดระบบกบวนการนิเทศ						
๗.๓	มีการปรับปรุงและแก้ปัญหากระบวนการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา						
๗.๔	มีการนิเทศเพื่อให้ครูมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น						
๗.๕	มีการประชุมชี้แจงการจัดทำเครื่องมือ และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศ						
๗.๖	มีการดำเนินการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และสรุปผลการนิเทศและการปรับปรุงและพัฒนา						

ตอนที่ ๓ การแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ

คำชี้แจง จากปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านต่าง ๆ ท่านเห็นว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ในแต่ละด้านนั้น เป็นเช่นไร

๑. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา .....

---

๒. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ .....

---

๓. ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน .....

---

๔. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา .....

---

๕. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา .....

---

๖. ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ .....

---

๗. ด้านการนิเทศการศึกษา .....

ขอเจริญพร และขอบคุณ (ผู้วิจัย)

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ในการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของ
โรงเรียนประถมศึกษา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. อินตา ศิริวรรณ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. ชวาล ศิริวัฒน์
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. สีน งามประโคน
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. เรืองชัย หมั่นชนะ
๕. ดร. ศุภิพร เสวตพงษ์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน.....ภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์ คณะครุศาสตร์ มจร. โทร ๐๘๑-๖๒๘-๕๖๖๕

ที่..... ศธ ๖๑๐๓.๓ / ๒๘๔ วันที่..... ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง..... ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผศ. ดร. อินตา ศิริวรรณ

ด้วย พระครูปลัดจรรุญญา นาย ฐานิสโร นามสกุล เหลืองตรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึง ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมา พร้อมแล้วนี้ ดังนั้นทางโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน.....ภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์ คณะครุศาสตร์ มจร. โทร ๐๘๑-๖๒๘-๕๖๖๕

ที่.....ศร ๖๑๐๓.๓ / ๒๘๔ วันที่.....๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง.....ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผศ. ดร. ชวาล ศิริวัฒน์

ด้วย พระครูปลัดจรรุญ ฉายา ฐานิสฺสโร นามสกุล เหลืองตรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึง ใ้ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมา พร้อมแล้วนี้ ดังนั้นทางโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน.....ภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์ คณะครุศาสตร์ มจร. โทร ๐๘๑-๖๒๘-๕๖๖๕

ที่.....ศธ ๖๑๐๓.๓ / ๒๘๔..... วันที่..... ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง.....ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผศ. ดร. สัน งามประโคน

ด้วย พระครูปลัดจรรุญ ฉายา ฐานิสฺสโร นามสกุล เหลืองตรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึง ใ้ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมา พร้อมแล้วนี้ ดังนั้นทางโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ศธ๖๑๐๓.๓/๐๘๐

คณะกรรมาธิการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดศรีสุทธาราม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. /Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘, ๐๘-๑๘๓๘-๒๔๑๖

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.สุลีพร เสวตพงษ์

ด้วย พระครูปลัดจรรยา ญาชา สุานิสฺสโร นามสกุล เหลืองตรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึง ใ้ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมา พร้อมแล้วนี้ ดังนั้นทางโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ศธ๖๑๐๓.๓/๐๘๐

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์กรุงเทพฯ๑๐๗๐๐
 โทร. /Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘, ๐๘-๑๘๓๘-๒๔๑๖

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผศ.ดร. เรืองชัย หมั่นชนะ

ด้วย พระครูปลัดจรรยา ญาชา ฐานิสฺสโร นามสกุล เหลืองตรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึง ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมา พร้อมแล้วนี้ ดังนั้นทางโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทาง วิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

ภาคผนวก ค

ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๑๒๓

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐
 โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘, ๐๘-๑๘๓๘-๒๔๑๖

๔ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชคฤห์

ด้วย พระครูปลัดจรรุญ ฉายา ฐานิสฺสโร นามสกุล เหลืองตรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็น ต้องทดสอบเครื่องมือเพื่อวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความ เอื้อเฟื้อทางวิชาการ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ นุญปุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๑๒๓

คณะกรรมาธิการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๕๘, ๐๘-๑๘๓๘-๒๔๑๖

๔ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกัณฑ์การาราม

ด้วย พระครูปลัดจรรยา ญาชา ฐานิสฺสโร นามสกุล เหลืองศรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็น ต้องทดสอบเครื่องมือเพื่อวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความ เอื้อเฟื้อทางวิชาการ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๑๒๓

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 วัดศรีสุคนทราม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐
 โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘, ๐๘-๑๘๓๘-๒๔๑๖

๔ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดขุนจันทร์

ด้วย พระครูปลัดจรรุญ ฉายา ฐานิสฺสโร นามสกุล เหลืองตรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดสอบเครื่องมือเพื่อวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความ เอื้อเฟื้อทางวิชาการ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ นุญปุ)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๑๒๓

คณะครูศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐
 โทร. / Fax. ๐-๒-๔๓๓-๖๕๘๘, ๐๘-๑๘๓๘-๒๔๑๖

๔ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางสะแกนอก

ด้วย พระครูปลัดจรรยา ฐานิสฺสโร นามสกุล เหลืองศรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็น ต้องทดสอบเครื่องมือเพื่อวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความ เอื้อเฟื้อทางวิชาการ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ที่ ศธ ๖๑๐๓.๓/๑๒๓

คณะกรรมาธิการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 วัดศรีสุदारาม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐
 โทร. / Fax. ๐-๒-๕๓๓-๖๕๘๘, ๐๘-๑๘๓๘-๒๕๑๖

๔ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางสะแกใน

ด้วย พระครูปลัดจรรุญ ฉายา ฐานิสฺสโร นามสกุล เหลืองศรีชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๕๓๐๑๔๐๒๒๖๗ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็น ต้องทดสอบเครื่องมือเพื่อวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความ เอื้อเฟื้อทางวิชาการ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ บุญปู)

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ฉายา	:	พระครู ปลัดจรรยา ฐานิสฺสโร (เหลื่องตรีชัย)
เกิด	:	๒๒ มีนาคม ๒๔๕๓
ภูมิลำเนา	:	ตำบลปลายโพง อำเภอ อัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
อุปสมบท	:	๑๓ กรกฎาคม ๒๕๑๓
การศึกษา	:	พ.ศ. ๒๕๑๕ สอบได้ได้นักธรรมชั้นตรี พ.ศ. ๒๕๑๗ สอบได้ได้นักธรรมชั้นโท พ.ศ. ๒๕๑๘ สอบได้ได้นักธรรมชั้นเอก พ.ศ. ๒๕๕๐ จบหลักสูตรประกาศนียบัตร การบริหารกิจการ คณะสงฆ์ (ป.บส.) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ จบปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา พระพุทธศาสนา รุ่นที่ ๕๒
สังกัด	:	วัดกัณฑ์ทาราราม แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กทม. ๑๐๖๐๐
หน้าที่	:	เจ้าอาวาสวัดกัณฑ์ทาราราม ครูพระสอนศีลธรรม
เข้าศึกษา	:	๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ปีที่จบการศึกษา	:	๑๕ / มีนาคม / ๒๕๕๕
ที่อยู่ปัจจุบัน	:	๔๑๔ วัดกัณฑ์ทาราราม แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กทม. ๑๐๖๐๐